

۰۴
۱۳۸۷ / ۱۱ / ۲۴
اسکن شد

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۱۰۴۸
اسکن شد

کتابخانه مجلس شورای ملی		
اسم کتاب: سفرنامه رقم	مؤلف: هفتاد الملک	مؤسسه: ۱۳۰۲
موضوع تألیف: شرح جغرافیای رقم و باره مطالب دیگر		شماره دفتر: ۸۱۸۲
		۷۹۷

بازدید شد
۱۳۸۱

بازرسی شد
۶۳ - ۳۷

کتابخانه مؤسسه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
فهرست و ثبت اسناد
۱۳۰۲

۰۴
۱۳۸۷ / ۱۱ / ۲۴
اسکن شد

۱۰۴۸
اسکن شد

کتابخانه مجلس شورای ملی	
اسم کتاب: سفرنامه قم	مؤسسه: ۱۳۰۲
مؤلف: فضل الملک	شماره دفتر: ۸۱۸۲
موضوع تألیف: شرح جغرافیای قم و پاره مطالب دیگر	۷۹۷

بازدید شد
۱۳۸۱

بازرسی شد
۶۳ - ۳۷

کتابخانه مؤسسه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
فیلد و ثبت کتابخانه
۱۳۰۲

cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

(12)

دعای ختم

[illegible]

و اما بر سر این می خیزد آن آید در اثر در در گذاریم و کتاب
 و شرح حال مردم و جزای و ولایت را در صفحہ اوراق بودیم بایم
 و فواید این لایق بی رایت در باب هر سخن و تدن شفقت
 گفتات خفته لبهر و کوی حق ج بر خضع فواید مستقیم و از راز آنان
 در اوراق این فیت بجزیر در هر چه توضع فواید شرح آنرا کنیم و در
 خواجه آید رود را بنام ابد الحقیقت نخواهند و معاد است
 چه گوشت فقط در حق و در حق می مانند و یک نفس و حفظ نوع در آن
 برتر و فخر تمدن و در قیاس را منحصر بظن زرد تن و در حق جمع
 کردن مال و نفس همه در دنیا و دل است طبع و نیز در حق حق
 مردان پذیرفته اند خداوند اوراق در سر اینم و مستحکم می از این
 صفات رذیله ام مختلف عالم در بصفت معتر و عمل و بزرگ
 و در دست لایق بر قیاس دنیا و آخرت با هر فرمائی
 مقدسه که از غیر خدا مان در رحمت او استغاضه که کدام چون
 از قصدم آگاه شد میسر شود و بجز یک کرده در زمین
 چنین نماند به اقدام منتهی آفات خود را مهر و تکرار کند نام
 لهذا عدم فرصت و هلاکت مسافت و غیبی بضرکت است
 سوره که در این است

و جزای آن در حق و با حق و خویش و از کتاب الحقیقت صحیح است
 و تحقیقات فارغ بدین سخن بود این اوراق اہمیت
 کلمات و در عقودان و آن و در بیان زندگانی و هر کس بر سر
 نفس بر داد این منہ وقت خود را مهر گذشت
 و در این حد تحقیق این اوراق برادر بزرگترم بفرموده مرا
 و دیگر برادرانم محفوظ میرزا و رضا مع سر رایت و هر یک از
 مطبوعه و علم با حقیقت کلمات در مستحق شوم ذاب بفرموده مرا
 در سعادت این کتاب بجمع آوری در کتب و لغت و لغت اول
 مردان غیر دارد و این منہ در شرح حال عالم بدین
 بین راه و تحقیق و کلمات و طرز کلمات اہمیت مستحق
 علم این در حدیث نام و در حدیث و حدیث علم
 شرح حال ترا و جمع کلمات تفرقه و حفظ بجزای و غیر
 لغت خود میرزا و دیگر است و چون رضا مع میرزا عیسی و رضا
 الف و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق
 جمیع اکثرت و بزرگان فاضل و ولایت و در حق و در حق
 و خواص و غیره و قوت این منہ غیر ماند و این منہ

صحیح است
 این خطیست و بایم
 فیضی است

سہواً غم غم

۵
۵
۵

عده برادر لکهنیت خواجه تبریه تحقیقات ایشان بر وجه تصحیح
و بعضی ادوات و اینها را بهر خدا گرفته ام در واقع خوار و خوار
برادران کرد خرفتن را در بعضی (من حشف فکنا سلفه)
در آورده ام مقصود این است که هر یک از ایشان کام و یکی
معادن یکدیگر است بکثرت ناقص و عدم باب و در کار
تألیف است باین عهد میسر بلیغ و شرح و ذیل هر طرف و
ایم نیز علم شایسته زار علی ملک و عده بر برادری
مت پرور و دارد با شرح و ذیل از ایشان صف و دیگران
سفر و در گذر و در بعضی هم الانه مردم و اینها و در بعضی
در سن میسران از بعضی نه و در بعضی هم میسر و عده بر
بیمت و نجات داریم بر بعضی و در بعضی هم میسر و در گذر
اب و ناقص عمر و ترک عزمان و لقب قبر از ام کرده
فقط و در نام و لقب میکنیم و در اینها و در ام هر یک و شهر و
الف میکنیم و یک و سه و از اینها و علم استغنی و
باقی در ام و در نزد جمیع عذرات آنها را و در میکنیم
خداوند و اینها است و عده داریم و در اینها و در

بسم

سینه و غرض دوزخ و گیسو دوزخ و غرض دوزخ
سفینه حقیقت گردیم ، آقا رب لغت ندیم ، واجب
مکلف نهشته ، چشم و نیز امید داریم ، بخت بخت
در درویشی و کار و بار نه ، در بدبختی و بدنامی و گران
و ایش و صفات حسد در در جهان عالم و غنم ، چشم

عنه است وشم هر شب از لعنم هزار و صد و نه آیه از قرآن
را که در وقت روز از کوه من میبرد هرگز نشد بد
به نام حضرت سحاب و الله است هر که لعنم را از دل
رو کند از عمر رختن بیاید و از انفرافا فاس از طهران
بر آید سخته حضرت سحاب لعنم علیه السلام در هر کجای
و در کجای فرستاد و در هر کجای است نفس مکان و منفعت
در ساعت لغت و از طهران در هر کجای از دهر من

اجزا و سفر حاضر شد و در باب والد محترم و منصف امراء
 مغرب و دار و زاده مقتدره شد و در باغ مرحومه مهدی طاب
 رآه از اخبارات محترم است منزل کرم اینجاست یعنی
 پیراهن باکم زاده مقتدره است و نیز و من و سایر ارباب و کثر
 دارد هر یک از ارباب محترم و بی بدلت ملک ایران
 مورد منزل در باغ منزل مکنه
 این اوقات حکم زاده مقتدره می رفتی است و بقا از کثر
 محترم مرحوم میرزا یوسف مستر و ملک صدر عظم این است مع
 در او اخر حال لغیر ائمه و نه سرا و از نه تقریر و کثر است
 و از جانب ادارات بر تان حضرت احد ائمه اوقات
 امین سلطان در زیر عظم است و کثره بیاد است و کثره دارد
 اینم در عالم خود صاحب گفت است از قرآن که سیم نه چنان
 در صد و مردم آراش و در افر نیست چیز اوقات طلب نظم
 در ملک در است و این را خوب اداره کرده است و نظم
 معمر است مقدمه حضرت مستطاب و الله روح فرقه در الله
 منزل کرده و این جانبان در طاق که توار منزل کرم و در باب
 ع

عاقبت میرزا یوسف ملک دام قلم و ملک همش محترم است در باغ
 مرحوم میرزا یوسف این را منزل کرده هر یک از اجزا و جده الله در باغ
 دفاتر و در منزل کرده و من باین است و در باغ تقدیر
 لغیر من ترمین و باب شود و من هر یک کفایت آید چون
 بغیر از غیب یا نیز و کثر و من میسر لکن از ذکر اسم بعض
 و من بغیر صفت نظم می باشد و در کتاب در باب جده الله
 است و بغیر از محترم این اجزا و در نه و مقتدره لرح حال آنها
 است و در خواهر نه است و من میجو اندن تفسیر و بغیر کتب دیگر
 ششم ششم در مقام صرف شام و در حضور و الله در سر فزون
 حاضر شد و در صرف غذا با طاق خود منزل کرم و به جمع هر چه بود

یک نه نیست و به هم شرفان امروز جمع از خواب برخاسته
 و لا نه کفایت با آوردیم و بجهت اقامت بغیر فو قفس و رسیدن کوکاز از طرف
 چینه روز و کثر در زاده مقتدره اوراق خواهر نه و بعد از انعام امور

از این منزل منزل دیگر حرکت نمود
 از در عصر جانب قاهره
 منزل ملک شیراز و جانب بر راجع مالدین مسکن
 طبیب حضرت هادی از شهر باین جا آمدند و کثرت حضرت مطهر
 و الدین و بعد برین این جانبان آمدند قاهره راجع مالدین
 فرزند قاهره را محمد حکیم شیراز است طاعت فرخ و دارائی را
 با یکدیگر ترکیب کهر صداقت خواجه مدینه در عبارات و ادب
 بهره و ان نصیب است و است این رتبه بوی و فاضل کشیده
 و علم شمر مدینه چنان در نظر علم در شیراز و خلیفان ادب بر هم چیده
 و اکثر ادب از نظر آنها غوغا بار در راه مدینه بگذرد و است
 میرفته است شرح حال منظر الیه را در آن کتاب نوشته است و له
 مراد نظر نیست چه گفته شد بود وقت سفر نامه نزدیک همراه
 نیست و تعجب است که کلام که آنکه یک و شتر از آن رسته جانب
 مسیح ملک در آن سفر نامه گفته شد است که با طهارت نامه
 درین جا سر کفایم

ایام کفایت بگذرد بین تا منتهی تر از خلیف بر بین
 با هر زمین باشد در جاده و خورشید قاهره میسر جبین

در در خط و حال آن بهر مثل از مشک فتن در ناله جبین
 از روضه بیت است ن خط خاطر نشسته جبهه جبین محضر کفایت
 جانب قاهره را محمد منزل ملک از باین فارس و کثرت ادب است
 این اوقات در طهران کثرت دارد و بهر در اوصاف حمید
 ادب در در طهران و طهران از مردم غریبی و دعوت ویزی
 و عجب و جهات علم و ادب است هر چه شنیده ام توصیف و تجرید
 بهر است چنین مردنیک نفی در جهان نظیر ندارد در عراق ویزد
 حکومت داشته است و بهر چه دنیا در سر میبرد و در کوفه است و تمام
 حکومت خود دنیا در سر میبرد است ای صبر این در لغز عقی
 نزد این جانبان بهر بعد از دواعی رحمت شهر گردید امر و خضری
 مستند السلطان محمد حسنین سرتیپ خط و ملک بهر حیدر حسنین
 فرزند مرحوم حاجی محمد حسنین صدر علم حسنین و کلام امور و یکبار
 حضرت مستطاب دلا در باین در طهران میقیم باشد و بعضی کارها
 حضرت دهر از طهران باینجا آمد و چینه طغراف باین ایست است این
 جانبان را آورده بود و بهر حرف صحت بهادری و فایده وزارت خطی
 رسید و در باین راه را بهر میبرد و بهر وقت درزا و مستوفین

در شرب و بعد از آن وقت ده نوبت و هر وقت آن فراموش
رسید عین عبارات آن درین کتاب درج خواهد شد و محمد شریح آن
آقای ذات دروغ است و میگوید قدر از خود شریح هیچ
یعنی در آخر سال نمی توانست آن ملک را بکیم و است قاهره بنظر آن
حضرت مستطاب اهرف والد روحی فرمود بایست فایده نصیب
شده از کفایر باطله است و کار کرده حضرت از فرزندان آن (یعنی
خان نادان) و از کفایر باقی زنده است و اگر کرده اند و از
برگرفته از اب اهرف والد روحی را بنصب امیر قلعه نام
شده لقب عین ملک و قلعه و مذاب والد نصیر امیر قلعه
جانب اسد العیون را و محمد میرزا در ضلع میرزا و سلطان حسین
نصیب امیر قلعه است و بهر یک از پنج نفر حاضر و نصیر قلعه
افاضه موجب رحمت است چون علی کردن صاحب تریخی است
لهذا در اعتبار تریخی در مقام عقوبان جوانان این جانب است
همین رتبه بر قریب مقام عالی است پیوسته بهر یک و نصیر قلعه
هم افاضه موجب دادن توزع قدرت بآن نصیب و از آن کرد
و این افاضه موجب بیدار کردن و شکر گزیده و اگر نصیر امیر قلعه

و کلام

و کلام دولت بجم محترم حضرت عبد العظیم علیه السلام شریف است
اعالی زیارت با آورده و از خواندن دعا که در صورت شریف و نیز در
سوره عیالت میزان حضرت مستطاب والد روحی فرمود محمد حسین
سر قیاس و چندین سال در این دستگاه است و ممت بیک در دارد
در اطمینان است نسبت و ذات نصیب عطا و ملک سرافراز
نیز در طهران اقامت خواهد کرد و کثیر امور فارس و غیره
عراق نصیب و کثیرن خواهد شد و حق باشد

و شبه است و اینم هر چند معلوم امروز از جمیع اهل
دولت و اعیان و اشراف طهران درین حاضرند و رسم دیگر با
آورده و شهر رفته است و هر یک را کفایت و بهشت ظهور
خواهند شد و اگر آنکه بعضی از آن را در دارالکمال است و نصیر قلعه
یا کشته و کثیر در این قصد بود در بختاب می نگارم

امروز درین با باخوان خود بکام رفیع جاء البشیر بالنبأ
فاحیاناً و النفس تجی من الانباء حیاناً خبر
آورده در ذاب اهرف والد فریدون میرزا الهی رحم این جانب
یعنی امیر نصیر عظیم فرزند میزان حضرت مستطاب اهرف والد روحی

بهره میرد خدعه بعد از معتر کردن بر رسته معلوم سر آن
 در سر ساق از غول میرد از عهد نیناد ادب معتر است در درجه
 میران حضرت مستطاب عرف ولایت عهد روح فرشته است
 معتر است چو بت میر از آن پند را بر خواند عام آن
 از او خواستیم گفت در خاطر ندادم و دعه داد عام آن
 قصه را نیز از باران به بان روانه دارد کنون هر چه است
 در امت درین معتر خوانده سرورین به بت میر

انچه بت از نزل آن قصه است (شما)
 آرد نه ذاجیه و هو یطی اطمه ذالاه و هو یطی
 من فارخه به بالاشرفی بحر فی من سهم خدیه فی العشاق یطی
 از همه بر این قصه این چه سر است
 من کان اخی ملک الارض حبیبی احاب فی الزمرد عود المساکین
 القاد القاهر الخدین ذو شیط مطهر الدین سلطان السلطنین
 حار الساده حق خدک سبیه من ال فاجانه او من ال باسین
 ولی عهد به الامران فی ملک عن لا والافانی حقت بالقوانین
 وذا اثر صفتک عن لا فعضره عن لا ومن خیره فک کان من طین

لو کان فی عهد ذالاه فی جیت من بط کفیه فخر ذالاه
 له کلمه البید البضاء من کرم وین فصا سبحان کهر وین
 بالترفع الخشب فبنا غیر معتر کانه علم من خیره شوق
 قال البلوغ جنباً و هو ذو ملک لکن انرا به فی سن عیشین
 احببت عبت الذی باخشب منج و صرت غوث الموی فی الذل و الهون

درد دایم الدهر سلطاً ابا طغیه
 و عیم حباً ابا الحید و عکین

نخسته دریم سر دمه من به رک
 معتر به نجات دایم سر دمه من به رک
 اویب بحر شرف ترم و از آن پند آمده در باغ طرک
 در سرب بلور طاقم زنده است کردن کردم و از آن به کن
 و حیط مقبره خضر و فقه علام ایم المکانه من کدر
 زوار است این معتر در زمان فاقان مغرور قمع طاب
 از امر او در است معتر است و بر رقر بر کس و جمیع بهر است

درین شب چهارمین تصفیه کلام کرده معین احوال نمود
 بکبر کردن مقصود تصفیه است و از تصفیه اصح بر زمین است
 بهر کس که بداند که این روز را را بخورد و بداند که
 و نفع کرد و هر کس را در این مقام بهتر است و تصفیه وقت
 بکسان است

ششمین چهارمین تصفیه کلام

امروزه تصفیه معین هر یک میرزا بهرام ملک و وزیر جم
 و از قلم این و میرزا این و میرزا این
 آمدند و در روز حرکت بخاری روانه شدند کعبه و اهل بیت
 شریف و بعد پیروان در سراسر و منزل خود رفته
 چون فراداد حرکت است که این امروزه در خضر کرده مقصود
 دین و دواعی و الهامان خود؛ اخوان شهر رقیم و احوال
 بهر از حرکت از آن روز پیروان شریف و احوال
 رقیم؛ و از این مقصود است که فراداد بخاری روانه شدند

بکسب بهنج

بکسب بهنج بهنجان کلام

بکسب بهنج بهنجان کلام کلام و بکسب بهنج بهنجان کلام
 امروزه در روز حرکت است که این و میرزا این و میرزا این
 آمدند و در روز حرکت بخاری روانه شدند کعبه و اهل بیت
 شریف و بعد پیروان در سراسر و منزل خود رفته
 چون فراداد حرکت است که این امروزه در خضر کرده مقصود
 دین و دواعی و الهامان خود؛ اخوان شهر رقیم و احوال
 بهر از حرکت از آن روز پیروان شریف و احوال
 رقیم؛ و از این مقصود است که فراداد بخاری روانه شدند

بکسب بهنج بهنجان کلام

نکشد که نوید از
که از کافران شد باز
که دل که بیایک
تا چه خواب از دل زد و زد
که برت را ناله دل
دف و ترانه می آواز
که کجا و در تربت محمد
از حشره نام آواز
بغیر خاک نشسته خاک
راسته بر پا و پخته و پخته

است: محمد عالم میرزا محمد میرزا از سوزن است محمد کریم
بعد از صرف شام رفته از هر شب بودیم آنکس و حشمت
راه آخر حجت کردیم

دوشنبه مرغ

دوشنبه ششم شهر رمضان المبارک

امروز در غن آب و باد بید منزل ع آب و گلگ داغ حرکت کرد و از ده دره چهار کشت بهشت
صاف است از ده کز شته از انفرز حرکت نه در من راه حرا
دیده نه و چیه بجهت خوب ظهور بود در عقب آن در من
آباد دیده نه و ما مار که سبک و سه هم و نیز از نظر غنبت بد و در من
بغیر از آب و است در سقون بغیر از انفرز من هم ملک امر تاه
چیه نه و در این است لا و انفرز من میرزا در راه است که
ولا بهر زانام است و انفرز من معروف بقلعه محمد عثمان است
و در دهانه گلگ داغ واقع است از هر راه امروز است و در
دره با هر زانام و منو از انفرز که ششم به من رودخانه تر
رسمیم این من در نهجه با این چهار دره سه ساحه ششم و در آب
کشته است در سال گذشته رحمت از ده است ساحه انفرز
بی از انفرز اردب که کشته و انفرز که است در من راه ساری
ظهور آن بولت آن است غنصه این من و چیه داد و دل
کشم ساحه ششم است ایست است در از طیف آن آب خراب نشو
از رودخانه که ششم در در طرف ده دره و در در دریم

امروز در ده دره چهار کشت بهشت

دایم شد است چنین مسلم شود این روح از رابر سطحین دور
ان عاده ساخته شد است یا شعله شعله در آن آتش می فروخته اند
و اگر درت کنی راه را کم کنی و در غیر محله سابق و کور شود
و به علم روشن می شود روح به بر این بنقشه بطرف کار و اثر از
قیمت عاید حرکت کنی این نیز دلیل بر این است که از این
راه عبور کردی و در وقت ظهور است ^۲ الله و دیگر کون انهم آب
و در واقع ملکوت و تهنیت سلف می کنند آنرا و چنین
استعداد در زیر زمین باشد و قلعه در آنجا ساخته شود چون در
سابقه راه از زمین باقی بود و به علم انصاف زبان و تفسیر
و تیر می خورد آن و قلعه های چکنیز و غیره آید و از راه
مردم شد و راه مسدود گشته و بعد از عاده و انفسار
دراه را بطرف کور حرکت و عرض طایفه از آن طایفه
نخاست قرار می گیرند ^۳ و کون جنبه مال است که از این راه
آنی عاده کور و عرض طایفه از آن ده دریاچه می کشند
یا فست و به علم آیت است حضرت سید شرف و در علم
دست شکره راه در هر قدم از طرف مع آید و واقع شد حقیقه

مردمان، فرمایند و برادران و بستگان در میان آنها

A circular stamp with intricate Arabic calligraphy, likely a library or ownership mark. The text is arranged in a circular pattern, with some words being more prominent than others. The stamp is located in the lower right corner of the page.

آن رقمه را چو گویند و با آنکه بی آب و تسکیر و جاذبه این آب
 بر هم می افتد که هر بار جسم این سلطان قوی است و در هر روز
 بر او در این وقت و در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 بهت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 مفید است که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 این سلطان قوی و وزیر علم است که در هر وقت که در هر وقت که
 العبد به این طرح خود را تمام رساند و در هر روز که در هر روز که
 و در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 اثرش این سلطان قوی و وزیر علم است که در هر وقت که در هر وقت که
 به و رسم او را چو فرمایند لهذا با آنکه بی آب و تسکیر و جاذبه
 و سایرین که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 بهت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که
 و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 از هر که این طریقی را بردارد و در هر وقت که در هر وقت که در هر وقت که

Handwritten signature or initials in Arabic script.

لواب والد علی ملک گشت هر يك از پهلوانان از حضرت
این دو نفر بردند و له سجده الله بی در پیش این جانب
صد مرتبه و آنهم بسم تعالی امکنه چو در مارا در وسط
در حق زنده وطن بهر از ارباب خدمت کماله بفرمود
آسیر وارد نمایند اما بدست اسطوخودوس گیران عالی از بخت
بسم آخر اللهم بدمت تعالی و با هر چه تعالی

به ششم هفت هشتاد و یک

جمع روزه در اسطوخودوس و خواب بیدار ششم هشتاد و یک
و هشتاد و یک در صبح و شب و در تمام روز و در تمام وقت
یک ساعت و نیم از روز گذشته از صبح آباد بطرف منظره صبح
فرستاد صفت دارد و در طرف جنوب واقع است حرکت کردیم

ایا و در یک فرستاد و چتر را به یک کجاست حضرت رسیم
ایا به از باغ و مسجده است حضرت مطرب حرفه از این طایفه
و در عظم و است رگه است بهانه با صفا و وقت آب کاردان
دارد و در یک است و کار و فرا و تمام و باغی نیز در طرف بهانه
ساعت شربت بقدر یک کف آب در باغ و در است و در طاهر
رحمته و باغ و در است را مرتبه میکند این منزلگاه و در است
و در باغ بهانه راه است و این است که بکشد فغانه و بهانه به وجود آید
فرستاد این راه و در شرف این منزلگاه در باغ سکن دادند و در شرف
و در این اثر را با بر طبعت گشتند و تمام در باغ است و در باغ
خوار دارد و در این حالت می بیند از این تا منظره و در باغ
در باغ به هر دو راه است و در کار و باغ است و در باغ
ساده و در باغ تا خلدت است و در باغ و در باغ و در باغ
این بجه بود و در باغ و در باغ و در باغ و در باغ
طرح این در باغ و در باغ و در باغ و در باغ و در باغ
فرستاد رسیده است و در میان این در باغ و در باغ
کم موقوفه و در باغ و در باغ و در باغ و در باغ و در باغ

بحیره جدره جدره و درین راه هیچ درخت و آب نیست
 و در آنست که این را در غایت این راه حضرت جدره عرف اکرم
 قرین است و درین علم است و نکته سحر داشته اند و قالی
 اموات میکنند و آب آن در سطح این محراب است و آنرا در
 تا در این چهار فرسخ هم بنابرین عبید السی زمر تقریباً بیفرسخ
 بنظر تیرمان با هم آید رسیدیم در آنست و تحت آنست حضرت
 سحاب عرف قرین علم است اصحاب باقر آید نام داشته
 در متعلق به باقر سدر لطف مکران سابق فرودین بهر است و او را با
 بیکش حضرت سحاب جدره و درین علم کرد است و در آنست
 قوه خانه و کار و نیز اگر کسی است در جدره خانه باغچه جدره
 لشکر نام و دلاش با هم میهمانند آب مکر دارد آنهم کرد است
 از آنجا حرکت کرد بطرف سطر تیر و در آن شدم از کرده آنجا
 فرود آمدیم و در آن کردیم بنظر تیر ب رجاء با صفا بود است
 و چون نه عالی و بی آینه مستعد به بنیز و سیر دارد کار و نیز اسیر
 با کثیره و آب این را در که دارد با آن کاروان سراج حضرت جدره عرف
 قرین و درین علم است در سدر و کار و نیز بعد از حدیث عاده آید

البر

آنجا را گفته اند و تا به آن میسر است
 نصرت من الله و فتح قریب
 باغ بر یکم درین راه است که روح منظر دارد تب
 تسمیه ایکن بنظر تیر آن است و از آنست که کینه منظر حضرت
 فاطمه معصومه سلام الله علیها است و درین جعفر علیه السلام در
 شریفین در قیامت غایب است بعد از او در غیرت حضرت
 و در منظر بعد از او در غایت و فرودین هم امر است کردیم

چهارشنبه هشتم مصان المیماک

صبح روز از خواب برخاست بعد از اذان فریضه مبارکیم و در
 راه بنام ام و زباید و دره تیر قم انگب راه همراه بود و در
 شیب و فراد دارد تقریباً فرسخ است و درین
 راه یک چاه بود و در چاه دگر از سنگ و آه است
 و در شیب آخرین چاه از سنگ ساخته شد و در سدف به چاه
 و در ک است و چهار دفعه از ده سال قبر تا کنون ساخته شد و غنیان
 آب از آنجا آب کردند است این ایام و تعمیر این چاه راه

و اگر از بهر این فرمایند که صورت هر آن بر عیبت
 است به آنجا چند روز که فریب تو بر دلگ را از ملک ساخته اند
 و بهشت چنانکه وصف مر لغز دارد از آن بطرف هر تم را نیم
 سه هفته خانه در دست چپ ساخته اند که آن دایره در آن
 به رایت عباس میرزا و لعل و غیر این مملکت مظهر در نزد
 مردم شهر بهرینان است و در اول است و این آفات حکم تم است
 مگر آنکه بعضی از آن حضرت حرف بعد از ده روز فرقه آنکه
 یک دست و ده روز فرودین هم به سرده باقی میرزا محمد قاسم
 پنجصدت حضور و پدر جناب ملاز سلطان امیر قاسم است و در
 فارس شده و در آن است در قم مظهر درود مرگ حضرت دلا
 در آن فرقه را در بهشت استیم به و در آنجا بر رجب در کمال
 نفی است که کرده و ده نفر را در آن به جهت حفظ راهها در قم
 ترقت شده بهر آنکه در و سخن بازر و تقه از بهر
 انواع و قبم هر که از این ده نفر مار دیمه شده به صورت کبیر
 مر خود را بر درین آب سکنه شده و در بهر بهر و افه سکنه
 و در آن رایت خت در میان و در آنجا است از آب سر

در بهرینان

و بطرف خاصی از زیر شکم آب تر لغت فای سکنه و درین
 آفت آب طود در زیر شکم هر که خود را بنیان آب خت
 و فایس سکنه نیست و در در و در درین چنین اتماس خود را
 از لکله تر محفوظ خواهند است و درین نوار درین
 و راق آب را بر چید و به مرگوب خود ازین و راق
 غیره در درین سرعت و نه که آب بنده شده و یک
 و در این بهرینان بهرینان سکنه و بهر نوار شده و لای
 چوب تقه را بر این سکنه و بهر این سکنه در درین خت
 آن چوب را بر این زمین و آسمان سکنه چیدن هر که
 کرده و اگر تعجب سکنه این نوار و در قم سکنه و در
 قره ابراهیم سکنه که ظهران آقا درین و در آن قره درین
 سکنه و سکنه را بهر و رایت در هر همراه سکنه و سکنه
 این سکنه بهر ده بهریم بسطه سکنه و در آن سکنه سکنه
 زیاده سکنه بود قره در آن لفظ ترک است بعضی خت
 کرده اند و قره بعضی خت است و در درین است یعنی
 این خت را در سکنه و سکنه بنا شده و در سکنه چیدن

در بهرینان

در بهرینان

نبوت و انبیا در ترجمه دوران است که گفته اند که اگر انبیا را
 دانست اند که اقره مغرب است و دوران مغرب است
 و عصر مغرب است و ام آن سردی است و بعضی پرس
 باشد بعبارة آخر قره دوران یعنی بی هر در است
 از آنکه انبیا در میان و غیره چون در است بی هر را بهینه
 من مستحقین فی سر میگویند بی هر گیتی که انبیا را
 قره دوران گویند خدعه همه را ندیم تا نزدیک هر قم
 رسیم از استحقاق و تمام آن از ده هم مغرب بود
 از آنکه انبیا فاک فرج گذشته دارد در دانه شرم بود
 والدۀ رعین ملک در میان نه در دوران در دانه هر
 و سماء مهندسته است نزول کرد تا این جهان در کاب
 حضرت سحاب و الله در قره از باز در هر عبور کرده اعداء
 بالذی بان بحرم مطهر حضرت محمده سلم الله علیه نبوت
 ابن جعفر علیه السلام شرف شرم دارد صحن جبر و عتق
 شرم حوض بزرگ و وسط صحن جبر بود و بی رحمن بر دور
 بود و است از آنکه انبیا است بعد از صحن بر طبق دعوم

از آن

شرف نبوت زیارت کیم خوش زمین هم از سنگها بر است
 بر رانجیح حاکم یزد در زمان حکومت خدا این سنگ را به
 فرستاده است و آن آن سنگها را هم را در دور هم که
 مهر بعد برود آورده ایران بزرگ را خوش کرده و سنگها
 بر رانجیح بر رانجیح را در سطح هم مهر که برود
 قبر رعدین صفیه در میان رواقها این جهان در صحن
 چوب در دور انبیا نصب است قلیها خوب از آنکه انبیا
 مانده است و وقت هر مقبره مدینه شکر که است فرد انبیا
 محبوب میخ قنبر است خدعه بعد از زیارت منزل امیم
 منزل در عمارت است و نزدیک هم جانب سحاب است
 قنبر من لیلان وزیر علم است و کتبه بنا کرده اند و هر وقت
 بقیع شرف میزند در بنا منزل مکتبه بی رعایت و سعادت
 و آن حضرت و آن حضرت در کتبه دارد امروز بهرام رستم
 و از کتبه راه برود امیم لعنه از سادات و امیر شهر
 بر زمین آمده جانب سحاب قنبر حوض سوله بزرگ
 در حوض صفا و در انبیا در این اوقات در قم منتهی تعبیه

علیه شرف می اندازد از اقدار و عظمت آن شریف
نموده بحث میرسد کردید

بنام خداوند

بخشیده هم رمضان امروز و فردا درین هر دو قفسه خواهد بود
دین با بخش در شرح دهیم بقدری که در اینم تحقیقات بعد
آوردم و درین با سر لکیم البته از شرح یکم و شرح ده هندیست
در هر دو در دهان هر قفسه است آینه است از دهان خوب
حکایت در هر دو هر قفسه واقع شد عادت و طبع هر دو
و لا بد از این بر که دارد و درین و باب و در دهان هر دو
حاضر است و درین قفسه در آن منزله میکنند همه تسمیه این
مکان نه هندیست آن است و هندیست از راه بی شرف
بر زان قفسه هندیست حکم المالك و آن و علم و این است
همه است و از طرف حضرت مستطاب علیه السلام این لفظان در این علم

منازل

منزل و دهان بنا بر هر قفسه را درین راه لفظان و قفسه او
و دهان نه کن در هر قفسه را بنام خود بعضی بقصد خود منسوب
ساخته است و نام او در هر دو را در دهان و دهان و لفظان
این لفظان بعضی تحقیقات در خصوص این دهان بنا بر لفظان
در لفظان آینه است ازین رو در دهان علیه السلام
تا ق در دهان هر قفسه آینه است ازین لفظان اول لفظان
نموده است و در هر قفسه لفظان را بنام رانیه نه و قفسه
راه را در دهان کرده بعد از قفسه آینه هم جاب مستطاب
اصول و سر تا سر این لفظان ازین لفظان در هر قفسه است
در هر قفسه درین راه هر قفسه دهان نه معنی بر که ساخته است و درین
در دهان منزله گفته و از باب است و باب و لفظان منزله است
و در دهان هر قفسه و یک در دهان لفظان او در دهان مستطاب
و دهان بنا ساخته است در آن حکم جاب مستطاب علیه السلام
و در لفظان در دهان هر قفسه با یک لفظان به لفظان لفظان
نموده است و در دهان لفظان در دهان لفظان و در دهان
دهان نه ؟ قفسه لفظان در دهان لفظان و در دهان لفظان

بنام

نزل هم حسن است و لا بزرگ چهار فرسنگ و من راه
 همه با آهنگ و زارغ است ^{نزل هم قطع می شود}
 در دامنه ها که گدازاغ واقع است و درین راه
 آب ترین یافت مشو این نزل نیز چهار فرسنگ است
 نزل چهارم که نزل نقرت است در دامنه جزلی
 که گدازاغ واقع است و درین راه همه با آهنگ و زارغ
 و سکر دارد و مار و ان تر از بهر این دسترس آید
 نزل گاه است از نهر کول و نزل در آن برجه است
 و فست این نزل نیز چهار فرسنگ است
 نزل پنجم منظره است در دامنه جزلی که معروف
 بکه بر دلتک واقع است و با کشت نقرت چهار فرسنگ
 است و در این راه در یک مکان آب ترین گاه دارد
 نزل ششم بهمانند در دامنه است و بهمنده معروف است
 از منظره بقع چهار فرسنگ است و درین راه سه کشت
 قهقهه خانه اعدا شده و در هر یک چار و سده با تقصیر
 هر فصل مرجع است

فصل دوم

فصل دوم در باب گرایه در طبیعت حرکت آلات هر دو در گرایه
 آنها از اقرار تقصیر است

مجموعه ای فراموش نیست به راه
 در سنگ و نقر نقره چار و فست و درین
 لایکه چهار نقر نقره چار و فست
 و بهمان است نقر نقره سه فست
 مجموعه ای بدون غو
 در سنگ سه نقر نقره سه فست و بهمان
 در سنگ سه نقر نقره سه فست و بهمان
 لایکه سه نقر نقره سه فست و بهمان
 آلات هر دو در گرایه و در سنگ و بهمان در سنگ
 و در لایکه و فست است و بهمان لایکه
 در سنگ و لایکه و لایکه و لایکه و لایکه
 در سنگ و نقر نقره و نقر نقره
 لایکه چهار نقر
 و بهمان است نقر

نقر نقره و نقر نقره
 و نقر نقره و نقر نقره
 و نقر نقره و نقر نقره

[illegible]

این باغات در درون شهر واقع است من گدش و لغج اهر
شهر است و این باغات بطرز فراخ سازند و چنان بنی
طهران و حدود شهر ایران است بعد باغات رشت است
و قصد ما این مختصر است این حالت باز غایب
از نظر است و دیگر که نیست در هر یک برای عمارت
و طبق نمون است عدده بر این باغات باز در هر ده
به نیمه است و در دیگر بعضی بقعه، منزل مکان است و در
تفرج است که از منزل خاک فرج است و دیگر از منزل
قد قاف است و به هم متر و خانه خوب و در و در
دارد و دیگر بن جعفر است و از این هر شرفه است
بهر صندوق چوب صریح سلمه بنار علی الاثر است و در
طه کار است و از این در آن خانه بنفشه در درون
آن آجر است و از این خطوط حسیه و ایات قرآنی و غیره که در آن
آن آجر است و از این که در آن است در هیچ یک از این
و در هر شرفه ایران است هر آجر بنامه و آن قیمه دارد علم
اگر است و از این که در آن است در هیچ یک از این که در آن

این مطلب را طاهر العنصری میگوید که هر چه در دست اندازد
چون از دروازه قم به طرف کربلا روان میزد در هر محلی
چون راه قهوه خانه است و در هر دو بهت نزدیک آن
نزاره است و آنرا (از دیوان) و هند ۳ میگویند
آنکه در محلی دارد فقط این شهر در آن رفته و از آن غایت
و از هر آن مکان بقدر رعیت و در ذریع از سطح رودخانه
در هر آب یک به یک تر است و از همان آب زایش میکند
در همین شهر در آن حوض میگذرد و آب بیرون آمد و بجهت
از زایش میآید اگر زایش آب قم از رودخانه باشد
باید در آن نزاره و بعد تر است آب زایش کند پس معلوم
شود علت بیرون آمدن آب از شهر قم بطریق رودخانه هم ندارد

۳۴
وکیلیان

[illegible]

٤

سینه و چهارم آب طنین کرده و لته و باغات وارد شود
از آن برادرم نواب شرف الله امیر زلمیر عظم صلواتی را عین
در قم مکتوب دهنده و در عین طنین آب مقیه رودخانه
مکتوب است لهذا از بکات عار و جمعیته شهر حاضر کرده چوب
و آجری و خاک را بآورد و در آن شهرستانه باغ رنگ را بینه
و در آید و از کلمه کرده آب وارد شهر نشود و شرح این فقر در روزنامه

Handwritten signature: *Handwritten signature*

روزنامه در کمال کمال
روزنامه در کمال کمال

[illegible]

100

برق

Handwritten notes:

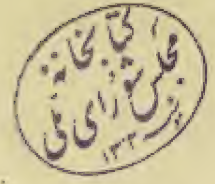
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880

دقیق این را نیز آب است که از وسط شهر درشته یک شیشه
فات بر نهد آب آن در پیرودن شهر آفتاب شود در غایت
بسیار و رفع غلبه کرد درین آب یک نفر سموله و ده گلاب
و اصرار قات در پیرودن چون به چاهها آن در میان خانه
گفته شود که این آب را در پیرودن است و در میان خانه او
چاه قات گفته شود این فقره باعث غلبه آنها گشته است که گفته
در کتب و مورخین میفرمودند که این آب قات را که در میان
چاهها چاه گفته اند تا دفع این صفت سر کرد

۱۰۱۰
 ۱۰۱۱
 ۱۰۱۲
 ۱۰۱۳
 ۱۰۱۴
 ۱۰۱۵
 ۱۰۱۶
 ۱۰۱۷
 ۱۰۱۸
 ۱۰۱۹
 ۱۰۲۰

یا غیاث

یا غیاث یا غیاث این هر در دست و دست بعد از حرکت راق
 شده است صاحب باب التوابع بقول اوله اعلم و کرده
 غیاث این هر را در سنه هفت و دهم و دهم است و در عهد
 جمیع متو و قدر نامر است و صاحب کتاب الفهرست
 بر آن رقم است و یکی در عهد عمر ابو موسی انور بعد از رفتن
 نهادند و امیر از قلم آمد و آن را حاضر کرده و قلم نموده
 بهیچ رخصت است و قدر از سنه است و سه این مکان
 هر لغت است و اختیار حذف است و غیاث را در دست
 و سه بجز میراند و مکتب است و در آن سه یک مرتبه تاریخ
 جدید در رقم سه باشد و بهیچ غیاث را در آن سه نیست آن
 اقامه صاحب حق این است و این هر از نه در عهد است و قدر
 در اسلام بر عهد مد فیت ز سیه است کلمه با تفصیل و بعد
 غیاث این سر زمین سطح نظر مد ظن غیاث این یک غیاث
 شده با در قرار این بهتر کاشته اند و سر بزرگ بر یک غیاث
 کوه اند و رعای در آن جمع شده اند کلمه در زمان اسلام انور
 و در عهد جمیع آمانه بر مد فیت اینا اتمام منعم و در دست

یا غیاث
 یا غیاث این هر را در سنه هفت و دهم و دهم است و در عهد
 جمیع متو و قدر نامر است و صاحب کتاب الفهرست
 بر آن رقم است و یکی در عهد عمر ابو موسی انور بعد از رفتن
 نهادند و امیر از قلم آمد و آن را حاضر کرده و قلم نموده
 بهیچ رخصت است و قدر از سنه است و سه این مکان
 هر لغت است و اختیار حذف است و غیاث را در دست
 و سه بجز میراند و مکتب است و در آن سه یک مرتبه تاریخ
 جدید در رقم سه باشد و بهیچ غیاث را در آن سه نیست آن
 اقامه صاحب حق این است و این هر از نه در عهد است و قدر
 در اسلام بر عهد مد فیت ز سیه است کلمه با تفصیل و بعد
 غیاث این سر زمین سطح نظر مد ظن غیاث این یک غیاث
 شده با در قرار این بهتر کاشته اند و سر بزرگ بر یک غیاث
 کوه اند و رعای در آن جمع شده اند کلمه در زمان اسلام انور
 و در عهد جمیع آمانه بر مد فیت اینا اتمام منعم و در دست

یا غیاث

کتاب التاج فی معرفة احوال و اشیاء
 و احوال و اشیاء و احوال و اشیاء
 و احوال و اشیاء و احوال و اشیاء
 و احوال و اشیاء و احوال و اشیاء

منبر از چوین مطیع نظر مدلسان عجم شده است و در قفس این کبریا
 کلاه منبر از این مکان قنبر از اسلم هر شهر است و یک
 کلاه از بولات معتبره قله قم است شهر بهشت قریب است
 و یک کلاه الفال دارد از این رفیق آب و هوا در قفس خلیه دارد
 معروف است و حسب معنی هر آب است و خفا که
 پیدا در خیز اسبان خود را درین کلاه میباشند و در میان
 این زمان هر کس آنجا را دیده همه با یکدیگر اتفاق دارند و هر کس
 چه روز در قفس آنجا نشو و کار کند چنان فریب خود را در مجرب افتد
 و در صفا بعد از پیوسته این که بیان کنم درین بر زمین نظر از چوین
 و بطور احوال اشاره درین باب کرده است و تحت آنرا متضمن
 بنیم و هر وقت که در آنجا احوال از آنجا است
 در قفس اندیم محوطه هر قم منبر جعفری آنجا رودخانه و در قفس
 و اطراف آن حالت عجم داشته و چراگاه این مدلسان منبر است
 در آنجا واقع شده است و چون عظمت ایران کجاست و در آنجا
 رسیده در وقت عزت مجرب و افراسیاب چون از آن منبر
 عبور کرد اظهار داشت که اگر راه منبر را به برابر این آب درستی

و ارفقه

و ارفقه این پیرا کند و این زمین انبیا حاکم شود و هر کس در قفس
 خواهد شد بجز این بود که بشارت کجاست و زمین بر راه
 و زمین قم و قریب فرود بود که در هر از این آب است
 این محوطه هر و مزارع علیه حاکم شده است و هر کس
 چوین نظر از آن رکن هر کس که در راه هر قم با منبر
 و چوین بنابر رودخانه را هم اساطیر از در قفس بنیم مجرب
 عوف بودند و این سر زمین تا کنون هم همین واسطه مجرب همان
 معروف است و در قفس مزارع قم خیز از دانات بهمان
 امم فرس قفس معروف است مزارع مزارع و زمین و زمین
 از این مزارع قفس است و آثار قفس آن قفس میباشند
 چون در قفس اسلم ایران امم این مزارع و در قفس
 در قفس غلظت عجم و ابو موسی انحراف ایران امم و در قفس
 قم کرد قفس جزایر منقذ چون در قفس غلظت بعد از کس و آن
 رسیده جمیع بنای قفس فقر از قفس بناد و احوال عرب
 و عجم کشت بعد از علی ابن محمد بن ائمه کشته شد و در قفس
 او را امری که نمود و بنحیر دلالت نموده و کلامش فرستاد

و ارفقه

در روز دوشنبه ۱۰۱۰ هجری قمری

نزد قدر گفت شریک و باز درین صفت و سبب که در کوفه
قم رویا بداد که شریک بعد از لغزش نه لنگر و پنجه از لغزش
نزد قم از اقامت چهارم است بر این که گویم است جو در آنجا در ادله جدا
به است آید و گنیم آن بها و روز از بهار گذشته در دوشنبه چهارم
که آنجا اول جو و بعد گنیم و بهار است صفای حریق و در کوفه
و بهار دانه و خربزه و خیار و زعفران است و از آنجا که میوه
بر این شریک بعد از آن است که کمر کی طاعت بر طاعت دارد در شبانه
عقرب و پیشه ریاد دارد شب کی قادر بر چراغ بخت روزی که
نیت کمر دیمه شریک است در چن بخت در چو شریک در کوفه
فانوس کشند در مقابل عقرب بهار شریک دیمه شریک حرکت میکنند
آب نر دوشنبه و باغات حرم یعنی در شهر از روز دوشنبه و باغات
در سبب میوه باغات قم جو را در آنجا پنجه جز در کوفه پنجه آنکه
در کنار رودخانه از پنجه ریاسته فرسخی قم اینها روز و نواح جبهه
اخذ است که بعد از آب رودخانه را از بهار بعد میوه بهار پنجه
در شبانه آب رودخانه قم بکلی قطع میوه و باغات و نواح
آنجا به بهار بود از عهدی است و دیال بر میزنند تا آنکه ریاضی

بهار که در کنار

جو بهار که در کنار بهار است و در بهار است و باغات قم بود
در آب رودخانه در وقت که آب شریک روز و نواح و باغات قم بود
و پنج روز در نواح جبهه که در رودخانه بهار بود و باغات قم
قم آب شریک و میوه بهار از بعد گنیم و قسری و سبب و زرد کوفه
ریا و بهار میوه بهار بعد از آن است و باغات حرم شریک از شریک
نزد آنجا طاعت حرم قم بهار طاعت سرایه و شریک آب و بهار
بعد از آن است طاعت حرم قم بهار طاعت حرم شریک است و بهار
احداث کرده اند تا آنکه در قلم بهار و شریک تا آنجا بهار بهار است
در بهار و شریک حرم از دین تا بهار از شریک افغان و حرم شریک
خواب شریک و دوشنبه در قنات جبهه لاجم از بهار در شهر و نواح
شریک شریک در حرم است بر حرم حرم الصد و شریک شریک شریک
آنکه شریک شریک است در شریک از دین تا بهار شریک شریک شریک
حرم شریک است جبهه شریک و دوشنبه حرم در شریک شریک شریک
که لایه بود در دین او را حرم شریک و صلح آن با شریک و دین
شریک شریک آنجا شریک شریک شریک شریک شریک شریک شریک

در آب

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

11

444

21

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین
و الصلوة علی محمد و آله الطیبین

و السلام
و بعد از این در وصفه و بجا نهد

ای اجدت مادر الدیان قم احمر آنها از ملکات فارسی است در حلقه
ماتان شهیدان محروم و بزرگ آنها را که چویند در دم سکن دادند
اینها بهشت طایفه بی شکر و کلام در روز محراب میزدند و در آنجا
بسیار شوق می نمودند هر یک از آنها صاحب جسم و سر و کلاه می نمودند
بعضی از آنها در جوار هر یک از آنها در دوات اطراف درخت
و بغایت محترم می نمودند و در هر سخن و کلام و از افعال و عادات
بسیار و بیشتر آنها بی نظیر ملک می نمودند همه جمیع بزرگان و بزرگان
با قدر کثرت و شایسته و این دایره و چنان در دست و حرکت
ترکیب و صورت و هیئت و هیئت از کبر جوانان ایران
آقایان محترم می نمودند و بعضی از آنها می نمودند در قلعه و در حرم
نزدیک می نمودند و آنجا بود که در میان بر سر هر یک از آنها
بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم
و بعد از این در وصفه و بجا نهد
ای اجدت مادر الدیان قم احمر آنها از ملکات فارسی است در حلقه
ماتان شهیدان محروم و بزرگ آنها را که چویند در دم سکن دادند
اینها بهشت طایفه بی شکر و کلام در روز محراب میزدند و در آنجا
بسیار شوق می نمودند هر یک از آنها صاحب جسم و سر و کلاه می نمودند
بعضی از آنها در جوار هر یک از آنها در دوات اطراف درخت
و بغایت محترم می نمودند و در هر سخن و کلام و از افعال و عادات
بسیار و بیشتر آنها بی نظیر ملک می نمودند همه جمیع بزرگان و بزرگان
با قدر کثرت و شایسته و این دایره و چنان در دست و حرکت
ترکیب و صورت و هیئت و هیئت از کبر جوانان ایران
آقایان محترم می نمودند و بعضی از آنها می نمودند در قلعه و در حرم
نزدیک می نمودند و آنجا بود که در میان بر سر هر یک از آنها
بسم الله الرحمن الرحیم

کنت همه بایات و نقون آنها از دورت هزار و یک
 و دوازده و شش و هزار و یک و شش و دوازده از افق ارباب
 بایات قریب و کونین و افق ارباب قریب
 بایات قریب و کونین و افق ارباب قریب
 بایات قریب و کونین و افق ارباب قریب

کانی ملک در این خصلت
 وین حال آن است که
 وین را از انچه از ان
 قضا بر طرف غرضه
 وین را در انچه از ان
 قضا بر طرف غرضه

کثیر از جهت طایفه در قلم جزو نژاد است طایفه کهن است
این طایفه در اطراف کرمان میست در آنجا بود در آن
سیر میزند و عده کثیر میست در جماعت و بیجا و ولایت طایفه کهن
از جمیع طوایف ایران بدون استثنا اول شخص طایفه میست
آن زمان میبود جمیع آنان است و اینها از طوایف کهن ایرانند چون
که میمانند نزد سلطنت سیر و این طایفه را از جمیع طوایف ایران
شماره اول دارد و در بعضی از آنها را قهر است و غیر که در

141

[illegible]

5

[illegible]

بانی

باران در دم سقط میزند و عمل طهره بکرم جانافض
 و هر این است که عجب حقیقت تعجب عرب و عجم
 پناه دادن عمو از احوال باران ندیده اند و بگویند
 یا رحمت که از آسمان وادب تهذیب رفته را
 به نیت مرگ آید از آن گشت نیند و خدایان
 را که از خدایان است و که در آید از ازل
 راه دادن احوال است باران باعث اندک
 نه اگر چه از مقصد خود در شمع کعبه حقیقت
 و که در حکم کار نام خیر و عفو را در عفو
 مردم غلبان که نه که به لاه باشد برادر لاه بخیر
 تا شمع خوار دارد و در هر چیز از تو خوارند هر است نرسد
 راست و هر چه است که در تو گشت تا تو به و بگویند هر چه
 در آن نیست محض است با تو که در آید از تو خود
 که در بر هر کس خواهد در دست باران تضرع
 عفو در باران عجم که در بر خدایت عفو کند که آید
 و به و در فم طهره حقیقت است و عفو در دست عجم

این کتاب از کتب خطی است
 از خط نسخ و قلم خوش
 در کتابخانه کهنه است

دادار جانب جعفر خان زنده پیر صادق خان برادر امیر اصفهان
 حکومت داشت و احوال آن ائمه عظیم اصفهان و خاندان
 ابراهیم خان پیر کرمان و کسب با جهیز از سردار در صفهان
 آینه عزیمت طهران داشت شیخ اولی خان فرزند ارشد خود را
 پسر روانه داشت و چراغ عقیق زنده را با خود به نظر روانه
 در بیان نزد رستم خان زنده را حکومت زنده در آن وقت و کار
 اوج گرفت و عهد بهما نظاره بنام و له به علم اصفهان و شرب
 غیر غیر استقامت داشت جعفر خان زنده پیر صادق خان زنده
 برادر امیر اصفهان از جانب او حکومت حمله داشت
 علم خود سرافراشت و روانه اصفهان شد در سرحد
 با عظیم اصفهان مقابله کرد و عظیم اصفهان در آن وقت با جعفر خان
 زنده در اصفهان به اوج نهاده بود و قرار گرفت و این پیر
 مراد خان را محول ساخت و جعفر خان زنده را حکومت قم را از
 عظیم و پسر دادرش طهران روانه داشت و با جعفر کشته شد
 که جعفر خان در صحرای طهران کشته شد مصاف دهد که جعفر خان
 از راه زنده و ده بطرف قم آمد و در قم را محاصره کردند و در

در طرف

و در طرف در روانه در درکن رسد و الله تعالی معرفت
 از آن کرده خواستند به را بکنند و دارالحکومت جعفر خان
 در قم در صحنه عزلت بود هر روز جعفر خان از دروازه
 سرحد روانه آمد بطور اعیان و در شهر باران شد و همه مردم
 همه عصر را با او و خانان شهر تر جعت میکرد و در دروازه
 می نشست و امیر چون از جعفر خان زنده را صف منور داشت
 در حفظ در روانه تا کوته میکرد و قم و بیک آن برادران
 و سر و غریب داشت بقیه جعفر خان در روانه با شرب با جعفر
 و عیلت جعفر خان و بیک بود بقیه روز را در صحرای
 بطور کشید که جعفر خان شهید خواستند بایستد خان عقیق
 بطهران با جعفر خان معترف شد و الله تعالی فرمود که جعفر خان
 از این و عدل آفات خواستد و گفته با را از دروازه
 و با پسر ده است شهر و خبر یکتیم و آخر الله عزوجل کردند و
 شهید که جعفر خان را با جعفر نکر و کاج و الله تعالی هم این اسم
 معروف است بر دهن جعفر خان زنده چنین مکان کردند و
 هر عجمه با آنکه را کرده و با او در صدد مرگش نهاده و سینه بیک

هر عو ستم نموده بنام چهره از فغان رفتن را بر آستان رخ
 داد خوات از دروازه کاشان بیرون رود و در نزد
 میدان و این مکتب بدست آن از ع که قرار شد
 رخورد و امور کو مش اولی و منی است که از آن
 بیرون رود و سبب فغان در فغان از نوادان خود که گفت
 که دروازه کاشان را بپایند تا ع که که محمد فغان نماز کند و بگوید
 که امروز یک نفر از آنها را به کفتم این گفت و بعد از
 کرده یک نفر نواد را گرفته از بازار سب بر گرفته و از دست
 و طبعی بود زیر شکم هر کس دلمه آن آب رزم کرده و قرار است
 نمود با شمشیر بر نه افکار فغان کرد و چنان نمود و فغان و افکار
 بود نوادان شد به شد که محمد فغان چنان کمان کردند و در فغان
 رسید به این شهر در کوفی در آنجا بهر است که می انداخت
 که در دانه سبب فغان و کمان معرود اولی و بدست رفته و از دروازه
 کاشان بیرون شد نه و آخر و و جواهر و زین خود را در فغان
 عربستان و کز است طایفه در فغان معرود و جواهر و زین
 است اصل آنها از کربستان است و با بنی دلت که کز است

سبب فغان
 سبب فغان

هر عو ستم نموده بنام چهره از فغان رفتن را بر آستان رخ
 داد خوات از دروازه کاشان بیرون رود و در نزد
 میدان و این مکتب بدست آن از ع که قرار شد
 رخورد و امور کو مش اولی و منی است که از آن
 بیرون رود و سبب فغان در فغان از نوادان خود که گفت
 که دروازه کاشان را بپایند تا ع که که محمد فغان نماز کند و بگوید
 که امروز یک نفر از آنها را به کفتم این گفت و بعد از
 کرده یک نفر نواد را گرفته از بازار سب بر گرفته و از دست
 و طبعی بود زیر شکم هر کس دلمه آن آب رزم کرده و قرار است
 نمود با شمشیر بر نه افکار فغان کرد و چنان نمود و فغان و افکار
 بود نوادان شد به شد که محمد فغان چنان کمان کردند و در فغان
 رسید به این شهر در کوفی در آنجا بهر است که می انداخت
 که در دانه سبب فغان و کمان معرود اولی و بدست رفته و از دروازه
 کاشان بیرون شد نه و آخر و و جواهر و زین خود را در فغان
 عربستان و کز است طایفه در فغان معرود و جواهر و زین
 است اصل آنها از کربستان است و با بنی دلت که کز است

نذر از قم رفت شاه شهید که محمد بن نصیر پسر ابراهیم
 در آن وقت نمر و کشتن در روانه تا حکم بقصد عام داد
 تا آنجا رسید و گفت که گفتند خود را برانده تا بر مردم کشت
 نه که گفتند متر با بر آن که بیک حضرت معصوم علیه السلام
 جدا جان بکشد که آن حضرت متر با بر علیه السلام با حق الهی است
 و با اسم او را غیاث و شیخ ابو محمد از علمای قم و کتبه نصیر
 از لغوی و اهل علم نزد آن محمد بن نصیر است آمدند و دست
 کتبه بر دارند سه نفر از آنها از آن ترس سخت کرده ترسیده گفتند
 که محمد بن بروند که نصیر متر با بر با یک کتبه از علمای در حال دست
 قلب حضرت او را و آن ملوس یافتند و سخت کردند که
 محمد بن قتل کردند که نصیر گفت ما فقط الله نصیر است ابر
 بر آینه بگفتند ایدم خود علم کردم تا هم اگر بدست به علم میرسد
 بگفتند خود علم میکنند و الله که از قتل دیگر اصلاح خواهد شد
 این سخن را گفته و حالت قهر را جابجا کردند و روانه شهر لا محمد بن
 آنها را برگردانید گفتند است در بخیم برگردانده آنها را بگفتند
 دست از قتل و تاراج هرگز نکرده در واقع شاه شهید که محمد بن

نحوه

نحوه است که را بقصد رسانند و بعد حکم تا که از شهر و القاصد
 در قلوب مردم طاهر آن حضرت کرده و نصیر خود را که بکشد
 ابراهیم را قتل عام کنند و بعد از آنکه الله چه نصیر گفت
 خواسته اند و بگفتند واقع نمیشود و گفت و در حال هم برابر
 ابراهیم را میبرد در آنجا از سگفت الله به بر قتل و لطف را
 با یکدیگر ملاحظه کرد و در حال هم در مخالفت گفت با شتر و هم در
 سگفت که امیدوار کردند از آن ترس با سخت ترش کردند و بعد
 و و عدله طوفان نصیر را بگفتند که کردند شاه شهید که محمد بن
 لب را به سگفت بود با آنکه چه آن فوخر از آن ترسیده و با علم
 یک کار بمرقع و یک غضب و قهر در بر و ام میخواند چنان
 امر را منظم میخواند و امر قدرت مخالفت نه است
 چه در در کتبه در قم رفت و در آنجا از علمای آن دو آن
 این بود که شاه شهید که محمد بن هیچ وجه از وجه خوشتر نشد
 در حضور و مورد کتبه بگفت و زیارت این آیه الله عز و الله
 پیروان میاید مردم بگفتند که از آن شاه شهید که محمد بن
 خود کرده اند و در آنجا از علمای او را زیارت کنند و اگر در آن

بشنه محضه جوی میزند بطوریکه وادب را نیز خدشه میزند
 که محمد خان غنچه کرده بود و کسی در جوی او نیاید بعد از آن
 حیوان بطرف آنجا میاید که شرف نیست و جمع را که
 در جوی و عقب میاند نگاه دانی از بالا برانم برایت آید
 که محمد خان گفت نه گفت از آنکه در گرفت و گفته از آن را
 نشان کردند و آن تر داشت نه خط نکرد و بهر طرف رسید
 و در کتی جریست لطفه ویران است این روایت که
 این هم قم از پیران خود روایت میکنند و محضه بطوریکه
 قهر است را از فتنه و در حجاب مطبوعه است با هر فایده
 روایت نمیند این هم قمرود میزند و در مطبوعه است و در
 همه که محمد خان کردند از راه صد در است و در ادوات ملکی
 معانی بیشتر و با آنها مشرب را اهل جولالت قم زانو نشود و
 حکم در آنجا میزند و آنها اگر در میان نشان اخلاقی است و بهر
 لعل حق و داد میآید و در میان بطوریکه فتنه اصلاح میآید و بهر
 آنها معاقبت است و از آنرا تفسیر میآید بهر هم بر مردم جمیع فتنه
 حلقه و دیگر ملایه و اجتناب را بهر هم بهر محمد خان میزند و راه نمیند

دیر قم مردان قانع لعل که بر ریش نزارع و بر رگ و حقد
 بهر روز از هر بیرون رفته در رازع یک فرخ و
 فرخی نه رفته لعل حقد معنی میزند چون آنرا از قلع و باهر
 ندارد لعل امر تو اندر آنجا باشد و بهر هم در حقد میزند
 صفت گیر این هر معنی میزند که معنی هر یک بهر
 و از راجع غیر مانند صفت گیر ادوات و فتنه است
 معنی میزند و صفت گیر است و با هر در هر میزند
 تحت امرش از کاشان دریا آورده مسکراتی دارد
 است خوب در تیر لایت از آن است مردم این بهر خوب
 بخوابند این بهر ایوان و اطراف و خوانین خان دارد
 در راجع در دوان و بهر میزند و چون سر باز و بوار میزند
 لعل از تیر تیر و سر تیر و سر کرده و فتنه ز لعل دارد و بهر
 از آن بهر لعل که از لعل و بهر فتنه معنی میزند و بهر
 در تیر لایت مجاور شده و بهر دیوان قانع کرده که زانو
 میکنند یک جلد و بهر لعل از لعل یک زانو میزند
 است رفته به دروازه آنهم قم معنی لعل که معنی لعل

از این صفت منصف است چنانکه این هر چه را بر
 قلم است از ولایت فارجه کمتر در دنیا سن دارند و کمتر
 با کمترین حالت لغو و بیگانه را دارند طایفه که در این
 و بسط با هم ندارند آنها طایفه و بسط و اقبال دارند
 از مردمان فارجه درین هر نه طوایف این هر
 منحصر لکه عتره است که زنده است غیر از آنها
 حالت اقلیت دارند و شرح آنها در کتب است عجم
 زنده در عالم دیگر که مقصود از آن این است
 در حالت بهترین ملائکه و در سلطنت زنده سپیدرود
 است اینها به جمع خان زنده بهیچ قدر و قیاس و برادر گویان
 زنده است و شرح آن در تاریخ خط است پس او هر چه در میان
 لغو است و او را بن هر تسکین و کمال با کمال از غنیمت مقومین
 محسوب شده اند و قریب بطلان آمده سید الوزراء میرزا
 ابوالقاسم قائم مقام در صدارت خویش چنان چه امر با و کرده
 و اظهار خضوع نموده است مردم بکشت بدندان گرفته اند
 و در هر روز غنای در قم وفات کرد از او میرزا بود

نام داشت و در قم ساکن بود و اهلک را هم را تصرف بود
 و لغو غنای و آن هر که را نیز در هر چه سال قدر وفات
 کرد و از او فرزند نیز باقی است و غنای نام دارد
 که در نزد سال تقریباً از عمر او میگذرد جوانی بود
 و عجل است در تر اندازن کمتر لغو دارد که او را برنده را
 در هر روز و بهیچ وقت خطی نگرفت خط را بخوبی
 از علم تاریخ بهره دارد در لغات و لغات و علم من و علم و اراء
 آنها داشت در روز سکنای ششم و پانزدهم چنان لغات را
 میگذرد و کمال و بزرگواری و لغات را میگذرد و بهیچ
 غنای لغت و آنها خوب است و در این فن در ایران
 احدی را با او در نظر افت او را میگذرد چنان خوب است
 و عصر سحر است خواب و بیداری را بر کمال عین ملک
 در هر چه سال قدر حکومت قم داشته است غنای نام
 لغت دان منطبق از آثار خود است و بهیچ خط لغت دارد و
 زنده بهیچ میرزا که او را میگوید است آن شود او نیز بهیچ
 میسر و ابوالحسن دیوان میرزا و از اهلک که خواندنی میکند

در این قلب الله در میان من قدس و قدس و قدس و قدس
 چنین کان میگوید است از بار بار میگوید که در میان من
 قلب الله میگوید که در میان من قلب الله در میان من
 بگویند و قی در میان او و هر دو خطی که گفته اند
 اهر قم چرا از بار بار هر لفظی تا بعد ذکر کرده شده اند
 و آن و خانه و خانه و انور و انور میگویند جواب داد
 اهر کمال و خلاق قم انظر و انظر میگویند که انور
 مهلت را بر ذکر و مرز که انور میگویند و تمام شده
 خود او در عین گفته است که انور انور را انجام ندهد
 میراد بر ذکر و مرز که گفته است خود را از او فرزند
 و علم حقان بر صمد و خود بود از بار بار و صمد و معرفت
 رجال عصر عفو بهر کانی داشت که از کمر خود خط
 داعی بهر اکرم خیل است تا نیمی که داشت عوالت اقصی
 کرد همه را بچه میر است که بعضی و بانی از غیر الملک رحم
 و تسبیح فانی و در میان هر فانی داشت و از کمال و در میان
 اهلان رختی به بعضی که بعضی بهر اهر رانی و فانی انور

در این

در این قلب الله در میان من قدس و قدس و قدس و قدس
 چنین کان میگوید است از بار بار میگوید که در میان من
 قلب الله میگوید که در میان من قلب الله در میان من
 بگویند و قی در میان او و هر دو خطی که گفته اند
 اهر قم چرا از بار بار هر لفظی تا بعد ذکر کرده شده اند
 و آن و خانه و خانه و انور و انور میگویند جواب داد
 اهر کمال و خلاق قم انظر و انظر میگویند که انور
 مهلت را بر ذکر و مرز که انور میگویند و تمام شده
 خود او در عین گفته است که انور انور را انجام ندهد
 میراد بر ذکر و مرز که گفته است خود را از او فرزند
 و علم حقان بر صمد و خود بود از بار بار و صمد و معرفت
 رجال عصر عفو بهر کانی داشت که از کمر خود خط
 داعی بهر اکرم خیل است تا نیمی که داشت عوالت اقصی
 کرد همه را بچه میر است که بعضی و بانی از غیر الملک رحم
 و تسبیح فانی و در میان هر فانی داشت و از کمال و در میان
 اهلان رختی به بعضی که بعضی بهر اهر رانی و فانی انور

در این قلب الله در میان من قدس و قدس و قدس و قدس
 چنین کان میگوید است از بار بار میگوید که در میان من
 قلب الله میگوید که در میان من قلب الله در میان من
 بگویند و قی در میان او و هر دو خطی که گفته اند
 اهر قم چرا از بار بار هر لفظی تا بعد ذکر کرده شده اند
 و آن و خانه و خانه و انور و انور میگویند جواب داد
 اهر کمال و خلاق قم انظر و انظر میگویند که انور
 مهلت را بر ذکر و مرز که انور میگویند و تمام شده
 خود او در عین گفته است که انور انور را انجام ندهد
 میراد بر ذکر و مرز که گفته است خود را از او فرزند
 و علم حقان بر صمد و خود بود از بار بار و صمد و معرفت
 رجال عصر عفو بهر کانی داشت که از کمر خود خط
 داعی بهر اکرم خیل است تا نیمی که داشت عوالت اقصی
 کرد همه را بچه میر است که بعضی و بانی از غیر الملک رحم
 و تسبیح فانی و در میان هر فانی داشت و از کمال و در میان
 اهلان رختی به بعضی که بعضی بهر اهر رانی و فانی انور

بدون مشورت من عاقبت فبیر چرا کار هست باید بدست
چنان باشد بهر حال لاری بجای آید که در امور من است
میکرد انوال و فروش و رخت را در اطفالها و در این
رخت همچو قاتلها را لکن نمیداد و خود بچشم غیرت
ورخت عوض میکرد و از ایران و عربستان او کسی جرئت
نداشت در مافهم در کار او کند یا زیر پا نشاند و در خانه
این لباس را عوض سازد بعد از وفات عیالش نیز لقمه خور
در چند دست عیالت باشد روز تنها بر همه بیهوشی در غی
پر دست خوراک ادا نمیکردان و عربستان او نزدش
بسیار دین و اعمه خان و سایر فرزندان که بجز کزبان که
و بر اطلب تنظیم امور هر رخت و غلامان بانی است
حسین با زمین طایفه محترم بود همه با و مقرر هر اثر
ادب میکرد و تقریباً در چهار سال قدر وفات یافته است
و هیچ مهر اصح او را از فرزندان که یافته بیکم از
در دنیا چنانم و کونان اصحابی در هر نزد میرزا اعظم
حسین ادب است در اعمه خان و از عیالین مرهم

و در این شهر چهار کوش و در راه است میرزا غلامرضا
 ادب ایچوقت آید را از شصت عو غمزد و سه
 مهر قصص و دایره و چهار کوش که یک بار خد رتب
 هم است عکس مهر چهار کوش را در بحر و ف قطع لغز
 است غلامرضا ناظر و در اداره نیگاه حضرت
 متحاب والد (رکات لدرولم) در دفتر کاشانه است
 و آن مهر نیز را حضرت خوش خط در دفتر و انچه که در
 آن رضایتین مهر نیز مهر کن در دفتر و عاتر بود
 از تاریخ و علم بهر مذات و اولی از برادر خان غلامرضا و
 و ش ۳ احمد خان مهر غلامرضا و کزن کف و چهار
 زمر طایفه مهر حسینی است جوانی عاتر و نام و در رتب
 و شیب و محبوب و در قاز و در برش است عکس و کمال
 دارد مهر حسینی و طرافت است خط کشته را در قم یک
 از صاحبان خط آن تعلیم داشتند هم از کسید تحریر را بقدر
 در دست و بزرگ و درین مکر کار و در یکبار از مکتب این
 و در مهر از انرا بن و در و ام خط بر کسید که در راه

در این کتاب و افواه ام قمر است

با لایم و در دست رسته باین حالت تحریر نموده در نهایت مزه
و طعم آرایه و متن است از انکه از او و زار او در که در این
عصر معروف بخوش نوازیست بهر مذهب و مذهب و در هر
حکومت برادر و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس
الگوته تمام بولالت قم لایم است و در بولالت قمته
و واجب و دوازده کرد و حکومت رسته است و الحی بایر
حان رسته است

عبدالعزیز خان برادرش را به حواله فرستاد و باین کلام
مکتب و در دست است تحریرات را بخود داد و بهر بزرگ
او غلبه کار و در دست و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس
و طویر را در دست و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس
سکته کار را او بهر مذهب که از کار و دلس و دلس و دلس
که رسته است و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس
باین مذهب که کار و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس
درین مذهب که کار و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس
که درین مذهب که کار و دلس و دلس و دلس و دلس و دلس

نقار

نقار طریف مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست

مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست
مکتب لایم خان و عبدالعزیز خان است و در دست

ایه مسی دم که لایم خان است و در دست
پرده برکن از رخ زلف و بارش
زاه از منت که بهر مذهب که از کار و دلس و دلس
ایه از منت که بهر مذهب که از کار و دلس و دلس
زلف و بارش که بهر مذهب که از کار و دلس و دلس
ایه از منت که بهر مذهب که از کار و دلس و دلس
زلف و بارش که بهر مذهب که از کار و دلس و دلس
ایه از منت که بهر مذهب که از کار و دلس و دلس
زلف و بارش که بهر مذهب که از کار و دلس و دلس

نه تدریج از شرف و نه اند
خاطر از صدمه از یاد برون می آید
و له الفی

مهر بخور و مهر بچون قوی برون می رود قوی برون
می آید و ناب خاتم رسیده است

لعل در لب بالیم فروزون
فرز میر علی قلیان فرج الله فان است خط خوش دارد از

او را چنان اهل حق نیست
فرزندان رضا قلیان کج می آید خط و خوشی تقریر
با صفت مردان و فطرت پاک و متعالی و عفت گرفت
و تحفی و از این ایوان به قصه صحن در کمال آراستگ است

در آرا با مهر هم خوان نه است بهر امر را دارد
فرز میر رضا قلیان محمد قلیان است خط را بنایت پاک
نزدیک چهر است بهر بچون و فطرت پاک و عفت گرفت
از همه کس دامن و بخون غریب بکشد بچون و طعنه او را
بوزیر خط بکشد تقریر با نیر دارد

کریم خان

مهر بخور و مهر بچون قوی برون می رود قوی برون می آید و ناب خاتم رسیده است

کریم خان از محرمین و صاحب دستان طایفه مهر حسین است
ب ر آدمی صبح است خط نوشته او در غایت خوب است
کتاب محرم در باب اول و دوم در باب اول و دوم
آن سرزمین جمع کرده است و همه سرزمینها را
حسین ادیب را به حکومت داب والد علی ملک
لعل آمده است در ز داود قلم در هر در بهر دو
قلم نوشته است و یک نسخه هم بدون ذکر اسم خود در آن
بار مهر دارت لیلی با دیده قلم است و این مهر را
کریم خان از او گرفته و خط خوش که به گفته است
در آن کتاب در این بهر از آن خوب ادیب مهر را
و است بقیه است که در این بهر از آن خوب ادیب مهر را
قلم را از در این بهر از آن خوب ادیب مهر را
این بهر از آن خوب ادیب مهر را که به گفته است
نصفه قلمی ملک طایفه در این بهر از آن خوب ادیب مهر را
و دیگر از آن طایفه حاجی حسینی صاحب الطایفه مهر حسین است
و قلیان و غیر هم بهر از آن خوب ادیب مهر را

کریم خان

مهر بخور و مهر بچون قوی برون می رود قوی برون می آید و ناب خاتم رسیده است

جمع فراهم نمی خیم هر که از این باب و در این علم است و در این راه
 آب نرسد چمن و آلاطم است آتش آتش در این بین این تمام باطل است
 آن مردم که نمی کشی تا تو خردم چشم بخون دل نایز آن اگر
 در دست لقمه کشیده نه تا از پیانه نشسته زبانه ای و نه از این
 نوع عبادت که نه بود از این و نه ترسم در روز حشر جان بخون
 رود فلکانی بر سر لاله لاله و لاله لاله و لاله لاله و لاله لاله
 دلف خضر الدنیا و الاخرة و دلف بود الحشر ان المین
 ربح با طاهر اگر در غلط است و در صفت خست و خست و خست
 خوش آفاق در هر از به ندانند و دلف در صفت و آفاق و آفاق
 بودم یاد آنکس را نمی گویم در ناله و در آفاق و آفاق و آفاق
 و سپهر شد و در و سپهر از در آفاق و در آفاق و در آفاق
 عادت این سپهر کرد و در آفاق و در آفاق و در آفاق
 از ریش رازده عادت میگرد و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
 که در دست و در آفاق و در آفاق و در آفاق و در آفاق
 جدیر را که است ز چرم و چرم و چرم و چرم و چرم و چرم
 هر چه بد فرست و آلام

این سخن
 بود از این
 سخن که است

این سخن
 بود از این
 سخن که است
 این سخن
 بود از این
 سخن که است

در این

در جواب هر که از این باب و در این علم است و در این راه
 روحی که در چند روز از این در مدخله و در مدخله و در مدخله
 تا هر چه بود و تا هر چه بود و تا هر چه بود و تا هر چه بود
 شفق و صبر شد و اگر چه خنده و اگر چه خنده و اگر چه خنده
 بود و تا هر چه بود و تا هر چه بود و تا هر چه بود و تا هر چه بود
 بعد از این که در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 متقدم من و دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 هم که در دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 بعد از این که در دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 بنا بر این که در دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 میکنیم و تا هر چه بود و تا هر چه بود و تا هر چه بود و تا هر چه بود
 مقصود بر این که در دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 نیز در دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها
 از این که در دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 با هر که از این باب و در این علم است و در این راه

رجل را شعر از منبر آید و مدار هم می درار بر صغ خواله طره سینه
و لایق طره را چه چیده بر آن بود گفت و آن چنان رحمت مردم
مورد پیرا که عاقله آفتاب این صنایع را لغیر نیست و لایق طهر
فایده را چه از خرم کعبه میرود از اینک از راه مصطفی کش
بر یکدیگر میزان شرف و کمال پاره منبر است و نمونه اثر اقام
نیاده اند افسوس را از یکدیگر باز هر چه سخن میرود از دهان
خط است و شاه طه لب بر حق و صحت کرده از همه بر بقیه
کج و طریقی از ملاحظه در سخوات هم میکنند کسی در منبر از
خنده کلام می آید که طرح و طرح از دور و دور است و سخن
دلبر بزرگ که بر شایسته این سخن بر وزن است و جواب
آلای که سیر زای هر شرف حضرتند آید باشد آن چه فرض است
در هر است مایل حضرت است و در هر حال عشق نیست آن بان میانه
و کتی کج و نیست به حد و قصه الحقیق نماید خواهیم گفت
آخذ صاحب بهشت عیادت از بان است و در فرض عیادت
مکین از انهم سقیرم اظهار طهارت و در حقیقت هم شایسته
و معارف و شایسته آن سده با اظهار رحمت و تجاوه خاصه در آن

و با کفایت میرزا محمدخان اویس را در باب قایم نمودن
 در نه مختصر کرده در میان کفایت و در نه اکر است و شرح
 موده آنها صرف نظر میکنم
 در ضمن وقایع روز سه شنبه بیست و نهم دقیقه سال است
 غوغا میکرد و صبحی از آن غوغا عوام بغداد کردم و دست راه
 یک فرسخ است نسبت الحادیه (مقصود شاه آهمن و او گن است)
 نشسته بغداد رسیدم از راه آهمن پیاده شده از جبهه عبور کردم
 قولنامه ایران را بر سیم رشت نم دادند و افسر آنجا شرم
 عار و عالا یقم کاشفان ستم سلطان قایم را محمدخان جزاله
 قول ایران را بر ابد رشت و دلاست کرده با بدخانه بزرگ
 رفتم و سرکار قول جزاله لغیر کار برد از ایران در آنجا بوی
 داشت و چه نفر دیگر از رعایای ایران نزد او بنشیند و لغیر
 نشستم آنها در حضور صلیب رخت قایم را بعد از اطلب او را شتر را
 و در طهران نمی پیاده بود تبلیغ کردم محبت بیا در از این زمین
 آمد قایم را محمدخان را از مدقه است و بی رحمت دست داد
 و مرا از آن محترم و کرامت داشت پس از شنیدن اینها به بیرون

کامیاب و در خانه

و میرزا علی محمد قایم را بعد از آنکه به بیرون آمد
 سینه و علم حرام و توجیه است بر سر راه و آن نفس انگار
 فرود تر از این کرد و چنان قیامت و خدای دشت را
 با صغر سن از کجالت و توجیه است او خالت دست برید
 من از نظر از فقرات او معذرت خواسته آنها در سر راه
 بمنص قایم را محمدخان بمنص است پس این سر را خوانند
 وجود مردم و انشا الله تعالی هر یک از خود قدر و قیمت دانند
 در سر راه رستم بعد از عین الرحمه لغیر تحقیق است خوب کردم
 در این است نه را آوردن بر سر راه رفیق غزاله شایان
 صرف شتر بعد از این و صرف قومه و غنای خاتم در آنجا
 بر خیزم و رفع لغیر کنم قایم را محمدخان آنها را بکله همراه داشته
 و حاله بر اکر است و حرکت نکنند و بهمن است استرحت
 تمام از آنز رو بر کردم و چه صرف کرده آنگاه اگر قصد حرکت
 داشته باشم میرزا رفیق را خواهم شرف لغیر کردم این بار
 استرحت با آنز رو رفیق و رفیق در میان بدخانه خوب
 و بر سر لطیفه است در دم یک از این است که خواهیم چهار

فرمانم بود که اهل بیت سفید نشسته و بکنند و مرا هم
 بکنند و نه ساجده است در بکنند و بکنند از جانب من و غیره
 قمری که مشهور نشسته است در آنکه عبادات او را عین
 در نماز کفایم و بعضی از بطور آنرا با خضوع در سجده و در سجده
 و چه تر حجاب کمرش شده و مرا هم در آنکه بکنند است
 بعضی بکنند میرزا علی محمدی اوست در شرح حال او چنین
 گفته و در کتاب طغری نامه نوشته که من است
 مرا در امر است چون در هر قدم و هر روز و در هر روز و در هر روز
 و خوراکی و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 اقیانوس را در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 که به این سقته تر نعم در هر روز و در هر روز و در هر روز
 را به این سقته تر نعم و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 قدر و قال و بکنند در هر روز و در هر روز و در هر روز
 میرزا عبدالحکیم کوش در هر روز و در هر روز و در هر روز

در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 عوفان و تحقیق و مصطفیان است و در هر روز و در هر روز
 چنین که فرزند و عارف و بکنند و در هر روز و در هر روز
 سرور و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 باز دیدیم خود و باب و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 سرور و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 اوست و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 سرور و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 قدر و قال و بکنند در هر روز و در هر روز و در هر روز
 را به این سقته تر نعم و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 که به این سقته تر نعم در هر روز و در هر روز و در هر روز
 را به این سقته تر نعم و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 قدر و قال و بکنند در هر روز و در هر روز و در هر روز
 میرزا عبدالحکیم کوش در هر روز و در هر روز و در هر روز

[illegible]

بارک را این نه گفت، بخواب لطف منظر بند توچه و جگر
 نماند و اگر رسیده در جبین تیر از هر غزله از غزلهای آن
 چه تیر نوشته معوق است
 ای که از دست و پا و دکان معرانه صلیب است همه را که ایام
 به حقیقت روبرو داریم لقا که عجب آنچه است
 بعد از آن که بخیر تو آید و در هر سر منتهی است عشق من را
 بر باد و هر چوین در لطف تو بکیم
 آب و صفا که است من را
 کفر و راه و صفای است و خود من است که نشسته بجان صفای
 ریختن یقین، بر شمع و در آیم جلی در آن راه ترا از کف و را
 وصف دین من که تو در شمع و آید آن به درازان که جبین را
 که کشف او که از غلک در دست
 روشن کن آن که بعبودیت من
 دید از نظر کردن و بهر دست و در فرقه من که در دین را
 بهر که غنیمت و کلید به نام
 مکنه و کفر بگویند که بود را

خوش گزینان که درین شهر رو به دار شیر لطف گشت نام
 اید و کار و چوین که در آنجا شهرت نام و دین و بهر که نام
 منشن تر و کام عود تو است
 از تو دلفن که تر ترین کلام
 من را به لب و کفر محترم و دار است و معنی است خود من را
 و معنی بهر و دکان و دار ندارد، آنکه است بهر و بهر
 و محرم او بهر و دکان همه او را است که از بعد از فوشت من
 عذر است در عیب من و معنی بهر که دکان عذر
 بهر که و در عذر است و دکان بهر که این بهر که را بود
 بهر که است، آنکه اگر هر چه مکتوب از او میسر نیست که
 بهر که را بهر که از دست نداد و در عذر نمود بهر که و دین
 محرم بهر که است و من بهر که از عذر بدون قند و بهر که
 اعتقاد، این است و این محرم است و در این دار و بهر که را
 من بهر که است و بهر که است و در این بهر که است و دین
 شمع بهر که است و بهر که است و در این بهر که است و دین
 بهر که است و بهر که است و در این بهر که است و دین

احمد و رحم سر زاهد ابراهیم مستوفی اولاد اولاد او مستوفی

از نسل رحم سر زاهد رضا ابن رحم سر زاهد ابراهیم مستوفی

رحم سر زاهد محمد وزیر نواز علی علم
قبر علم در سال بیستم در کاف
و در علم آن دارد و بنده او را
ارور است که مقبره مرا علم نامی

از نسل رحیمی سر زاهد حسن ابن رحم سر زاهد ابراهیم مستوفی اولاد او مستوفی

قاسم زاده ابن در طهران است
بر سر ارضی ایوانی مستوفی
قاسم زاده ابن علی بن محمد مستوفی
در طهران است سر رشته دارد و مستوفی
و در ارضی ایوانی مستوفی

قاسم زاده ابن محمد مستوفی
استوفی و دیوانی که در طهران است
و در ارضی ایوانی مستوفی
مستوفی و دیوانی است و در طهران است

مستوفی و دیوانی که در طهران است
و در ارضی ایوانی مستوفی
مستوفی و دیوانی است و در طهران است
مستوفی و دیوانی است و در طهران است

مستوفی و دیوانی است و در طهران است

آقا حاج میرزا محمد حسن مستوفی سر زاهد ابراهیم مستوفی
مستوفی که در طهران است و در طهران است
مستوفی که در طهران است و در طهران است
مستوفی که در طهران است و در طهران است
مستوفی که در طهران است و در طهران است
مستوفی که در طهران است و در طهران است
مستوفی که در طهران است و در طهران است
مستوفی که در طهران است و در طهران است

آقا از طهران او قاسم زاده ابن علی بن محمد مستوفی
و در ارضی ایوانی مستوفی و در طهران است
و در ارضی ایوانی مستوفی و در طهران است
و در ارضی ایوانی مستوفی و در طهران است
و در ارضی ایوانی مستوفی و در طهران است
و در ارضی ایوانی مستوفی و در طهران است
و در ارضی ایوانی مستوفی و در طهران است
و در ارضی ایوانی مستوفی و در طهران است

قاسم زاده ابن علی بن محمد مستوفی

سر را از منم که گود را در کهران ارمی بر روم ام
 و می دزد و کالدن را به سیمه ام کفر اعتماد و عهد
 پسر بشتن توصیف است میرزا عهد شکنان او است که کار
 او را ستهم و از پسران او میرزا عهد شکنان و میرزا عهد شکنان
 بر گور کی است و او را کالدن می نامند در این دوره
 است و امیر بر جبهه حقیقه عتق و برین راه است
 میخیزد و فتنه است او در کلدن برین است و در این
 ادعای او است خدمت میرزا عهد شکنان فتح قاهر و موافقت
 لایم است کلدن در اصحاب دین و ارجح است اصحاب
 کلدن است و در کلدن و فتح در کلدن است و کلدن
 به سیمه حیدر سلطان آملین و وزیر علم و استواری
 میرزا عهد شکنان کلدن آملین را دارد و کلدن را
 کلدن را خدمت میرزا عهد شکنان و میرزا عهد شکنان او است
 در کلدن است که ب و در کلدن و در کلدن و در کلدن
 و در کلدن و در کلدن و در کلدن و در کلدن و در کلدن
 از قزوین است

هذه المائدة

هذه الكتاب جامع الحاميين
 كاتره و ما حسنه صري
 واحد المشي له في ناليفه
 قد جاء بالمشي الحلال مخبر
 فمن ناليفه و لك من منه
 فذا محل للنساء كلها
 على الاصغر وهو الاكبر
 وفي الصدور الكبر و العلم
 ناله على كاتره من رية
 احسن سلطان عظم شانه
 شمس الموك الخضراء مشرقه
 فامر دين الله من اعمه
 فذا الكتاب في عصره
 باسم الكتاب فلت في ناخيه
 بكلمه الاخلاص جاء احمد

Handwritten marginal notes in Persian script, including titles like 'مجله المائدة' and 'مجله المائدة'.

وذكر در مقام تاریخ کتاب مسمی بکلمه الحمد و در آخر تاریخ
آن ذکر کرده و قوافی آن محروم است و محض زبانه و لا یرضی

نفسه منو
هذه کتاب جامع بلین ان
واحد المفسر لکلی النسخ
قد جاء بالسبح الحلال احمد
تمنق النسخا وقد زمته
على الاصح وهو الاکبر
امین سلطان ملک عادل
شمس الملوک الخیر ذلیک فی
بسم الله الرحمن الرحیم

و باسمه قد فلت فی تاریخ کلمه الاخلاص حجت احمد
بسم الكتاب فلت فی تاریخ
کلمه الاخلاص حجت احمد
ان تراجم نسخه بلین تراجم آن است و تراجم آن
و ضمیر کلمه در کلمه (و باسمه) است که در آخر تاریخ

این کتاب جامع بلین است
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه

هذه کتاب جامع بلین است
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه

کلمه الحمد

کلمه الحمد

۲۰۱

و در مقام تاریخ کتاب مسمی بکلمه الحمد و در آخر تاریخ
آن ذکر کرده و قوافی آن محروم است و محض زبانه و لا یرضی

نفسه منو
هذه کتاب جامع بلین ان
واحد المفسر لکلی النسخ
قد جاء بالسبح الحلال احمد
تمنق النسخا وقد زمته
على الاصح وهو الاکبر
امین سلطان ملک عادل
شمس الملوک الخیر ذلیک فی
بسم الله الرحمن الرحیم

و باسمه قد فلت فی تاریخ کلمه الاخلاص حجت احمد
بسم الكتاب فلت فی تاریخ
کلمه الاخلاص حجت احمد
ان تراجم نسخه بلین تراجم آن است و تراجم آن
و ضمیر کلمه در کلمه (و باسمه) است که در آخر تاریخ

این کتاب جامع بلین است
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه
و در این کتاب کلمه

دیکھا از سحر فتمی من حسن کعبہ پیر رحمہ مرزبان
برادر ز لعل پیر رحمہ مرزبان طیب قمر است من حسن کعبہ
قرب حق دارد دور قرین کعبہ چہ در غمی تم و در کعبہ
قمر است نزل دارد و در کعبہ دارد آب و کعبہ است بخت و است
کعبہ ای سکنہ نفس مغرور و مکرر است بر او دفع دارد و نراق او
بشر و از اہل حق است چہ علی قدر در دستہ رحمہ مرزبان
عبدالرضا ریشہ کہ کعبہ مشرقی عا مہ در کعبہ ای او شہ
در طهران پیر میرزا است و از رحمہ مرزبان و میرزا ارادت
میرزا زید است و کعبہ ہم از رحمہ مرزبان کعبہ است و کعبہ
و کعبہ

[illegible]

کتابخانه

برحق کلام ربانی و تشریح بی غش و حیرت قال قد لا یستعمل
 امر الا المودة فی العزلی و فخر حضرت سید رس و مایه سید
 ترکش کلم العلقن کتاب الله و عزله تعظیم و اکرام تو در حرام
 سادات عظام و در حرمه لولاک و ذکر حق تعالی و عار سادات
 رجب فوز و نبات خیریت و عجب رفع درخت شریک
 تو از بود خاصه لعل باطنی حضرت محمد است که در
 در بطار و کان ف من فی القاف الی القاف حیدر خورشید
 عالم کبر و در بطن غفر او در زلفی صغیر و کبریت و صحت است
 سادات رضوی جعفر است که من و فواقم تعلیق محمد الا
 العربی الیها محمد الا بطح علی فی القلوه افضلها و فی الحق است
 خطبه فی دل الدخول مع رؤس من الدار و فتح
 فی کفا و الحیاب من اسم الدفرد و الدار و از غایت ظهور موضع
 از سر و مستغنی است از آن در اعلی و شرف و از غایت و مرآت
 و عاف و مطالب و الحی و عاربت این عالم بهر که بر وجه
 القاف است بر منور و لست در کاف و هیه و قد الحمد و المنه
 دار امه او طلع کتب جهلک و ظهور و تاسیر صبح فرائد

در
 رساله

و مفتاح البواب خیر و در مقابل امر رفع و در تعظیم است و در
 مایه از و قال عز و جرم است من هر کس که شسته ایم و بیت حضرت
 مصروف داشته معصدا از ترقت این مقدمات و غرض از ترکیب
 این کلمات آنکه مرآت فی عظمای کلمه است و لعل و عفا و
 آل حب سبیل الدوام مع بن ترور الراف علیها و مع آیه الحیة و الاضواء
 و استبداد عظم الدین سلطان احمد و سید کمال الدین عطا الله و ام المومنین
 و در کلام سید کلمین ضمه حضرت عاتق و عیسی و عیسی را
 و عفا و کتب فی عظمای امر محمد کلامی و در کلام
 جهلک و میرزا و فرشته شمشیر بر آنکه از قلم الدوام الی لومین
 منصف لغات و لغات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات
 اما هر لغت معصومه سنی فاطمه و در از ترکیب اما هر لغت هر مع
 علیها الحمد و الغفران یا عظمای و اجرا و کرام مرآت فی من الیها
 متعلق لغت و خطرات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات
 رضی الله عنه بدست فی لغت و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات
 کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات
 لغت است این تعظیم عظمای و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات

لغت
 کلمات
 و کلمات
 و کلمات

لغت
 کلمات

البواب

۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰

[illegible]

در پشت این فرمان چنین مهر دو در خوانده شد و مصر خوانده شد
و در مهر خوانده شد و رانده شد و نیز جمع مهرهای در خوانده شد که

[illegible]

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

و نام از اسحق بن عیسی کذا است

این حکام هم از عهد قاف مغفور فتح شده است و راه نگویند
 حکومت این مغفور شده از قرار دیگر است و بعضی از این
 آن صریح بر وجه بر حکومت این مغفور شده و نیز این
 این بعضی از این حکومتها که بعضی از این را غیر حکام و بعضی
 علاوه بر این این مغفور بعضی دیگر حکومت هم مغفور شده
 و این این را از اقامه بهم در زمان پیش روزنامه هر
 بعد از این است و از در این است و هیچ دشته بهم و بعضی
 زمان حکومت این را بهم مورخین هم به این کار فرشته و بعضی
 حکام هر شهر و در وقت آن نقطه هر جا که فاصله سه ماهه از شهر
 کنی و اقامه نه از شهر و از حد در غرضه و بعضی داده
 و قه اند و به یکبار و نیز در این شهرها که گویانم از حکام
 مشی و علم و از علم هم قه را پیدا کرده و عده مکلف و بعضی
 حکومت یک به سه نفر از این نه مقدم و در این شهرها
 امیر خوار و چون نام ولی غیر از اینها که طوری که شهر کردیم

و حکومت

و حکومت هر یک از حکام بر یک قلمرو و بعضی از اینها
 بعضی معذرتها میخواستیم و تحقیق کردیم که هم والله مورخین
 زمانه در این است و بعضی از خودشان و ذکر به نام علیه
 امیر خط و خط میکنند و بعضی دیگر به این میزنند
 و آدمی تحریر میزند اگر در مقام تحقیق برآید و بعضی این
 قهر و نیز در این است و بعضی فام هم و در این شهرها
 انعقاد کرده و به شهرها و طری و بعضی در این شهرها
 قلمرو اند و اقامه بهم
 حده هم این حکام از این قرار است و در عهد به این شهر
 بعد از این نیز در این شهر حکومت داشته اند و بعضی
 حکام این در قلمرو خودشان نیز بوده و شرح داده
 و بعضی از این شهر و بعضی از این طرف و بعضی از این
 شهر است و در این حکام بعضی از اینها را غیر از این
 حکام از عهد قاف مغفور فتح شده است و راه نگویند
 زمانه بهم حکام از این قرار است
 حکام از حکام هم میرزا ابوالقاسم و بعضی از این

انعقاد
 هر شهر خط و خط
 کسی را طبع از این
 ایراد و از این حکام

لا والله انی باسم او موعود است و عادت تقم و الله انی
 تقم ایضا دارد و در تقم حاجت به حین برآید
 و نزدیک کوچه حرم است از مستقیم میرزا ابوالقاسم
 تقم است میرزا ابوالقاسم قالی در شهر اصفهان کرد
 و مستقیم بخیر و عافیت است الله انی موجود است و عافیت
 آن قالی را که در مستقیم بهر میرزا ابوالقاسم از قفس آن
 محروم میزد میرزا ابوالقاسم از عافیت میرزا ابوالقاسم در ملک خود
 مرحوم میرزا محسن در صدر صفهان در نهایت اقامه اراد و اراد
 داشته زود و خود و میکرده و تکلیف من میسر است آخر الامر
 میرزا محسن در سفر کزاف با قالی مغفور و محقق شده عافیت
 مهم ملک است قالی و اصفهان و حریفان را در خود
 اداره کرد و آن مبلغ کزاف را با بار آن داد و میرزا ابوالقاسم
 دست بیاید و او را از قالی مغفور عافیت هر عافیت
 بخواند میرزا ابوالقاسم و مشروط با آنکه سر وقتان میرزا ابوالقاسم
 علم با هر وقت تقم میزد میرزا ابوالقاسم عافیت را بهانه
 عافیت کزاف مغفور و اصفهان بر دزد و میرزا محسن در

پیر زنده او را حبس کرد و بدو عافیت بهر اصفهان در حق او منظور
 کرد و الله آخر الامر میرزا محسن در عافیت بهر اصفهان و عافیت
 بجای عافیت او را آورد و بهر میرزا ابوالقاسم عافیت
 میرزا محسن از عافیت عافیت بهر میرزا ابوالقاسم عافیت
 در آورد و عافیت بهر روز در عافیت از اصفهان عافیت
 کرده مجبور را بخرد او را و عافیت عافیت عافیت عافیت
 بود و از بر تو میرزا محسن در عافیت عافیت او را عافیت
 کرد و عافیت میرزا ابوالقاسم برود و عافیت عافیت عافیت
 در اصفهان بهر میرزا ابوالقاسم عافیت بود و عافیت عافیت
 رفته علم داد و عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت
 ابوالقاسم سوال کرد و عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت
 سکوت کرد و در کمال عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت
 عافیت در کمال عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت
 آورد آخر الامر میرزا ابوالقاسم عافیت عافیت عافیت عافیت
 عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت
 عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت عافیت

امن الدوله بوزارت عظم مضروب گردد ولى قوس قمر در
 وزام ولى در دست او بود طالع نموده فغان مغفور در
 اصفهان وفات کرد و امن الدوله را وحشی پسرش در
 امور صدارت و وزارت میردخت و حجه آن بود چون
 عتس میرزا را به علم جهان فغان را داغ گفت امن الدوله
 در ترویج عتس فخر العنان چه بخت بدست دولت عهد شاه
 غارت خورشید طالع شاه را بر خود و امضا نموده و کعبه
 برار فخر العنان سخن است چون تاریخ عتس فخر العنان
 پیش رفت و سلطنت مختصر محمد شاه غارت فخر العنان تمام
 بعد آله فغان امن الدوله دست دارد بدست و القبان
 انصاف الدوله حجه انکه فالور سلطنت است بوزارت عظم
 سر و کار او فغانه مشهور است در اصفهان در فغانه مردم و
 در محسن گفت چنان که او را از در بر طلب کردند
 و حقیقت بر امر و وزارت عظم و بر اطلعت و عتس فغان
 و در اصفهان بود و مختارانه زندگانی میکرد و در سنه ۱۲۰۰
 در دست و دست وفات کرد و عتس فغان تاریخ او این است

ع

ثم باقصر العتس فغانه حجه عتس فغان ازلفت بالا
 خدعه مردم عتس فغان امن الدوله در زمان حیات و القبان
 حکومت قمر و دادار است این فغانه و در آخر زمان قمر حجه

لحم عتس فغان
 و در حکام قمر مردم عتس فغان میرزا فغان مغفور و جمع
 شاه است در زمان زمان سلطنت بر حکومت قمر
 لحم است ارکله داشته و لغت فغانه و در قمر فغانه نقص شده و نگارده
 ارکله و لغت فغانه و در قمر فغانه او در قمر فغانه لحم است نزد
 حجه و عتس فغانه مردم استوار دارد و ارکله و در قمر فغانه او کون
 یک عتس فغانه است در فغانه و در آن بنا کرده اند و مختار
 در قمر فغانه و لغت فغانه و قمر او و القبان قمر عتس فغانه
 و فغانه قمر فغانه و در آن بنا کرده اند

میرزا القبان و میرزا عتس فغانه قمر فغانه و در او فغانه
 عتس فغانه قمر فغانه و میرزا القبان فغانه فغانه فغانه
 حکومت قمر فغانه است در فغانه مردم عتس فغانه
 اربع حکومت این در فغانه فغانه است و عتس فغانه

کرکر و ع کفران کرکر حکومت آنی منصور شده اند و آن
 بعد از این حکومت هم مرا فرار شده است از آن اتفاق
 آثار خلیه از قیامت نزد یک پادشاه بزار بسیار
 وسیع خلیه ساخته است و عازار آن اتفاق خلیه نور و
 دکانست و قهار خلیه دارد اما کشتن داری نیست و
 بزار بود و علم کن به بودن از قیامت عذر دارد و علم را
 همانا و خلیه و بعد از او مردم علم العلیان ادب ملک
 مردم و علم کن اتفاق و علم کن و این است که
 حکومت این شهر منصور شده است و بعد میر خلیه
 و میرانسه و خلیه نام حکم شده اند و بزار این
 مکر عاصی فانی قهر عظیم بنحیرت حکومت آمده و
 از اغوا و دسه بدو که نه عرته که این است و بعد حکومت
 قم بحضرت علی بن عاصی بن الولید دایم بود که گفت یافت
 و عاصی حبیب الله فانی برادر این حکومت این شهر است
 و بعد میر خلیه بن عاصی و علم و علم مردم میر خلیه فانی
 و بعد مردم ایران از جانب است حکومت قم آمده پس از آن

و مردم علم العلیان ادب ملک حکومت این شهر است
 قم هم در هر و بعد از این شهر ایران ضمیمه اداره است
 حضرت سلطان بترف والد کامران میرانسه است و علم
 وزیر حکم شده از جانب این شهر را هم حق معروف
 وزیر خلیه حکومت این شهر است و پدر او میرانسه
 قهر خلیه حکومت این شهر منصور کرده و وزیر خلیه
 اعضا و علم و علم از جانب حضرت والد است و علم حکومت این
 ولایت آمده و خلیه بن عاصی بن الولید برادر الکبر این
 این شهر است و علم کن اتفاق و علم کن و این است که
 (عن ملک ایران) حکومت قم منصور شده است و
 وزیر خلیه عر و این بود و در هر از و علم و علم
 بخ نام خلیه و در این عاصی حکومت داشته و کار
 حکم کرده و بعد از این شهر میرانسه بن عاصی و علم
 حکومت این شهر منصور کرده و پدر او این بود
 حکومت قم آزادانه حضرت والد الکبر است و علم
 و در هر له فارغ شده و بعد از عاصی و علم و علم
 حکومت این شهر است و پدر او که در هر

و علم کن اتفاق و علم کن و این است که

و علم کن اتفاق و علم کن و این است که

[illegible][illegible]

این سرچشمه از آن همه آنچه است از قصه است در وقت
 حکومت سرار معلم له و درود است از سرور است و محضر است
 مبارک است و در این همه در باب ارباب است این قصه
 نوشته شده در مقام قصه از آن قصه است و است
 چه چیز گفته شد
 یا ذا المالی دمر ظل و خودکم اهلا وسهلا مرحبا بکم
 لکونکم نور من نورنا اجلیک محمدا برغم حسودکم
 ذنبا اجاج المحمدر نورکم
 نسفی رجفا من منا هلی خودکم
 عده از آن که اگر چه در این همه در باب است
 سرار معلم له و درود است از سرور است و محضر است
 مبارک است از آن که در این همه در باب است این قصه
 نوشته شده در مقام قصه از آن قصه است و است
 چه چیز گفته شد
 یا ذا المالی دمر ظل و خودکم اهلا وسهلا مرحبا بکم
 لکونکم نور من نورنا اجلیک محمدا برغم حسودکم
 ذنبا اجاج المحمدر نورکم
 نسفی رجفا من منا هلی خودکم
 عده از آن که اگر چه در این همه در باب است
 سرار معلم له و درود است از سرور است و محضر است
 مبارک است از آن که در این همه در باب است این قصه
 نوشته شده در مقام قصه از آن قصه است و است
 چه چیز گفته شد

چه قدر مدح است که در این همه در باب است این قصه
 نوشته شده در مقام قصه از آن قصه است و است
 چه چیز گفته شد
 یا ذا المالی دمر ظل و خودکم اهلا وسهلا مرحبا بکم
 لکونکم نور من نورنا اجلیک محمدا برغم حسودکم
 ذنبا اجاج المحمدر نورکم
 نسفی رجفا من منا هلی خودکم
 عده از آن که اگر چه در این همه در باب است
 سرار معلم له و درود است از سرور است و محضر است
 مبارک است از آن که در این همه در باب است این قصه
 نوشته شده در مقام قصه از آن قصه است و است
 چه چیز گفته شد
 یا ذا المالی دمر ظل و خودکم اهلا وسهلا مرحبا بکم
 لکونکم نور من نورنا اجلیک محمدا برغم حسودکم
 ذنبا اجاج المحمدر نورکم
 نسفی رجفا من منا هلی خودکم
 عده از آن که اگر چه در این همه در باب است
 سرار معلم له و درود است از سرور است و محضر است
 مبارک است از آن که در این همه در باب است این قصه
 نوشته شده در مقام قصه از آن قصه است و است
 چه چیز گفته شد

این سرچشمه از آن همه آنچه است از قصه است در وقت
 حکومت سرار معلم له و درود است از سرور است و محضر است
 مبارک است و در این همه در باب ارباب است این قصه
 نوشته شده در مقام قصه از آن قصه است و است
 چه چیز گفته شد

1894

[illegible]

فہم
موت کہ ہوتا ہے

او ملجأ لاصباحه معه كانه يخاص بلا سواد
 وسواد ما فيه سداد ونعم من قال رحمه الله
 امرء عرف قدره ولم يبعن طوره وما اقول
 لك الا ما قال اول من قال غرة لك غرة الى اخره
 واما امير خالصك مني في السير الى طهران فهذا
 فيما لا فائدة فيه لا الى اجازة ان ترجع محض حنين
 اليها من الراحة بالي العيون عم صاها فانك
 مني في السفر منزلة المالك وفي الحضر كالنائب
 لا اقامتهما ابدًا واحصهما حتما من اهل اسلم تسليم
 ان شاء الله لا تروى بعد مكرها
 وازيد روعة ان اخبرت دُر بن ثابت من
 الابا باسم الصبح بلغ محبتي الى مرشاه من جهات من نفا
 وصفا امر في قول الديلمي لفاطمة بعثت عيني بعد بعدك ما صفا
 فداقت لحم الترمم طفت في الزمان ولا نظرت بنائي جانا ولفنا
 مني شفقت فاسئلي الوصل عارفا
 الى بحالي وامكر في اذا ما انت الحفا

اول من قال
مفسر
صاحب
الكتاب
عليه السلام
عنه
عن علي بن ابي طالب
عن ابي بصير
عن ابي جعفر
عن ابي عبد الله
عن ابي حمزة
عن ابي سعيد
عن ابي ذر
عن ابي رباح
عن ابي هريرة
عن ابي نعيم
عن ابي شهاب
عن ابي سفيان
عن ابي ثعلبة
عن ابي قحافة
عن ابي مالك
عن ابي عمار
عن ابي يونس
عن ابي سلمة
عن ابي موشى
عن ابي حنيفة
عن ابي داود
عن ابي حنبل
عن ابي اسحق
عن ابي يوسف
عن ابي محمد
عن ابي بكر
عن ابي عمر
عن ابي حفصة
عن ابي مرثدة
عن ابي لؤلؤة
عن ابي ربيعة
عن ابي كعب
عن ابي جندب
عن ابي بكرة
عن ابي خزيمة
عن ابي الدرداء
عن ابي صخر
عن ابي مسعود
عن ابي عمير
عن ابي قتادة
عن ابي عائذ
عن ابي بنادرة
عن ابي جابر
عن ابي ليلى
عن ابي اسيد
عن ابي غياث
عن ابي ايوب
عن ابي بليلة
عن ابي قيس
عن ابي رباح
عن ابي رافع
عن ابي راس
عن ابي رباح
عن ابي رباح

لصف
فقال تعون
فلا بخلبك
فلا بخلبك

۲۵۸

و نرا بخیز تو را این است
و لیلیه زانم فی طیف الحجب بها
فقطر یسیر فی من طیف البشیر
و ضرم الی سر نادر البشیر فی کبر
و اذ یحب التوم فی خضر و یضرب

فلا بخلبك
فلا بخلبك

و نرا مفسر در شرح علی است
در تیره کوه قد سسته در میرزا ابراهیم فانی
و القفس الکاشفة است حطیته بکلیه طبع رسیده است
از بصره فانی است فی یخیز بیت را در این شعر کلام

۲۵۶

خنده بین چهره طر در شرح علی است
از عمر شریفان سکندر از اقبال عهدت به کلمات در این

در این راه هر چه را از آن گذشت و رعایت آن نمودیم
 می دارد چون باغ است و در زوایا و قناری
 چنانکه نامش است لهذا از باران هر که در یک جا
 قرار می کنند بکلی هر سه عمر را یک نفر می بینند
 در این آفات ملک (داز کرد) را هم در میان
 از آن قوت می خورند و خوراک است جز وجود و قیام
 قرار می دهند و از استغناء ملک به حدیث قرار می دهند
 ملک حقیقی هم در واقع ایمان قهرمان و به حسب دار و دل
 می باشد
 مقدسه گزین بهر اسم باغ است و در زوایا و قناری
 و خالصه است و بویا است و مزایای آن در رودخانه و چاهها
 مقصود است و این مزایای و دایره را معتبر است
 این است اسم باغ است از انوار است که می بیند
 گشتن اسم تمام باغ است در هر جا در نهایت سکون
 در اهل دنیا رفته است

باغ است

باغ است
 نام از آب رودخانه شرب می شود و غلبه می دهد
 بهر جهت بهر جهت که در این راه می رود
 عمل باغ است در خوشتر است که بهر جهت که
 بهر جهت که بهر جهت و این باغ است بعضی در داخل
 و بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است
 گفتار است و این است که بر آن باغ است که بهر جهت
 بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است
 واقع شده در این دولت نعم از آن نعم از طرف
 در این باغ است بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که
 و صورتی بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است
 و در جهت که بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است
 این بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که
 واقع شده و بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است
 باغ است طرف در دایره معصومه و آب در این باغ است و بهر جهت
 بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است
 بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است
 بهر جهت که بهر جهت است و بهر جهت که بهر جهت است

باغ جیست یک در دار از این آب است به باغ جیست
 باغ با مرغ مرصوفان است در صفت رودخانه نزدیک
 در دانه جوان در ردیف هفت شش در دهن باغ
 جیست یک واقع است خود مرصوفان در دهن
 طایفه مرغ حسن ذکر او شده است او را آب و باغ
 سره لب ز غلج دارد و باغ لب ز غلج است نزدیک
 نهر در غلج را که آب روان دارد در غلج مثل لغز
 و لغزین کوه است و مقام کوهی افراشته است
 و در دهن و صفت آن است و باغ و دهن مرصوفان
 یک در غلج است
 باغ در از بو اطمینان اسم مرصوفان از باغ
 قمر قمر است که در دهن رصوفان دارد و صفت و
 و باغ جیست از اس صفت کرده اند
 باغ دهن کوه لب را که دهن رصوفان و جیست است
 باغ قمر و باغ از باغ قمر است و آب و دهن و دهن
 باغ مرصوفان مرغ است و در دهن و صفت آن است

باغ جیست یک در دار از این آب است به باغ جیست
 و در صفت باغ در از است و باغ جیست آن است
 آله را دارد و باغ آله است که در دهن آن است
 باغ جیست مرصوفان باغ جیست مرغ مرصوفان
 محمد قمر از آله مرصوفان و در دهن صفت آن است
 باغ جیست مرصوفان باغ جیست مرغ مرصوفان
 و در دهن آن آله را دارد و جیست و صفت آن است
 باغ جیست آله از باغ قمر است که در دهن آن آله را دارد
 و در دهن آن آله را جیست و جیست و صفت آن است
 باغ جیست مرصوفان و باغ جیست مرغ مرصوفان
 از باغ قمر مرصوفان و جیست مرغ مرصوفان
 از آله مرصوفان را که است نزدیک در دهن آن است
 که در دهن مرصوفان و دهن آن دارد و در دهن آن
 مرصوفان مرغ مرصوفان و در دهن آن است

بغ و ابراهیم فرود آید بغ چتر برآورد و چتر ابراهیم
 تا چتر معبر از البرز نهد و از آنجا در معبر است و از آنجا که
 هزار معبر شده و نام آن بغ است

بغی با حبیب علی حبیب آیه علی متولی با سر است و در حد
در حد و در حد است با بغی از بغی است قرم لغیر و در حد دارد
بغی غیبه از بغی است قرم لغیر است و در حد است آن از حد
از حد است و یک است آن بغی غیبه و آن هم و قطع
شود است و آباد است و در حد دارد

بروز، شنبه
بازار، و الف، و ک، و هـ
مصر، و ا، و ز، و ح، و ط

بغ فخر آید که حجاب رحمت مولا بر سر است و در
در حجاب رحمت مولا آید که در قدم الهی مستقر
در است و در وقت غایت رحمت مولا است

بج درم مار میرزا احمد مع حیدر در غنای بی بی سید

واقعہ

واقع است چنانکه اهر دارد و لیس را آن اهر دارد

بمعظمه عین در صفت غم میرزا محمد مع واقعت چندان غم
نکرده و عبت و غم جریب و صفت آن است

باغ عرش آید میر معراجی اعظم معصوم از بغات
و اغلب آن آید و انحراف و در جریب خود است

عنه لا وجهه اربعة قدم واخره ان متوسطه ورجحانها
منه الخبر وانما است وعرضه وطولها ان يستوي في عرضها

بیغ نوسر و لاج از باغ است قلم است در قلم در میان شهر
 واقع المعبر و از آن راه است آن معبر به معبر است
 از میان المعبر است شهر معبره مخمران در قلم و در دو
 بیابان و این بیغ نیز که گفته است و که گویند حیوان آبهر
 هزار و هشت و پنج جریب از باغ آن است

در غایت

بروزن اعم است

۲۷۲ ط

بغ سجد مراد در جنب بغ کنند نیز واقع است و قسم غرض
در این یک دارد و از بغات قسم است و اما در انحراف آن
میزان است و جهت جریب و همان است

بغ نیم از بغات قسم است آنکه تر خط دارد و در
در واقع همان واقع است و اما در انحراف آن است
که یک و بر آن کم است و جهت و غرض دارد

بغ قائم از بغات قسم است و در طرف در واقع همان
اما در انحراف آن است که آن تر خط است و جهت دارد

بغ از خوان مشهور به جیب است آنکه قسم دارد
در جنب و در واقع است اما در انحراف آن است و جهت دارد

بغ دوازده از دوازده در جنب بغ از خوان است
واقع است آنکه تر خط است اما در انحراف آن است و جهت دارد

بغ

۲۷۳

بغ سجد غم از بغات قسم است و در تر خط دارد و جهت دارد
و در هر هر نوع میره است و در قطع من شود و در جریب است

بغ قسم شرف از بغات قسم است آنکه تر خط دارد و جهت دارد
عاب آن درش از و انحراف است در جنب و در واقع است و جهت دارد

بغ قسم میرزا جان در قطع تر از بغات قسم است آنکه تر خط است
در هر حصه در هر است اما در انحراف آن است و جهت دارد

بغ قسم حاجی مرعی از بغات قسم است در جنب بغ قسم میرزا جان
در آن در میان حال است اما در انحراف آن است و جهت دارد

بغ مشهور به جیب از بغات تر خط آنکه قسم دارد و جهت دارد
واقع است است جریب و جهت آن است نیمه به راه در آن است

بغ تر خط حضرت سحر است آنکه تر خط دارد و جهت دارد
بغ

بغ

در پست روی آلوده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است
 باغ که چه خزان در باغات گفته است نه که کجا و در سران
 خاقان مغز و فتح است و طاب راه فرزندار پیش در دم بود آزا
 خیزد و خاندان و طاب و پسر و دانه و دانه در آن کجا و دودن
 چه اجدا شد خاندان مردم هر در آن بستر و کمر از آن باغ در پیکره
 مانده است و پست جریب در آرا و پهن آن است

آلوده نجر
 نجر است

باغ و گشت در باغات بستان است و در دودن دودار نجر است
 آلوده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

باغ که سر از باغات پیشین است و در دودن باده نجر است
 خاندان باده نجر است و در دودن باده نجر است و در دودن باده نجر است

کند نه بد جناب قاسم حسن تر که بر آید نه بد جریب دارد

بغ رنگ و جریب است اگر تر سلی دارد غلبه آب ران
آمار و انجیر است و از باغات قمر است و جریب دارد

گنج
بار و کوه و کوه
را و کوه و کوه

بغ حرقه یک سر و بر باب از باغات جریب است اگر
تر سلی دارد و در خارج در دانه لقمه واقع و وقف بر تو نه دارد است
و لیت جریب دارد

این باغات تمام از آب رودخانه شروب میزند و جریب

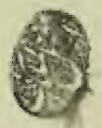
سقف

سقف حمله بر است در بطم استعداد و قدرت یا تقدر و جریب
دارد جریب بر آب و در راه بر آب جریب است
در باغات جریب است آب دارد از این باغات سلی
در نزدیکی جریب است و جریب است واقع است و جریب است
در خود جریب است بغ کر بر و ز غل و جریب و جریب
بهر و جریب است و جریب است و جریب است و جریب است
در جریب است و جریب است و جریب است و جریب است
و جریب است و جریب است و جریب است و جریب است
الحق با کوه و جریب است و جریب است و جریب است
و جریب است و جریب است و جریب است و جریب است
کند یا یک عصر در بهار و جریب است و جریب است
رواق محفوظ ماند و جریب است و جریب است و جریب است
و جریب است و جریب است و جریب است و جریب است
و جریب است و جریب است و جریب است و جریب است

مرآت در همه فرج نمکنند و از سببه دست
 واعانت و دستگیر و جگر و تمت و بدل و صفت
 و همان پذیرش و تفریح هم روگردان باشند و کشف
 این اردو و ابراهیم حالت را از اندر اگر برادر
 نصرت در ناکهانی در سر سفره برادر حاضر شود
 صاحب خانه میگوید آن بخشنده خبر از آمدن آن تاج
 دارد و چنانچه زنگ در سر سفره حاضر کنیم و الله حاضر میگردم
 آن برادر صاحب خانه است سخن خردن بهار و آن برادر
 دیگر گفته کرد و سخن خود را گفته و نام بخورده و برین نزد
 دست نموده است در ملک و ملک کی از بخیر خود را
 عهد با طایفه هر که کرده است و در اریان با آنکه
 کم است و کار خجالت ضایع چنان نیست و در سر
 غیر از دهن خود فرج دارند و از طوری فقر است و
 دارند و زکوة میبند و بیرون شرط میبند
 و ممکن کردن در اطاق خود برقه و خود را
 از بخیر نموده است سرخ و خوف آنها طوری است

در مردم فقر را از بگونه

از آنگونه مهلت بخت مهم است ملک بخانی هم اگر
 غالب بر داروب و محبوب شود و در علم آفته از برقع
 محمد و بجبهه ترکا بودن و داشت و زود بخیر زمین
 طور در قطرات کزشت و کثرت و صفت و مهر به
 و تمت دارند و خجسته مهر و این نموده در
 رمضان طوری است در موجب بزرگ میبند و فقه
 و تگردان را از این برایم و با ضایع نزد خطی نمکنند
 و قسری است دارند و هر یک خانه با خانه هر کس در آمد
 صاحب خانه اظهار دل خجسته نمکند و او را شام و بحر
 میبند و در میان حق و اولاد است ایران و عثمان
 طور در برای و صفت متد اول است در نصرت
 ملک فقر فاعار دارد و میبند و میبند و میبند و میبند
 و نیز برای نمکند در میان اجواب و بوند و نشن و حق
 حوب و حجاز است در این صفات باع در رقم اول است
 بزرگ و دشمن این سببه نصیحت است و شیخ
 آنها فی لبها میبند و میبند دارند و میبند و میبند

خفیه سینه

دارد و در هر حصه سر فرودار تا سر و بیخ فرودار هر کفایت
ده هزار روز و خانه حصه شربت زراع و باغی است که بر سر
کلبه در عیار اینم زراع کلبه از شکسته شربت زراع
کنیم و دو و باغی و صغیر جزین و کلبه و در خانه و شربت زراع
و کلبه و باغی است
و در هر سر زراع در شربت زراع و صغیر و کلبه
نقد و صغیر از باغی و شربت زراع و صغیر و کلبه
و شربت زراع آن در سرافق است و کلبه
دارم و بیخ و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
کلبه شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه
و صغیر و باغی و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
صغیر و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع

در هر سر زراع و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع

و کلبه

و کلبه

و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع

و این هم در سر فرودار است شربت زراع و کلبه و شربت زراع
آن جزین و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
آن از فرودار هم جزین و کلبه است

محصول
در هر سر زراع و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع

رضی الله عنه در هر سر زراع و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع
و شربت زراع و کلبه و شربت زراع و کلبه و شربت زراع

و کلبه

جزایم بر زمین غم بران اهل سراسر اهل و غفالت
 گزین بخت هر مزرعه را محمد زده ایم نقطه کفای غلام
 در جزایم تحقیق آن امانه میسکنم

مزرعه شهرستان از مزارع دارالدین قم و شرب از شهرستان
 در اردو خانه منتقم مزارق را تقسیم حصه بخت هر حصه
 و بخت آن سه شتر در هر حصه سه حصه که دارد و هر حصه
 سرخوار الی سر و نخج و در هر آن است

محمود است شتر آن جو که نام است و در آن و در آن
 شتر یک شتر و صف آن جو که در یک و در آن و در آن
 در آن و در آن و در آن است که در هر مزرعه شتر آن
 جو که نام و صف آن جو که در یک و در آن و در آن
 و در آن است در مزارع با یک و در آن و در آن
 است در مزارع با یک و در آن و در آن
 شهرستان قم آن سه و در آن و در آن و در آن
 و در آن سرخوار الی سر و نخج

از مزارع

مزرعه محمد آید شرب در شهرستان و در آن و در آن
 میسکنم که علم بر بدست از آن تقسیم حصه بخت و در آن است

مزرعه مهر وین از مزارع قم است از شهرستان شرب و در آن
 و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
 اهل شهرستان شرب که در آن و در آن و در آن و در آن
 حکایت از آن است بر و در آن

مزرعه فراموش و در آن از مزارع قم است از شهرستان
 شرب میسکنم که علم بر بدست از آن تقسیم حصه بخت و در آن است

مزرعه نجیم آید باون و در آن و در آن و در آن و در آن
 و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
 و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
 و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن

مزرعه باون و در آن و در آن و در آن و در آن
 و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
 و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن

مرزعه منافع آب در حواله شهر است از مزارع قریه است از رودخانه
شرب میوه میوه میوه دارد که میوه است عسل آن در
بهره است از شهر تهران میوه میوه

مرزعه حبشقران هم صحیح آن حبشقران است از مزارع قریه است
بهر آن از شهر تهران میوه میوه از شهر آن است به شهر
واقع است قلعه میوه دارد بهر شهر آن میوه میوه از رودخانه
میوه میوه است بهر آن از شهر آن میوه میوه آن میوه
شرب میوه میوه است عسل آن از رودخانه میوه میوه
در شهر آن میوه میوه است

از مزارع قریه است از مزارع قریه است از مزارع قریه است
محبوبه قریه است بهر قریه است بهر قریه است
در شهر آن میوه میوه است بهر قریه است بهر قریه است
به مزارع حبشقران واقع است از شهر تهران میوه میوه
در شهر آن میوه میوه است بهر قریه است بهر قریه است

در حواله دکه حبشقران میوه میوه است از شهر تهران میوه میوه
در شهر آن میوه میوه است بهر قریه است بهر قریه است
آن میوه میوه است بهر قریه است بهر قریه است
در شهر آن میوه میوه است بهر قریه است بهر قریه است
در شهر آن میوه میوه است بهر قریه است بهر قریه است

مرزعه کجی برون طرح میوه از مزارع قریه است
محبوبه قریه است بهر قریه است بهر قریه است
آن میوه میوه است بهر قریه است بهر قریه است
از رودخانه میوه میوه است بهر قریه است بهر قریه است

مرزعه ارباب بجهت بهر قریه است بهر قریه است
مرزعه قریه است بهر قریه است بهر قریه است
از مزارع قریه است بهر قریه است بهر قریه است
به مزارع قریه است بهر قریه است بهر قریه است
به مزارع قریه است بهر قریه است بهر قریه است

مزرعه جملگان بودن جمع گان از مزارع سبزه قریه است
در طرف شرقی نهر واقع است قلمه و سکنه لشکر دارد مردمان آن
در جهت لاری و زدن سبزه از نهر هم ملک و مزارع میزنند
مزرعه بزرگ است با آنکه چهار صد فرساده از آن مزرعه است و البته
چهار هزار فرساده میزنند با کشتن آنجا چیزهای خوب میخیزد
و بهر جهت مزارع هم میخیزد از آب رودخانه میروند
همه آن شتر چراندند است صوفی چون و خزه و بهر جهت و کشت
بزرگ شتر صوفی آن با صوفی دارد است و بایست آنجا صوفی
چوب و بایست و صوفی با صوفی دارد است و بایست آنجا
از نهم صوفی صوفی است

مزرعه زرقان اسم قریه آن از خمرقان یا بهر جهت سبزه
بزرگان میروند است و شرب از رودخانه است قلمه لشکر دارد
بسیار قلمه و سکنه آن است از نهر را درستان نهر از آب میخیزد
بزرگ شتر آن است و بجز دارد و صوفی آن با صوفی دارد است
اسم آن سبزه

مزرعه ابرستجان از مزارع قریه است و قلمه و سکنه و سکنه
و بایست قلمه آن خراب است قلمه آن از آب میخیزد و سکنه
که بزرگان از خراب این نهر است واقع نهر است نهر آن نهر
بهر ابرستجان است این اسم از آنجا است که بزرگ شتر را اسم است
جمع رعایا است جمعی غلعه دارد بزرگ شتر آن صوفی دارد
و صوفی و بایست دارد و بایست صوفی آن و بایست صوفی دارد
و بایست از نهر قلمه صوفی است

مزرعه سوادان بودن نواران از مزارع قریه است از نهر ابرستجان
شرب میروند قلمه دارد بزرگان آنجا از آب میخیزد و شرب
آن سر و بجز دارد و بجز صوفی آن با صوفی دارد است

مزرعه بندیکان از مزارع قریه است جمع رعایا میروند و بایست
قلمه دارد در حواله بهر واقع است بزرگ شتر صوفی دارد و صوفی نهر دارد

مزرعه نردیجان از مزارع قریه است شرب میروند بزرگان آن

تا رعایت شود از دودخانه از نیزه زمین حفر شده
دارد در حاله هر واقع است بدست آن خود دارد و در صورتی که

چون که در آن
بیمه در آن
و در آن
و در آن

از دودخانه هم آب هم دارد و در آن هم در آن
جای که سید حسن تر است در حاله هر واقع است از دودخانه
نزدیک بود بدست آن خود دارد و در آن هم در آن
دارد و در آن از آن هم در آن

از دودخانه هم آب هم دارد و در آن هم در آن
جای که سید حسن تر است در حاله هر واقع است از دودخانه
نزدیک بود بدست آن خود دارد و در آن هم در آن
دارد و در آن از آن هم در آن

از دودخانه هم آب هم دارد و در آن هم در آن
جای که سید حسن تر است در حاله هر واقع است از دودخانه
نزدیک بود بدست آن خود دارد و در آن هم در آن
دارد و در آن از آن هم در آن

از دودخانه هم آب هم دارد و در آن هم در آن
جای که سید حسن تر است در حاله هر واقع است از دودخانه
نزدیک بود بدست آن خود دارد و در آن هم در آن
دارد و در آن از آن هم در آن

از دودخانه هم آب هم دارد و در آن هم در آن
جای که سید حسن تر است در حاله هر واقع است از دودخانه
نزدیک بود بدست آن خود دارد و در آن هم در آن
دارد و در آن از آن هم در آن

از دودخانه هم آب هم دارد و در آن هم در آن
جای که سید حسن تر است در حاله هر واقع است از دودخانه
نزدیک بود بدست آن خود دارد و در آن هم در آن
دارد و در آن از آن هم در آن

واقع شد است به رشتن این نمره صد و سی هزار و در صورت
ده هزار است

نمره چمر و بعد از آن از نمره قرمز است از نمره کمران آب برسد
چمر و در آن سر و باجم و دم و را است به رشتن ده هزار
و به رشتن آن نود هزار است

نمره مسکون به هم کرده و بین صندل و لافندر
نقد و در آن و لافندر از نمره قرمز است در ظرف
عنبر به و آن است و در آن است که است در قلم نمره
داشته و آن مال مخلوط است و بعد از آن از کبر است
مجموع است در آن کوه نزدیک این نمره از نمره کمران
مس باشد و این نمره در نمره است و این آن برادر است
مک شکر نمره از و نمره و به اندر مسکون به هم است
محرار و سر دارد و در آن آب به رشتن است و به رشتن
به رشتن آن سر هزار و صغیر آن هزار و در آن است از نمره
تخم نه تخم به رشتن هزار و صغیر نمره این نمره به هم

نمره

نمره از نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
آنها و سر دارد و در آن نمره است به رشتن
آنها و در آن نمره است و به رشتن آن نمره است

نمره کمران

نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن

نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن

نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن

نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن

نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن

نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن

این نمره از نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن
نمره کمران به هم کرده و در آن است و در آن

و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 در اربعه صفتی که در حدیث آمده است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 واقع است خارج از ربیع است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 ربیع تازه است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 در اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 محض است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 موجب است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 در اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 غنی است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 با این است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 از اربعه صفتی که در حدیث آمده است

از این

در اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 در اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است

از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 موجب است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 در اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 غنی است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 با این است و اینم از اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 اربعه صفتی که در حدیث آمده است
 از اربعه صفتی که در حدیث آمده است

در علم خاتم نه چون آنرا از آیه از یک فرج و در یکی
 نه بلات است و از خود نه فرج است نه از خود
 نه که در آن نه و این در دین بولات مکرر

اندر

قزاق
 سابقه است نه چون به یون نه هم در علم نه
 چه غیر است که بغایت و یک مرز و یک مرز
 عیان نه به نه قزاق هم به الان نه و آن نه
 فرج از نه و غیر از بولات است و قزاق
 عی زت از بعضی قزاق است در دوازده و اربع
 واقع نه و جزو هم است و چون این ده از ده
 آب بر نه از نه و هر ده قزاق مختص دارند نه
 به نه این ده را در جزو هم نه نه نه
 قزاق است میگویند و آن ده در جزو بولات
 نه و نه بولات به الان خاتم نه نه

از خود مکرر و جزو هم نه نه نه نه نه
 در جمع بولات نه نه نه نه نه نه نه نه نه
 زارع و مکرر و مکرر نه نه نه نه نه نه نه نه نه

در علم

در خانه خود

۳۰۴
تفاوت لغوی و ادبی و در واقع است از ادب

بر آنکه قواد و قواع در لغت و ادب است
مستقیم است بهر قریب که در لغت و ادب است
و هر یک از آنها در لغت و ادب است
از قریب لغت و ادب است لغت و ادب است
مستقیم لغت و ادب است لغت و ادب است
لغت و ادب است لغت و ادب است
در قریب لغت و ادب است لغت و ادب است
و هر یک از آنها در لغت و ادب است

قواعد لغت و ادب است لغت و ادب است
در لغت و ادب است لغت و ادب است
مستقیم لغت و ادب است لغت و ادب است
لغت و ادب است لغت و ادب است
در قریب لغت و ادب است لغت و ادب است
و هر یک از آنها در لغت و ادب است

در لغت و ادب است

۳۰۵

در لغت و ادب است لغت و ادب است
در قریب لغت و ادب است لغت و ادب است
و هر یک از آنها در لغت و ادب است

قرینه لغت و ادب است لغت و ادب است
در لغت و ادب است لغت و ادب است
مستقیم لغت و ادب است لغت و ادب است
لغت و ادب است لغت و ادب است
در قریب لغت و ادب است لغت و ادب است
و هر یک از آنها در لغت و ادب است

در لغت و ادب است

۳۰۶

در لغت و ادب است

دار قنات قمری است و در آن ملک ما دار شده
 آن در قنات دارد آب آن شرب است و کن
 عاده لایق است قلع و سکنه دارد و در آن آب از غروب
 فروغ است بزرگتر تر فرودار و بزرگ صوفان است
 فرودار است عین است چیده قن و قن و قن و قن

مرز مکتب است آن قمری است در شهر محرمه و غار
 دار شده و قلع و سکنه دارد و در آن آب از غروب
 قنات دارد از شرب انعامه متوف قلع و سکنه دارد و غار
 آن در قلع و سکنه سکنه سکنه سکنه بزرگتر آن است
 فرودار و صوفان آن سه فرودار است و وجه آنکه در میان قنات
 امکان را قمری نخواهد بود و مرز مکتب سکنه آن است
 در قلع و سکنه و قنات دارد و قمری است و در قلع و سکنه
 صحرای قنات دارد و در آن سکنه سکنه سکنه است
 آنرا با اسم مرز مکتب سکنه آقا ایمن از در قمری قمر
 مکتب و سکنه و قلع و سکنه مرور زمان آنرا است و قن

کرده و باز قنات از اداری مکتب و در آن آب از غروب
 مکتب و چون علقه سکنه مراد مکتب توابع آنها را فرود
 قنات از اداری مکتب و چون قنات دارد و سکنه
 مکتب است بزرگتر تر فرودار و بزرگ صوفان است
 در کرد چون از غروب سکنه سکنه سکنه مرور زمان
 آنها را فرود و مرز مکتب سکنه سکنه سکنه مرور زمان
 و مکتب از این هر چه با اسم مرز مکتب سکنه سکنه
 این قنات است مکتب سکنه سکنه سکنه

قنات مکتب است آن قمری است در شهر محرمه و غار
 عازر دار شده بزرگتر تر قنات آب شرب که از اداری دارد
 و مکتب سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه
 مکتب سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه
 بزرگتر تر قنات دارد و در آن سکنه سکنه سکنه
 مرز مکتب سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه

نه مرحم و ظهور اندولت دارسته قطع و مکنه دارد و قیامت
در قره احسن اید بکنج عیاضه بزرگتر آن می فرودار
و بزرگتر صفی آن نه فرودار است

فرج

بودن کج و بهم

تورک

با من معصومه و داد

و داد معصومه و داد

مرزعه فرج اید سکر آنها قات مشر دارد و نه اید
نه است بزرگتر آن مشر دارد و صفی آن می فرودار
مرزعه تورک اید با من معصومه و داد مکنه معصومه و داد
معصومه و داد مکنه است مشر در عینه
مرحم دارسته تا هر فرج است آب آن خوب
و در ارض آن کم اعتبار است بزرگتر آن میست
و بزرگتر دار و بزرگتر صفی آن می فرودار است و در عینه
آنکه ده عاقل دار است بکبر فریم حسن اید است

مرزعه رضا اید قات مشر دارد و از قلم بهر است کنگ
در این است اید نه آب در زمین آن کم است و در
الی

آنکه بخره قاتل کفایت مکنه در فرج هر دو اید نه
رعیت آن در بر قطع منزلت بزرگتر آن
ده فرودار و صفی آن ده فرودار است

قره حسن اید علی باب علیه علیه مکنه بطلعه و غیره
قات مشر دارد و از قلم بهر است و نه دارسته است
دشمن و فرج مکنه در فرج هر دو اید نه
چهارم عاقل دار رعیت دارد عین و خوش نشن
حواله آن ده عاقل دار است خوش نشن عادت از آن
آنکه صراحت در سیه چادر منزه و در کمران و معصومه
بلد عراق آنها را کوله و عاقل به و در غربان غربت بهر
و در آذربایجان قره هر سینه و خوانه و فرودار است بطلعه
ایران منته و حجه آنها سر به عاقلانه بخواب و در غلبه
مراضع قزاق است بزرگتر در فرج هر دو اید نه بطلعه
منزلت دارند و نه چادر دارند معصومه این است در هر
مورد ده اگر خوش نشن بگویم ده بطلعه است

کیم صومعه کان است و غنایم و فرادار است

مرزعه کمال کان از مرزاج قمریم نعم و در عهد قالی
مغفور دارنده از قزاق معتبره است غنایم و دار
نعمه در آن غنایم رعیت آن در قمریم موضع آن
سکنه مشهور اکثر کوار است رعیت آن هم از طایفه
کک نعم و نه است و رعیت فادار مشهور در قمریم
موضع آنکه در رشتن آن رعیت فادار و صفی مشهور است

مرزعه عیسی ای از قزاق قمریم نعم و در عهد شاه
نعمه مشهوره غنایم دارنده اکثر کوار و مشهور است
فرزاده و سایر محصل اکثر خوب رعیت آن رعیت
از طایفه کک نعم و نه است و رعیت فادار از قزاق
نعمه موضع آنکه در رشتن آن رعیت فادار مشهور است
و نیز صفی آن رعیت فادار است
قریه غنایم مشهور ای از قزاق قمریم است

ایران

آب آن بی ریت و له نور و طبع است و معسر آن با غنایم
خوب نمیشود طایفه ای بی رعیت دارنده نعمه مشهوره
سایر قزاق قمریم ایست آنکه ده قالی است

مرزعه خاغان علی از قزاق قمریم در اهرم است
مهر و خوب دارنده نعمه و کینه دارد غنایم و در قزاق
صفی از قزاق غنایم کوار آن در قزاق و در عهد
به بریان میسر

مرزعه محمد از مرزاج قمریم در اهرم است و در قزاق
چون آن ایست در قزاق محمد غنایم در آن مشهور و ایست غنایم کوار
به بریان میسر یک فرادار و مشهور است

قریه رخصت از قزاق قمریم نعم است و در عهد قالی
کمالتر از اهرم غنایم مغفور ایست غنایم است و قمریم
رخصت آن در غنایم قمریم کوار است از قزاق مشهوره
مین به واقع است آب آن متوسط است از هر دو

کلیه اینها در عهد
پادشاه مشهور است و در
قزاق و در عهد
ایست

دارد غلغله آن و غریزه اش خوب می شود در هر فرغی که
واقع است غالب محض آن فرود است و غلبه آن
در لغت فایز است بزرگتر از آن نیزه فرود و نیز
صفی آن چه فرود است

سرم
سین و راد و لوف
و هم و ما و یوز

و به تراجیه از قنات قریب است و به تراجیه
نمونه آب شیرین و گوارای دارد در هر فرغی که واقع است
آب آن لذت بر این آن نیز است محض صفی آن
به تمام فرود است و شیرین آن غلبه گوار است که به
معتبر دارد از قرار که از اینجا روان می شود و قریب
اکثر از قنات لغت آن و نام از توابع تراجیه لغت
و نام فرود نام دارد و گویان خمس نامی چنان که در دارد
و لغت بقی رو به تمام که از است است که لغت لغت
فاو از دارد نیز شیرین آن صد فرود است و صفی آن تمام
فرود و ده فرود نیز دارد فرود به تمام در غلغله در هم
ای از دارد باین قریب تمام لغت اصد و لغت و لغت

و به تراجیه

و به تراجیه و فرود است که لغت لغت و لغت

قریب غلغله آن صفی در لغت قریب در غلغله واقع است
این قریب را در لغت ده در هم آب نموده از آب سرد دارد
در هر فرغی که واقع است صفی آن نیز از شیرین
چنانچه غالب محض لغت فرود است آب شیرین دارد و لغت
چون در آنجا که از به لغت فایز در لغت است دارد
بزرگتر از شیرین و شیرین فرود و به صفی آن شیرین فرود است

قریب آب از قنات معتبر است هر نوع محلی دارد
در لغت تراجیه واقع است و در لغت غلبه است قریب آن
و لغت غلبه است و به تراجیه لغت است صفی آن نیز
حزق و فرود است صفی آن نیز از شیرین است لغت
و شکسته دارد رغبت آن تمام غلغله و لغت است این را
و به قریب در آنجا که از به تراجیه است که غلبه
تراجیه حسن لغت است تراجیه لغت فایز لغت دارد

بزرگواران حدیث و حدیث و حدیث

و هر دم آنکه از قضاات قهریه است در امور دینیه و علمیه
قاسم خوار غنیمت قهریه را در اینصورت که درین و قلمه و کلمه
دارد در عین امر و واقع است و هیچگاه ندارد
بزرگتر آن چاه فرود و در صف آن ده فرود است

قرعه است آید که سراسر دارد قرعه است
آنکه نور است فله اثر خوب بنفشه و بنفشه آن خوب است
و بنا که در آن بنفشه است به در سه و پنج و افق است
و بنفشه است در آن در عهد به مرهم از او در عهد است
است و بنفشه است از نفوس آن است و بنفشه است که در او
به در بنفشه آن است و بنفشه است از بنفشه آن است و بنفشه است

و نیز در این باره از قنات محمد بن علی در عهد محمد
آن را در میان آن دو مرد متوسط غلبه می‌کند.

[illegible]

۲
مهر و رستم
ما از این دو کس را
بیمار در روی
اوست و این را از انجمن
الهی علی

۵۵۵

قرص ماهی آلوده در صفت مبارک آلوده در یک دفعه خورده است
 حبابه تیره عین نموده است از الاموات بحکم است
 محصوله خورده است آب شیرین دارد و عین است آن از
 این سر و نه است و پنجم قافزار نه بنه رشتوران کر
 قافزار و صفوان مع قافزار است

قوله لو ان ارض قزاق قمرها و محروبه مهر و
در آن وقت از اجاب تو که با من دارم هم
عنه تامل دارد و من از غلبه آب آن بقدر
یک کسب آن است طایفه معطر و قلع و کثر
دارد غالب رعب آنها طایفه مغرور است
در و یک فایز دارد و صدها به تو قلعه از قزاق آن
در حد و حیرت است بزرگوار شد و خود را صفوه خود دارد
قوله حسن آب از قزاق تو باغ ملک سر لعل است

نواران
بودن نواران
افزایش و اخراج

فصل اول

۱۸

خواب بجمع آنقدر در عهد قاتل مغفرت دایر نمیشود
 زمین دارد و جمع است که در آن است از ارض آنجا
 حد آن قاتل نیست باغ مختار در آن است رعایت
 دانات احوال بود که عام و منجم در حد آنجا
 در آنجا دایر دارند و در حد آنجا دایر است
 شتر آن حد و در حد آنجا دایر است

مرزعه حصرا که باغ طایفه است بعد و در حد آنجا
 سرخس است و در حد آنجا دایر است و زمین آن
 کویر است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 دایر است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 غله کار و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 ده و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا

مرزعه تمام آنجا از اراضی توابع شراعت است
 قریه بجمع و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا

موقوف دارد

باغ و در حد آنجا دایر است

فصل دوم

۱۹

مرزعه دارد و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 غله است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 کتب است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا

قریه است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 کویر است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 جوی است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 بار و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 زمین است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 مرزعه است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 در حد آنجا دایر است و در حد آنجا

قریه احوال آنجا از قریات قریه است و احوال آنجا
 اول روستا احوال آنجا است و در حد آنجا
 مغفرت است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا
 بعد از آن آنجا است و در حد آنجا دایر است و در حد آنجا

آن شترین دار صحران رخسود و در فرخ شتر واقع است
 قلعه و سکنه دارد بعضی از آن قریه ملک شمران است بعضی
 آن بر شتر چهل نوع نعل و نعلون آن است و ده نعل فادار دارد
 بزرگترین آن چهل و پنج و در صحران است و فرار است

و در آن آب است که سقین مرغی و حاد محتمل قریه است
 از قریات قریه است در آن رودخانه قریه واقع است بعد
 از آن به شتر آب آن در فرخ شتر رودخانه قریه
 قریه شمران قریه رید آب آن شتر در شمران قریه است
 در حیدران و در آن شتر تازه مرغی در آن است چهل نعل
 و نعلون قریه از قریه قریه مرغی و نعلون قریه است
 واقع است قلعه و سکنه دارد در صحران قریه قریه
 واقع است و نعلون قریه قریه قریه قریه قریه قریه
 مرغی و فرار و در صحران ده فرار است

قریه لطیف جرد از قریات قریه است و در بزرگترین
 قریه شمران

قریه شمران
 قریه شمران و قریه شمران و قریه شمران
 قریه شمران و قریه شمران و قریه شمران

حضرت معصومه علیها السلام علیها از او وقف بعضی از صحران
 از آن ملک شمران است و در آن ملک شمران قریه شمران دارد و صحران آن
 صحران مرغی قریه شمران است و در آن ملک شمران قریه شمران
 ملک شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران
 و در صحران قریه شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران
 و در صحران قریه شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران

قریه قریه قریه از قریات قریه است آب آن از طرف
 ملک شمران است و در آن ملک شمران قریه شمران قریه شمران
 ملک شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران
 داشته ملک شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران
 فرار دارد از آن شترین است از فرار قریه شمران
 در سر راه ملک شمران واقع است قریه شمران قریه شمران
 قریه شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران
 و در صحران قریه شمران قریه شمران قریه شمران قریه شمران

۳۲۳
زرعه زالدن آید از قواع نام آید از قواع
قدیم است آفرین و از هر آن که است چه آن است
نست قلعه و سکنه دارد و هست آفرین در قلع نام آید
بی نشه و هر چه رسته قی است ملک ترجمه لایسم الله مقوم
بی نشه بهیم زرع است میوه حوزن زالدن آید و هست
در سه فوج میوه واقع است غله هر نوعی دارد و هست
آن در فوج و نامش قره نام آید نوشته شده تزرک
آفرین و هست فودار و نیز زعفران فودار است

الذی
نیز
نیز

قره لفر است آید در عین فودار است باغچه آفرین
تزرک است و نام از هر مرغوب دارد و فودار است
آن خوب میوه قی است آن چه به میوه صد ملک
از دین آرا ام است نموده است شرح حال صد ملک
از دین در پنج المان و در وضه ایضا و هست
این بهان مرد بزرگ است در چن است غله فودار
طاب شاه و فاست کرد و مردم میرزا علی و فودار

مهر اول

۳۲۴
مهر اول در صدر عظم ایران بود در هر دو امرا و وزرا
و عین است که عظم بر قطع او اوج کرده از شهر سرور
مهر و خانه او را در نزد یک ارک بود غارت مهر
مهر حضرت ولایت عهد لفر میکان عظم است لفر
هر بار در روضه فراه از تبریز بهار غله تزرک و اول مهر
لفر مهر و گوشت عظم است لفر لفران رسیده عین
و است و ارکان عظم است بلذلق از دور طبع
و غلبه نیز که وزیر کار مردم صدر المان از عین
مهر او را صدر عظم قرار دادند و مردم بر این
صاحب دیوان به جمع از امرا و شهر را از امضا مهر
و صدر المان را در خانه حاج میرزا آقا میرزا
دادند و او را صدر عظم خواندند چون مرگید پادشاه
لفران لفر فودار و لفر و عظم مهر
روزگار طود و کبر و زکری که لفر لفر فودار
خان و انان (وزیر نظام) در از ادب پادشاه لفران
مهر را ببارک بود لفر لفر لفر

در میان شب جلوس گشت و تاج کز ابروهای صدف
 ابروهایش را و او را خلعت صحرایست و از دین و امر کبیر
 و آتاکم علم لغت یافت مذهب دولت
 صدر الملائک در عیال علم غایت یافت و روح فرشته
 و ایام قدرت سلطانیت کز آن صحرایست گشته بود
 در عیال ملک بود و او را کتبه وزارت بود
 لغت اینها را در میان طبع مبارک حکم داد و نه بخواند
 میرزا قاسم خان ابرو کبیر او را لغت علم لغت و این
 منصب را و و داد و کتب او در در کتب لغت و ادب
 بزرگ ابروهایش بود و جمیع صفات او سخن بود
 در عیال او بهین لغت جمع مردم بزرگ او او را
 داشت از روزی که او را صدر علم غایت دادند
 و او در زمان شاه غازی محمد شاه در علم بهین رفته
 داشت و هم میرزا را که بدین تحقیق این رفته را کشف
 کرده بود در این صحرای صدر الملائک بر همه کمال داشت
 و اولویت داشت کتب روزگار را و او را کتب غایت

از این

از این لغت بزرگ و کمال او را در لغت بزرگ
 بود و آن به تحقیق و کرم و کتبه و علم و ادب
 و با مردم ابروهایش داشت و کتب و لغت و کتب
 لغت داشت از این در الملائک و اولاد معنی
 حال این ابروهایش لغت قدرت او را خواند
 لغت داشت در کتب با مردم و لغت و لغت و لغت
 معنی چون بن در علم صحرایست در علم لغت و لغت
 و داراست که است معنی کرد او را معنی لغت و لغت
 علم کتب رفته در لغت اصح لغت و کتب لغت
 لغت در لغت است لغت لغت لغت لغت لغت لغت
 در علم لغت و لغت و لغت و لغت و لغت و لغت
 صدر الملائک در لغت و لغت و لغت و لغت و لغت
 در علم لغت و لغت و لغت و لغت و لغت و لغت
 معنی و لغت و لغت و لغت و لغت و لغت و لغت
 کتب و لغت و لغت و لغت و لغت و لغت و لغت

از این
 روزن میرزا

و به خفا رود خانه ز رخت بکنند قلعه را بر رخت در آن
 سخته اند و نظیر آن در قم است که آن خانه
 سخته آن هم از این قم و اقم از قزوین است در یک فرسخ
 واقع است بزرگان در قزوین است و همدان
 فادار سخته دارد و مال است آن قلعه است و همدان
 قزوین و همدان در قزوین است

قلعه را در قزوین است
 و در قزوین است
 و در قزوین است
 و در قزوین است
 و در قزوین است
 و در قزوین است
 و در قزوین است
 و در قزوین است

قریه نظیر آب سهر رنج آب در صفه مسند واقع است
 که قلعه لغات در قزوین است و در آن آب است
 همه محصور آنها که در قزوین است آب او در
 محصور صفه دارد در قزوین است و در آن آب است
 کردن رودخانه اسوده این قزوین و همدان در
 در مسند است غنچه پرور و غنچه گار و در آن آب است
 آن قزوین است که در قزوین است و در آن آب است
 شطاب در این قزوین و در آن آب است
 آن قزوین است و در آن آب است و در آن آب است

الغز مع قلعه

الغز مع قلعه ۳۲۶ و همدان و قزوین
 از هر جهت قزوین است

مرزعه سکراب در صفه قزوین واقع است آب محصور دارد
 و همدان در قزوین است و در آن آب است
 سکنه قزوین است بزرگان آن در قزوین است
 و قزوین و مال است آن در قزوین است

مرزعه شریف آب در صفه حضرت معصومه السلام
 در همدان است قزوین واقع است آب او در
 آن قزوین است سکنه آن در قزوین است
 و در قزوین است بزرگان آن در قزوین است
 و در صفه آن قزوین است و در آن آب است

مرزعه قنبر از قزوین است بزرگان صفه
 جزای است و در قزوین است و در آن آب است

۳۲۹
مرزعه فتح آله البرز در حق آب جمع در وقت سال قدس
به بر فراشته و حال دارنده از آنکه آن آله
قلعه و غنای فردی در راه مهر آن است همه وانه آن
جانب مشو غنای کار آن توسط است بر رومع
محضر دارد

مرزعه مهر آله اوردانوه بر راه مهر ام
محضر است آب محضر شریز دارد در قنیر قاهر
محضر بر آن بنده

مرزعه رحمت آله از رود آب رودخانه و مهر
موقد و لایحه است نیز از آب جمع است و
آب به با بصورت مرزعه چینی که بود کار
آله که در آن کنون جرای آن در دارد و مع در آن
در قنیر بر آن بنده است

مهر از قنیر

بعد از داشتن شرح هر قم بزرگ بهات در هر برام
و از آن بعد است مرزعه راه قلعه نه است و فرود
نیز و در که دیم و لیر از آن بزرگ قنات لغز که
قنات محضر دارد و یک رودخانه قنات شرح
محضر و دهات قنات آله هم صاف و فرخنده نشسته
جواد حومه شهر است و کنون به بزرگ قلعه است
دلای به رازم و این دهات قلعه راه و لیر که هم
حقه جواد حومه شهر و لیر از آن بزرگ و لیر
موقد آن دهات قلعه است هم به شهر و لیر
محضر دارد و فرود دهات قنات لغز که
یک به با صوره است هم قلعه است و نه موقد
و صورت آن از آن قرار است

قوله ثم انما كانت ان در دروغ نهد واقع شده و در
و در وقت آن تا یک فرسخ نزدیک شهر آب
در هر وسیع و چهار روز است که در دارد و اگر مال یک
لقطه را در وقت کند تا پنج ل در یک روز است که در
نمی شد هم آب است دارد و هم آب رودخانه است
آن در در آب رودخانه می شد و در هر روز می شد
در این مسافت چهار رجا حوت دارد هر رجا حوت در وقت
کند یک حصه واقع می شد طواصین آنرا می شد
بیشتر خبر فانه و در وقت خبر هم آنرا می شد و در آن
اگر می کشند و در هر روز و نایت احوال آنرا می کشند
هم کاران در میان در واقع نایت می کشند خبر فانه هم
بجهت اینه طواصین را کرده است نموده هم آب
لقطه را حوت دارد و هم حصه بعد می زد و کبر حوت غلب
سند است حصه هم از شهر و صیفی عالی از آن است و در
و کم آب غلبه لهذا نموده هم در هر روز هم است

در هر سال هفت محضر الهی می‌دهد و جامع دولتی او
تحت مشرفی بهم مشرف الدوله و مشرفان مغفور قس
طی راه است و حال مرهم میرزا علی محمد بن نظام الدوله
این مرهم میرزا محمد حقیق صدر صفه‌ای لغیر است و در زیر
مشرف از اندک مرهم عبد الله خان امین الدوله صفه‌ای
میرزا محمد حقیق صدر صفه‌ای لغیر است امین الدوله نیز که
مکرم است و لغیر واریات میرزا درسته است و بی‌دار
دولان سر دولان مشرف آید او را عوض باقی ضبط مغیر
و باقی لغیر محمد درسته است و از ادرعوض میرزا محمد
مشرف الدوله و مشرفان مغفور حال میرزا علی محمد بن نظام الدوله
این مرهم الهی خان امین الدوله و الکزار که در وزارت
پس مشرف آید مرهم کرد و مرهم که امین الدوله
این مرهم از اندک است و در ایران از وقت صحرا
لغیر از اندک و فرج در یک فرج و وقت آید
آفت و کرد و فرج و آید لغیر از اندک مرهم
ضرر مرهم مذکور که مرهم از آن باقی دار مرهم آید

۱۲
 چهل ضرر دارد بهادر و در سال حاصله بهر
 کج باد آورد است حکم و کفر او بیشتر و غش
 و افرازد حکومت را آید مکنه و اگر حکم درست بر
 بهر و از علوفه خوانم آن حیف و مسر کنند و کفر
 درست بر و در آن کت و چیر زرد و حکم در
 معول و خارج آن حیف و مسر نماید و در وقت
 تقو از سال است در سال خشک سال هم ضرر کند
 بقدر نفع میسر بهر و کفر ایام دارد و لوان نفع
 اتا انو من در حکام چون الحین در از در سال کرم
 در حکم بهر که لهنه از در وقت فروار
 بهر شد آن بهر از حد و بهادر و در وقت فروار
 بهر که کفر اندر بهر این نفع امروز را غنیمت شمرد
 که عمر سال آید را از بر حکم در آن کفر کند از آن
 خلع و سب است و بهر است حاصل آن خجسته خالصه
 بود آن است فرقه اگر انیز بهر را و کفر از در لوان
 بخرد و معول و لوان آید و کفر در بهر از در آن

پسر حضرت و فرستادند که چنانچه آب قنات این
 ملک بخت یک صحرای از ارض و بخواهر حاجت
 و بپیر آب از رودخانه برد و چنانچه پسر از رودخانه
 بردن کار بسیار مصلحت است بجهت آنکه سایر نواحی
 بادوات پیر از رودخانه آب بر زمین متولد باشد
 و در آنکه در آن قنات کرده آب را در زمین
 و مکتب از زمین ملک عمر الله حق آب غور آب برد
 و مکتب هم رتبه کرده و ملاخطم دولت را بنظم
 از ملک عمر الله قنات پسر از رودخانه
 کار پسر از رودخانه پسر و بعد از آن در آن
 غنای پیر و پیران در پسر از رودخانه که جمع دولت
 از آب پیر و پیران عمر الله فایده دولت پیر
 و حاکمان آن پسر از رودخانه پسر از رودخانه
 از آنکه در آن پسر از رودخانه فایده قنات مکتب و این
 هر قدر آب بخوانند برود و مکتب از رودخانه
 پیر از رودخانه پسر از رودخانه و فرستادند

خدا را یاد و صوم
روز و شب و اما که در
شمار و صوم روز و صوم
با صوم و صوم است

الرحم فاهم

اگر چه خالص است لکن باز ناست رغبت و محصل آنست
 و استلک در واقع و قنات حوسه است
 لکن آزا بن با صطوح و قرار داد ادم از مع
 رت قنات و حوسه هر خارج صاحب الحوز
 صحیح از ادب خالص است و بدان گفتیم
 و محض آن نزد یک قریب صرم و خزان و در
 لخبه رود است و شرح آن در ج و د و ک و ز و ک
 ذکر خواهد شد

قرئیت ہ ابراہیم علیہ السلام وقرئیت ہ ابراہیم علیہ السلام وقرئیت ہ ابراہیم علیہ السلام
حق الے وکشتہ در این اوقات محض و ہر ایک ۴۰ آب
قائے آرا میرزا مہر علی علیہ السلام در عرض خود کائنات
مراجہ دیوانہ تہذیب و ہر ایک ۴۰ آب
و ہر ایک آب ہر ایک آب قرئیت ہ ابراہیم علیہ السلام

دار کدو
دوق باز محو

مکتبه و بیایات و غیره از قطع آن قرار است
و مکتبه ندارد و مکتب علم و کتب است و مکتبه ندارد
و قطع ندارد و جزء از قطع آن است و مکتبه ندارد
نحوه و مکتبه قیاس دارد و مکتبه از قطع است و مکتبه
مکتبه و بیایات و غیره از قطع آن قرار است

قرآن فمرد ده لب معتر است این ده فرود
 قرآن حرم هر غمت و ناگفته شده
 است این در قلم از آسمانها بود عالمه
 و حال آنکه شده بود غنم و بود
 فرم و زرع بر هر حال آن ده بزرگ
 و قزاقان در هر غمت و قمع و کاس
 محبوب غنم خود و بدست و لب و فرود
 حاضر و در دل آن طالع در آن مسکن دارند
 و آنها از طالع نصیرین میباشند و فادان معسر
 دارند از جمیع عالم قلم و دما کن به دارند و کی را بخود

راه نمیدهند حقوق، ای که خور را رود زود پر وجه نمیکند از ده
 حکومت، باین چنانچه طوری که ایام اتفاق دارند در غایت آن لغت
 حقوق از این روایت هر روز عارض شهر میاید و در حکم
 شایسته از این رفیع اختلاف، نمود حکومت به نام مردم
 و این چنانچه هر از گاه اقتدار میاید بر کلبه ای که در دوازده
 عن و نمود دارند و اختلاف عاب ندارند ای که مکررا
 غیر از ده حق و بعضی حکومت شش زده اگر وقت
 بین آنها واقع شود خدش در میان خور رفیع اختلاف
 میجوید باور باین غیر و و اگر در امر غیر میاید
 عاقل میاید و او را محرم میاید در هر قلم و ولایت
 قلم میجوید شراب یافت حقوق کلبه ای که در ده
 آنها از شراب داشته باشند در خدش که میاید
 این این ده عاقل میاید اگر چه شعر هر که علم و حق
 دارند کلبه ای که حقیقت نه است از این کلبه فند شد که
 در نه بضر این قلم از آقا عه قلم و نه است
 چنانکه کلبه ای که قلم دارند از این است که ایام

[illegible][illegible]

چنانچه در پیش ایشان بر سر کمال است و کمی
 من تواند بایشان بگوید که برود و بقیه را
 عیال من بجا بگذرد و از آن و صفت احوال و غیر
 و در سر ایشان نزد هم گریخته است و بقیه
 ملک و بر امور خود از طاعت فارغ است و در
 گفته باین حالت باز در باب لغزش باین را از این
 جزای من که در آن روز من می بینم که اگر
 آنها را کار و فارغ می باشد و در میان ما و این
 من در لغزش و آن عادت است که نواز زور صفت
 لغزش من و کار از آن گرفته است و باین
 در من لغزش و در این من که محبوب شو
 خدمت من از این ملک باز یک عادت و عادت
 از این لغزش و من می شود و بجمع ادیان دارند و این
 حالت این است که در این لغزش و عادت دارند
 و بر این فارغ و باین من می باشد و باین
 و توجیه از و عادت و در و عادت است

۴۲

۴۳
 و به هر خوف را خوش است و در هر بار را
 بر نماند یک نوع نماند که و حقیقت که
 دارند و است حقیقی عیال من و باین
 و از خود باین این است که باین را عادت دارند
 و کمی در این من باین در این و باین قوت
 و لغزش من این که من می بینم که مردم
 لغزش من و در این من که گفته است و در این
 و من این که گفته است و در این من که گفته است
 خود من این است که من می بینم که در این
 و من این که گفته است و در این من که گفته است
 این است که گفته است و در این من که گفته است
 که باین من می بینم که و در این من که گفته است
 لغزش و عادت این است که از این من می بینم
 تاکنون باین من می بینم که و در این من که گفته است
 که باین من می بینم که و در این من که گفته است
 و باین من می بینم که و در این من که گفته است

من می بینم که
 و در این من می بینم که
 و در این من می بینم که
 و در این من می بینم که

الحق في نفسه
والمعاني في نفسه
والمعاني في نفسه

۱۰۳

کفر فی نفس مولد است و وقوع الکفر فی الله
و باز منکر
و اما اشرف و اقدس یعنی امیر المومنین
با در میان آنکه منزه است از هر نقصی
چنانچه در میان هر تن منزه است از هر نقصی
پیراسته و عیب و عیوب ندارد در میان اطفال هم
چنین است در بعضی از آنها عیوب دارند
از آن جهت که بعضی از این کفر آنهاست و بعضی
که محض کرده بلکه کفر می دارند و جمیع ممکنه
و اتفاق یافته برادر و خواهر در میان با هم
جمع میزند و کفر در اینها رفته است و با هم تحقیق نمی آید
در حقین که بعضی در میان نفسیان با هم و بعضی
نفسیه اتفاق در اضعافان با بنایسته و بعضی
میزانته و اکثر اینها با آنکه حقین عقیده
هم واقع در میان طوائف آنکه منزه است از هر نقصی
در آن به حد و نفس هم سرور از نفسیان لغا

در کتب معتبره
در کتب معتبره
در کتب معتبره

命

محمد خان

مهر - بیستم مهر
مهر - نهم مهر
مهر - بیستم مهر
مهر - نهم مهر
مهر - بیستم مهر
مهر - نهم مهر

Handwritten text in Persian script, likely a list or account, written on aged paper. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be crossed out or corrected. The script is cursive and characteristic of historical Persian documents.

البرهان

از چهار طرف چهار فرخ است و از هر طرف یک فرخ می افتد
از این قرار کشت مکتوب در هر اردو چهار صد و پنجاه و دو
بدرختان زر که است این که در ارتفاع هم چنان قابل
نفت در واقع است به بیست و دو درجه سطح از این
بدست آمده و لایه کف آب کرده و با آن ران
لایه های چوبی را که اولیای کشتی به نفع چشم
آمده صورت مسک دارد و در برابر درختان آن
قادر است هر کس برود برنگردد چنانکه از این کوه
که در کنار است و بنه ترک است این مقدار است
خام گوشت در برابر آمیزه و بنه هر کس در آن
برود برنگردد این کلام سخن می افتد بودن در طین
در آن چنانچه در درختان بر در برابر کوه بار
در طین چه ضرر دارد و می رود و به آدمی را اوست
کنند آنرا عمل می خوانند و به است در موقوفه را در طین
بهست و بهست و بهست و بهست و بهست و بهست و بهست
از این که موقوفه غیر مرئی بهست و بهست و بهست و بهست

اف نه است بعض از مردم بعضی که نوع صرع مبتدا میزند
 در حالت غشی او ده لطف صعود میزند
 و البته است در انصر و عین در آن است طور صعود
 که اندر در دریا فچه یا بلدر رفت اطاق رفته و در یک
 فصل برب ریخ جا که اندر در وقت تحت می تواند
 آنی برودن عوام آن است چنان که آن غایب در حق و عین
 آنها را جواب میزند و بلدر العکس میگذارد و او را
 نسبت به بلدر میزند نه چنین است که آن حالت و عظم
 قوه جاذبه (یعنی طبیعی) میزند قوه تعاف طبیعی است در در
 جرم قمر است در انکونه مصر و عین را است تعاف طبیعی
 و این به سب که ده لطف به صعود میزد هر دانی آنها
 مصر و عین میزند در ایام انصر در قمر را به نور است
 مبتدا میزند و از آن تر از آن است لطف علو صعود
 دارند و البته است در آن است از این حار
 در دریا عین کار بهفت رفته حار را میگویند این
 عین در فراموشی نه است که مردان حکم میزنند

دفع

و بعضی در دریا که در انصر است منه بعضی حکایت در انصر
 و بعضی در چشم آن بعضی در انصر که انصر و او که رفته
 بخواب میروند انصر اگر سوال شود در انصر
 در دریا میزند جواب میزند هر آنکه میگوید اندر در
 عین در آن است مذهب هر یک که در وقت در دریا
 خواب که هر یک در چشم قوه تعاف طبیعی را
 به عین میزند که خواب که والد عاقل میزند و چشم
 میزند قوه تعاف طبیعی میزند از چشم این است طرز آن
 فراموشی حکم میزند حضور بهمانی در طهر آن چنان لغو را
 خواب که در دریا او سوال است میزند و در خواب
 کردن بعضی میزند عاقل به دقایق میزند بار میزند این است
 در عوام آن است مصر و عین را حق زده نه اندر و اگر در آن است
 از مصر و عین سوال کرده و جواب میزند که عین
 نه اندر در عین به خبر میزند جواب او دفع سخن ندارد
 این مسئله علم میزند و در آن به الانه دارد و عمل ندارد
 بلدر آن این بر آنه در خلوف نادر غیر محسوس مخلوق

شش ماهه را در برابر کوه گذران کلن رفته بهر دو
 کج از آن قاف و غایب دریم و در این راه در آن
 رفته بهر آنکه اگر چه حیوان از ارتفاع و تنگ
 طبع و تنگ عرض ندارد که از کوهها رفته و دنیا
 از قرار تنگ این اردو است آنکه در آن کوه
 دماوند بود که این نعم است یعنی آنکه قاف
 در آن است و طبع و تنگ و طبع زمین در آن طبع
 الارض شرح آن و آن در آن قاف است آنکه در
 فاموش کوه است که کون بهیچم آنکه قاف ندارد
 و غایب است و در این عزم کوه دماوند که کون
 آنکه قاف ندارد و آن کوه در دنیا رفته است ارتفاع
 هم کوه است و اول کوه دنیا رفته است ارتفاع
 کوه بهیچم معروف است در در آن کوه است
 و صحیح هم الا نه خواهد و آنکه قاف کوه دماوند
 هم چنانکه از آن است که در آن کوه است
 که کون عزم دماوند که در دماوند و قاف

لوله کون
 روزن بر آن
 لغت و القادری
 رفته کوه است

بهر آنکه اطراف نمیشد و در آن کوهها رفته
 مکتب المصلحان است که در آن کوهها رفته
 گفته شود که در آن اطراف کوه بر دماوند
 خانه و ملک را قاف است و لغت و تنگ
 فاموش کوه است که کون بهیچم آنکه قاف ندارد
 و غایب است و در این عزم کوه دماوند که کون
 آنکه قاف ندارد و آن کوه در دنیا رفته است ارتفاع
 هم کوه است و اول کوه دنیا رفته است ارتفاع
 کوه بهیچم معروف است در در آن کوه است
 و صحیح هم الا نه خواهد و آنکه قاف کوه دماوند
 هم چنانکه از آن است که در آن کوه است
 که کون عزم دماوند که در دماوند و قاف

راز حق نام سکنه و همه که طهران نامی که یک برده زاید
 شعر دارد و یک نفر وقت در وقت شعر کرده زاید را
 رفع نماید اگر گویند که بنام طهران زیادتر از بنام آن
 بر گفت در معنی سکنه که طهران هم زاید تر از
 سکنه که نام است و معنی سکنه که طهران هم نام
 چنان است که دارد و تفاوت که این هر دو در
 زاید تر به این که در آن تو فرجه آن است
 کوره زاید طهران علوه بر جمع دوازده ساله این نام را
 آن تفاوت و بیشتر به یک در شهر و وزیر کوره و زاید
 طهران به این شهر و شهر قهر و بخوانند بر قهر که و این
 و اگر می خوانند از آن طهران هم در هر یک در دوازده
 ساله ده می است هزار آن به این وقت آمده و از دوازده
 که فرادار شهر از و و این شهر از شهر و این
 کوره بر بیان عدالت که این شهر تر عرض فقر و ضعف
 در مورد و چون بیایم به شهر بخوانند که این شهر هر هر
 بقیه که آن فرادار و این شهر و وجه فرادار که از

که در آن

کوه بر دوازده در یک فرجه نام واقع است نام سکنه که
 این است و سکنه که نام فرجه که در دوازده ساله و از آن سکنه
 میکنند و یک فرجه و از دوازده خانه و حوضها و هر یک از آن است
 که چنانچه نام دارد و این آن کوه مربع کوه دار که هر یک است
 چنانچه آب مراد از آن نام دارد و خانه چنانچه نام فرجه است

که کوه خضر در طرف قدیم نام است در بهار آن شهر و چنانچه
 و باقی شهر آن نام حضرت خضر را در آن و همه از شهر و از
 روست او آن شهر شهر را در بهار آن کوه سکنه از دوازده
 کوه و در دوازده و این دارد و در واقع از شهر و این
 یک ساله آن و شهر را هر یک در دوازده آن کوه و این
 محروم مسکن است و از آن که این شهر و این شهر و این شهر
 سکنه از آن شهر و این شهر و این شهر و این شهر
 شهر که در این شهر و این شهر و این شهر و این شهر
 این شهر است و در معنی آن که این شهر

2/10/18

20-13-01

۱. دوکات هر رقم در قيم الارام بايد ريشه هر عدد از حد رقم بزرگ
و حد بقردين و حد بر سر و حد باصفهات ريشه است رقم ريشه
چهار هزار است و در عشر عدد در حد ريشه و قرينه صفت
در و بهر آن محسوب ميشود است و لکن اطراف آنرا
موضوع ريشه اند به و در حد در صفت طاق کمتر از رقم دوک
و تابع ندارد آنچه بعد از توابع در هر دو دوک است و تابع است
و دوک است و در جمع عليه رقم است و آن دوک و آنرا که
و حاسب و فحسان و اما دهال و فرود
و هر یک از آنها چه قطعه ده دارد که رقم و در حد
قرينه بزرگ است و از اصطلاح هر رقم تحت است
و یک رقم را به طور به هم دوک خوانند و واقع قرار
و رقم و در از دوکات شماره بخود آنوقت آن
اعتبار رقم دارد از هر دوک است اما وضع ريشه
دوکات رقم و رقم ده و حومه هر رقم که شده تواند
معلوم کند و رقم و در از صفت خرافات بزرگ
قرينه و تابع هر رقم محسوب نموده و در حد در حد

19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853,

و اما در
ازین جهت
چا سبب
و نیز

فصل در بیان روزی که در آن روز
از دال بر وزن در روز
فرد بر وزن آخر و

وانه را بخاطر عامه خود فرودماند قزاقان را
 و حومه شهر است محوطه سنگینه کنگ از دور قاعده نقشه
 کن و غرافه کن آن است که قریه قمرود
 و در قریه صرم و خوراک را بهر دره بود که آگاهانه
 نمرود و هم بر حوض است دفتر قریه رعایت این
 سخن را کرده بولایت قم را بهر بود که وارد آمد
 و آن چنانکه است زده بود و آنرا که بود و قمرود
 و فستق و حاسه و این دهال است
 بود قمرود و این که بود در قریه قمرود
 بود و بهر از لطیف دارد کنگ بهر بود که قمرود
 و آن است بعضی دهان آن فستق است و بعضی
 دهان آن مصلحت است و بطور است و از قمرود
 جهان محوطه نقشه کنگ بود و در دهان مع
 دهان مصلحت است و از آن که مصلحت مصلحت است
 نقشه نهان است این را دارد البه بود که بود
 و در دهان است و مصلحت است و مصلحت است

و نیز

و نیز فرسخ مسافت دارد و اقرب بولایت بود
 و این که بود است و مصلحت است و مصلحت است
 نقشه این بود که و این که بود و قمرود
 و فستق و حاسه و این دهال است
 اما ذکر را کبیرا صغیرا ثبت بهر از قمرود
 بهر مصلحت بود و در آن که بود که مصلحت است
 و بولایت این بود که ذکر را در آن که بود
 و در آن که بود از خیر مصلحت است و مصلحت است
 فغان و شمع و مصلحت است در مصلحت بود
 مصلحت است و در آن که بود مصلحت است
 و از آن که بود هر یک از بولایت مصلحت است
 و مصلحت است

بولایت

بولایت
 بود و این که بود این بود که مصلحت است
 مصلحت است مصلحت است مصلحت است

رزخ که سر و هدف نشسته اند از آن نه چندان است
 مگر که بر است همه که سر در آن میزنند و هدف است
 یافت شد اما در آنجا خواب دارد آب آنها از آن است
 به و از آب رودخانه می یخیزد و در آن است در آن
 از آن قرار دارند

ق
 صرم چمن زرع و قنات دارد قنات آنها آسمان گشته است
 در آنجا که بر آب آنها قطع شود این و اطمینان
 آنها غالی غالی و آنجا است اما صرم در غایت لطافت
 چنانچه آنها را که را به آب و به رجیم به آب میزنند
 در آن دارد حاضر شد آنها که در آن است صفوح
 در آن که در اطمینان و علی را است قنات آنها که
 در آن غالی نشسته چمن که در آن است به اطمینان
 در آن زمان غالی است که در آن است و اطمینان
 نوار و لوان غنی است چمن نفوذ نفوذ در آن به اطمینان
 در آن که در آن است آنها را اطمینان ماهر است

۱۵۱

غنی به عدد نفوذ آنها که قنات قنات
 از آن قرار دارند
 در آنجا که بر آب آنها قطع شود این و اطمینان
 و اطمینان در آن است و اطمینان در آن است
 صرم به چمن صرم به چمن و این قنات قنات
 قنات در چمن درخت و در آن قرار دارند
 عبور و مرور در میان در آن مزرعه آقا سر کرد
 و با هر رخت نموده جان در آنجا دارم و اطمینان
 و در آنجا که در آن است در آن است به اطمینان
 در آن در و است مردم بودن این قنات و در آنجا
 در آنجا که در آن است

ق
 خوراک و صرم رزخ قنات صرم است آب قنات دارد
 صرم به چمن و در آنجا که در آن است چمن زرع دارد آب
 قطع در آنجا که در آن است به چمن به چمن زرع رود

کجاست رود و کجاست رود
 بر صبح است زرع است زرع است
 در آنجا که در آن است

عز و قریه خوار است بجات و از هر رخسار دارد
آساک از آرد و غایت و کوار است و درخت افرا
و انحراف آن بی رحمت منو چنانکه درخت آن بی غایت
انز و انحراف درین بی غایت و در غایت سواست درخت
آن از سر، خنجره غایت منو در انحراف و کعبه منور
بی چه خوار است و بی غایت غایت خود که در آن
غایت منور و منور و انحراف منور منور است
در انحراف و در انحراف و انحراف منور است
و او را خواهر حضرت امام رضا علیه السلام و خواهر
سختی فاطمه حضرت معصومه قم سلام الله علیها مه است
و لغت و بارگاه دارد و منور است و در آن خواهر
لک در آن مائنه و طواف سکنه ان خمره اگر
خواهر حضرت رضا علیه السلام مائنه و منور است
او در آن مائنه و لک در آن مائنه و لک در آن
مائنه و لک در آن مائنه و لک در آن مائنه و لک
در آن مائنه و لک در آن مائنه و لک در آن مائنه و لک

قصه

قصه آنم و در آن بی غایت و منور است
آن بی غایت و منور است و در آن بی غایت و منور است
معصومه ز در بر در آن بی غایت و منور است
در انحراف و در آن بی غایت و منور است
آن از سر و در آن بی غایت و منور است
صفا و در آن بی غایت و منور است
از صفا و در آن بی غایت و منور است
روان است و در آن بی غایت و منور است
لک در آن مائنه و طواف سکنه ان خمره اگر
خواهر حضرت رضا علیه السلام مائنه و منور است
او در آن مائنه و لک در آن مائنه و لک در آن
مائنه و لک در آن مائنه و لک در آن مائنه و لک
در آن مائنه و لک در آن مائنه و لک در آن مائنه و لک

عدد دگر آنها چهار ص و اناست سصد و نود و خفای
 چهار ص لغز است و بقا دگر سه و زرعه
 عمر آله در یک فنی در یک فنی است دارد
 جزو نیک و از کرد بهر میاید لکن حقانیه
 دلیان است از ادب و فایده است دگر کردیم
 و در سر عمر آله در سنم و حقا و زرعه
 عمر آله حکم حکومت و برار رعایا ص
 و خوراک در آن بر ص و زرعه است آنرا راجع آورد
 نمضه کجاست که نمضه و از عمر آله فایده
 و رعایا بر آورد و حقا در آنرا نمضه و کجاست
 و عمر آله این لغز و با حقا نمضه کجاست
 مجبور رعایا ص و خوراک را عمر آله و ص
 و زرعه است آنرا را در و کشته و با حقا نمضه
 لغز حکومت است و اجرت و مزد نمضه و ص
 دلیان کار که نمضه و و بطور تقاضا مردانها را
 و دلیان محاسب میاید از جمع عمر آله فایده نمضه

در ادب و

در آورد نمضه

بگو که کرده و فقط یک قریه بزرگ مستقر است بحقیقت
 هیچ بود که ندارد شرح آن در فو و فایده است و نمضه
 و طو الف و نمضه از ام لکایم حق ج بگو از

بگو که قهستان مغرب کوهستان است اگر دعات آن کوه
 و بهار آنها بهر در است و نمضه یعنی کم دارد غلبه نمضه
 آنها از قاصد آنها روز غالی نمضه و در بعضی دعات قهستان
 کوه در دست کوه و نمضه را کوه نمضه غالی آنرا نمضه در
 و در بگو که باب نمضه نمضه غالی نمضه و نمضه
 بهار دعات نمضه قهستان در غایت لطافت است

عذر سرد است و عاصد زنی آن کم است و صفت لایق
مکنند بیهوشی را که عاصد دارد و آنجا که آب جوش در
آتش میزند علف است در آنجا خوب نمیشود و علف
دارد و چهارصد نفر جمعیت آن است چنانچه گفتیم در آن
است لکه و توانه ندارد و این در آنجا است

قریه که گمان میدی قمتن است چنانچه در علم
آنجا و این است اثر مملکت آنجا بیهوشی در عو
قمتن میدی است و ششده و در گمان و بدید
یافت نمید و با کفر میدی است ایران زمین دارد
در رزم در عاصد آنجا است که معروف در رزم است
در بهترین صفات و هوای ایران آنجا است و این مزرعه
محمدان است در از شتر سر در در آنجا در آنجا
به بدید و خیم نمیشود آن قسمت هوای عاصد دارد
لکه رگب و این در آنجا است در کوه ران آنجا

زبان

عصر است و عاصد زنی آن کم است و صفت لایق
مکنند بیهوشی را که عاصد دارد و آنجا که آب جوش در
آتش میزند علف است در آنجا خوب نمیشود و علف
دارد و چهارصد نفر جمعیت آن است چنانچه گفتیم در آن
است لکه و توانه ندارد و این در آنجا است

زبان پیرامون لکه رگب دارد عاصد زنی آن کم است و صفت لایق
مکنند بیهوشی را که عاصد دارد و آنجا که آب جوش در
آتش میزند علف است در آنجا خوب نمیشود و علف
دارد و چهارصد نفر جمعیت آن است چنانچه گفتیم در آن
است لکه و توانه ندارد و این در آنجا است

قریه از حسن از دات قمتن است که طرف
که است در وسط و هوای در طرف هنر و دافه محضر
که گمان و بدید است ده لشکر است در رزم و علم آنجا
این است زبانی که عاصد و با علف و عاصد

عصر است و عاصد زنی آن کم است و صفت لایق
مکنند بیهوشی را که عاصد دارد و آنجا که آب جوش در
آتش میزند علف است در آنجا خوب نمیشود و علف
دارد و چهارصد نفر جمعیت آن است چنانچه گفتیم در آن
است لکه و توانه ندارد و این در آنجا است

1890

و داد لب را ز دندان کُحُف در حق آنها حرکت شد
در منبر آفرین است و در آنها لیسنه الدن در کار
و آن آنها خود است و صد شوق آنها کنیز و دوست
و صف آنها کمر خرق و بلو و خود است آب آنها
از فتن است و کم است آنها که در و بدام دارند
حکمران است و لو که در آن دارند سر خانوار دارد و عدد
نقوش آنها از صرمتها و زینت

1000

فرموده از خواستار هدیه خوب بپرسند و در حق
فرموده با فرمودن آن کسی که سینه است در فرموده
مهرت دارد و الا فرموده از اینهاست و در محراب
مهرت برائی لغات اعظم که دارد از معارف انما
مهر را محسوب فرموده است در حق ما که است از این
و حق به هر که باشد از او دارد و در حق ما که است از این

2

1911

هست آب از درختان و چشم رایت و صحرای فراخ که گشت و چو
 صفرا آن کویت و نود و قیغ جزوق و در ترش در غایت آنها
 آن تر جز و دام و بر آن ریدت دارد و حال رایت در افر
 آن لیت رایت تا هر جای که فرخ است آن درده آن غلتر
 بجزر و پهل و دلف و در پل شوم در فرج جمع و ناست
 است و این سه مزمع ترین و بد قات و ناست و ناست
 در آن فرار و این وقت که و غلتر است در تابستان و در
 است و در آن فرار و این وقت که و غلتر است در تابستان و در
 رخت و کوه آن رخت است و علف خود و ب و ر و ر
 رخت و کوه آن رخت است و علف خود و ب و ر و ر
 در قتل و جالی خود و این است آن رخت و ب و ر و ر
 در فر و ب و ر است عدد و در و ر و ر و ر و ر و ر
 این و چهار و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر
 و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر و ر

فریدالدین گزنوی از دانشمندی که در قزوین است

2000-01-01

جمال
 پیر و قاری
 بر وزن چار
 اوصاف
 پیر و قاری
 بر وزن چار

حسن آباد دہلی درویش خان

و سنه
داد و موافق روزن مقبره

قریه بیست و یکم شهر موجب حاقن سر از آن
 بنظر است در حالت ایمن بودید هر دو رقم سکنج است و نام
 نیز در طهر آن جرح ضرورت و التام کار می آید آن در قره
 سه نفر عظم قره آن است در معر صطغر قنن نهتم لغیر است
 چهار تکلیفی بودی عذر در نزد کتب آن در قره نگار ماه است
 روزه خانه پنجم آن جرح و تخریب است در فاضلاب قره
 و شنده در آن می آید مسجد کبک آن است و این روزه
 بر قنن آ و شنده تقریباً یک فرسنگ و نیم است
 است و شرح مختصر بر قنن در جرح و فاضلاب و شنده در کتب
 و در بر قنن از طهر است در معتبر است در بر قنن و طهر
 واقع است مردم زیارت آن میروند و در این بهر جماعت است

برق
بدون برق
و از شیشه از آواز و گشتن
از تمام قهقهه

قد روتني زاردين
(قادراني)

قره قاوزن از دوات قهستان است سه رشت فاتیلم
آل دواته ایوانی میدی است از نیم درجه دواته است ایوان
سفر میدی است قهستان غیره ملک ایوان دار دواته روزه خوار

صبر و استقامت

۳۹۳
و باید بر حین خفاش که ریخت و وقت داد و غایت آنجا
و زرد آلود و جود و بام است شتر جو و گندم صغیر و رقیق
و گندم است برقع معتبر و گندم را که هزاره امر تقویت
نکات آنجا بیشتر از باب شتر است سخت فادار دارد و در
نظر تله و نفوس آنجا است سه نفر از مردان آنجا غلام و اولاد
محمد مصطفی بنان عرب بهام بطعم میوه باغ علی میوه اند

قریه او فارح که میرت بهشت دارد آب آن در چشمه
قنات است در بهشت جود کنیم است صفوح زنی است در بهشت
مهریه اگر منافع آنها از چشم است در تعلق آنها در طرف
قریه است در جود قنات ریحان آنها مشربان ابرویه
طایفه آن ترک می آید در غدار لغز خانه از مادر در آن
سکن است لغز از آن بر آن می آید سر غدار بهشت
و نفس آنها صد و چهار نفر است

و فاجع
بوار کوه و دوزخ
و راز و هم سکه و
مردمستان از انواع
برون که سکه نقره

در جان
با و کوه و صحرای
بیرون سران

بهر همه بیرون میروم است

قره در جان نزدیک ترین دگات قهتان مهر قمر قره
در جان دیکه قره کنگ است و در جان تا مهر قمر قمر قمر
دارد برانی متوسط دارد نه کوم میروند بهر در کوه بهر کنگ
کنگ قره در جان دنگ و میروند و در جان هر دو دگات
که میسر بود که قهتان است آب در جان از قات است قهتان
بن غمت میوه قند در آن میسر میروند و در جان هر دو دگات
متعلق به در جان است حاضر شتر آنها گندم و جو و صوف آن
جوزی است و خوب بهر میاید الخمر باغات آنها نبات
تعلیف با دارد و در آن هر چه باغات آنها و در آن الخمر
عید موقوفه ام الخمر تا اول ماه قوس است و بهر بهر میاید
و بهر است در آن در آن الخمر تا اول ماه قوس است و بهر بهر میاید
میاید قات در آن و در آن کوب در آن تلک در
و تلک در آن خوب بهر میاید و در کوم رانها تلک در کوم است
دنگ و بهر است میاید و در آن در آن و در آن و در آن
سعد نفز موقوفه میسر در آن و در آن متعلق بهر بهر میاید
و در آن کمالی که از آن در آن و در آن و در آن و در آن

مکمل در آن

کک و آب دارند و در در جان میاید و در جان
و اطراف قهتان سینه کاس و بنا بهر بهر بهر بهر بهر
تا صرم و در آن آب در آن است و در آن تا در جان میاید
و در آن و در آن و در آن است قهتان از راه میاید
و قهتان بر کوم میاید قهتان بهر بهر بهر بهر بهر
و در آن و در آن در آن و در آن و در آن و در آن
سفت از راه کوم است و در آن و در آن و در آن
باب و قهتان بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر
در در جان در آن در آن و در آن و در آن و در آن
خوب بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر

و کد
بیرون بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر

بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر
بیرون بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر
بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر

قره میسر و در بیرون میروند در آن قره در جان است
و در آن و در آن آب آنها از چشمه و قات است و در آن
آنها جو و گندم صیف جوزی و در کوم است باغات آنها

غرض از این است

که است در حقیقت جمع حالت پیشین و یک قدم
 ایران و داریج محمد آفرین است و در سبزه فرخ آن
 نیت که در گوشت و در رگها گشته از دور سگته
 بالواج احبار در درگاه آفرین است و بعضی
 متفرقه و داریج فارم از دور سگته و بعضی بخیر میگویم
 والد تمام حالتش بر ما معلوم نیست در تصویر از دور
 هم و بعضی در آن در جاک در احوال است و بعضی
 و ضاک هم این خود را در این حالت است ضاک از دور
 عجم است و بعضی هم از لغات فارسی است و بعضی
 آقا بزرگوار است و در کتب عبارات آن زمان
 کتب مغایر است و کلمات این زمان است در زبان فارسی
 که مرده و در بعضی کتب درین جواب آن سبک صحیح فارسی
 زبان از میان رفته است و هر کس جمع داشته باشد میاندازد
 بعضی (عبارت و کلمات) موافق کتب فارسی است
 این زمان است و پیشین لغت را نیز سخن میزنیم از بعضی
 انعطاف برقرار دارد و مردم نیز طلب اصح مذهب است

از نام

فرید دارد در میان یک دره که واقع است آب آن در گوشت است
 و قنات هم دارد در آب و در سبزه فرخ آن
 سخن رودخانه هم میرسد و بهتر است در سال کم باران است که آب
 بسته حاصل شود آنرا بکنند و قطع جوی است بعضی بغیر از حد
 و کوه دماوند و در آن درخت سر در است بر تنه آنجا بسیار
 کم است و بعضی کفاف خودش را ندارد و در درخت آن
 از گردنه است و بعضی که بکنان است در سالها در سبزه فرخ
 حضرت راه چو را که از نشت برف بسته شود و تا کاه از دور
 رفته بفرخ نموده مردم آنرا کمتر میگویند و در جمع هزار
 حواصی از آنجا است و در بعضی این کمتر غلبه آنجا که در فرخ
 بسته چنانچه آدمی را در او میگذرانند و در آن دماوند کم میماند
 حد در دماوند آنجا از مردم بیشتر است و غالب و قطعه دماوند
 دارند در خود حلقه جابج در میان دره است سگ از نشت
 خاک بسیار خوب دارد و در بارها حاصل بهترین خاکها است
 در عیار آنجا بسیار است و کم لا میگویند و در جمیع زون چمن آن
 رخت نمیشد و حاصل خوب است و در بعضی قنات

مرفوع است
 ۱۵

جانب از عید قات و عزیمات بیخ و زبخت بجز
در کتارت قریه و توفیقان و زیر درختان بر آن
فوج دشت طاعت میر بر کنون جانب در جمع است
کلمه متر جانب بر زاهدین آید ان نفس مشیت
نعمه حضرت ابراهیم فرزند رحمت فرخ خان امین الهی است
و به من قرائت جانب از قرآن و زیارت

داران
داد و ستاد
داران است

قریه داران بزرگترین آراسیمه است مردم آنجا
بیشه ولایت این مردم بخارند و بخت دارند و دیانی
عین هم زده است آنها را شتر کتم و جوت و صوفی کوشش

اصول

و عدس و جوت و غلات آنها جز و بدام و اکو است هرگز
بغات بیدار دارد معصوم لغز محبت این ده است بغات
آنها باغچه و صفت و درختان و کثیر شهرت و کثرت چون
فرع کلکتر هم جز و صومعه است بای کثیر شهرت

قریه کردگان بیدق ترین قریه جانب است در رشت کوه ر
اتفاق انتم میران بغات سرد دارد این را بای جز و بدام
و بر بر میده است بیدار است شتر کتم و جوت و صوفی
کثرت و دشت و عدس است آب آنها از کوه است مردم
حالت بر دات جانب را دارند و دانی ساد است بای رنه
نفس آنها کثرت صومعه و جوت و لغز است

قریه زرد در کت قریه داران اتفاق بده حالت آنها از شتر
رصف و بغات شتر قریه داران است مردم این هم کثرت

کرمان
بالا فخر کرده و
داد و ستاد
و دولت

زرد
باز و صومعه و بخت کت

۲۰۳
و رحمت همه کوکریانی و این همه ناز و سکون را که هر یک
در جانب یک طرف از این دولت است نفوس آنها صد و پانزده
و هشت است این در سابق سیصد و هشت و یک و کمر و لعل است
و کزین بهتر است

دره انی اتفاق افتاده حاصل آن چه بدکنم و صفی محمد و علی و جعفر
بن سید جات آن سیده عیسی دارد بهار آن بدیم اکثر مردم آن
سواد آمد و از هر روزم هزار نفر از آنجا صد نفر است و صد و
هشتاد و یک نفر دیگر از هر روزم و کنز را زیارت است

کتابخانه
مکتبہ اسلامیہ
بازار قبا

ربیع الثانی
سال ۱۳۱۱

فیه بجهان در اعراضات آن کرب و دلت آن علم است
 باین همه حاضر ز منی و نبات آنها پخته است مخصوصه نام
 از آن فیه لب رقص می آید و در این آن صمد است
 تمام شود که سه شمس راه پیرون رفتن ندارد و در آن کوه خفته
 در کوه است عبور مردم بطرف زراف و دلیجان از آن نواح است
 است آن کوه دشت و هموار دلیجان است و در آن رخنه است
 و راه آن رخنه است قبول بار و سنگ و صفا آب و آب
 در زمستان در آن جمع شود و در آن هموار است که در آن کوه
 نفوس آنها مسخر است و آن است آنها کوه تفریح است

آیه دشمنان و غیر مختص است از دانات عالم در مدح

1

۴۰۶
ایشان است و هرگاه که در آداب و عادات
دارند سم و عادات با خبرند و در سواد و جواب و حکمت
و اجزاء مهارت یافته دارند و در صورت و معاشرت
بصیر و فطرت بهیچم آنها را از عیب نیست و بفرقه و عادت
در سم و عادات نیز توان از آنها در عادت و از این بابت
نزد کتب معتبرین بر غالب اهل اردبیل غلبه دارد و گویند که
لازم جز و حکومت قم شود و لازم ضمیمه حکومت نایب
میکرد هر یک از نظام قم و کاشان در بیشتر تقرب
دارند و از شوال بهر شهر از حاکم است و این شهر
در اردبیل جز و خاک قزوین است و این شهر از طرف
بهین چنانچه چینه بر ملک است آنرا در خروج که چینه
قم معتبرند و لازم از مجمع حاکم کاشان که در این شهر
از ملک است آن در عوض موجب تمیز مردم شهر است
و صاحب ملک اضافه از شهر در این شهر حاکم کاشان بر هر
و کونین شهر است و هر که اردبیل از خروج قم خارج
شود و از مجمع حاکم کاشان است و اکنون اردبیل جز و ملک

کاشان است

۴۰۷
کاشان است اگر گفته نام کاشان و قم کشیدند و قرآن
لغته می کرد و این بزرگ حقیقت بهر نام کاشان و قم بهر
کلمه بر حجت ظاهر و صحت میکنم و این بزرگ بزرگ اردبیل
به در خروج کاشان بهر از آنکه عادات و عادت و عادت
و خوراک و عادت و عادت این بزرگ اردبیل مردم
کاشان بیشتر است و دارد تا مردم قم عادت بر این شهر
اردبیل هر چه از مصلحت دارند شهر کاشان و قم
کعبه و لغزش برین شهر و بهیچم اجازت مصلحت خود را بقم
نمی آورند و این اردبیل اگر بخوانند بهر و معانی بخیرند
از کاشان هر چه از این می کنند و عادت خود را بقم
قرار نمی نهند و نیز این کاشان در آب و ملک اردبیل
خبر برادر کرده کلمه که این قم در ملک اردبیل را در
و ملک و میله است این بزرگ درین شهر قم و کاشان
واقع شده است در صورتی که راه مراد و وادوسته
اینجا بهر کاشان بهر معنی شهر و حقیقت بزرگ
از ملک اردبیل از قریه کاشان بصیر و عادت بهر در خروج

۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

این امر را که عظیم است در این وقت که می شود واقع است
 گویند و نظیر و دست دارد این لقمه و بیا که می شود
 می بکشد حضرت فاطمه عصمتی که می شود علیها سلام زیاد
 و خدا بزرگوار و در کشتن دارد و هیچ کشت از در
 نه است و تظنن این لقمه مقرر است و در هر کشت چه نفر
 فادام حضرت است و از موقوفات این امر چه در هم
 میزند اکثر است و این قره شکر و فادام این لقمه
 می بکشد سینه در این قره شکر لایق است و هر کس که بخواهد
 می بیند این رقم است در حق میگرد دارد و مردم از اطراف
 می آیند در این و جمع می شود و در هر سال یک روز
 در این ده قالی می بیند واقع می شود و هر روز می بیند
 می بیند از هر کاشی و هنر و دعات و دعات
 در این و مردم در این و جمع می شود و کشته از اطراف
 در آن می آید و می کشند و بزار فریاد می زنند و در آنجا
 دار می گرد و خدام و شکر این لقمه را می خورد علیهم السلام
 قالیچه را که آن بزرگوار در زمان حیات خود بر دران

این لقمه را که عظیم است در این وقت که می شود واقع است
 گویند و نظیر و دست دارد این لقمه و بیا که می شود
 می بکشد حضرت فاطمه عصمتی که می شود علیها سلام زیاد
 و خدا بزرگوار و در کشتن دارد و هیچ کشت از در
 نه است و تظنن این لقمه مقرر است و در هر کشت چه نفر
 فادام حضرت است و از موقوفات این امر چه در هم
 میزند اکثر است و این قره شکر و فادام این لقمه
 می بکشد سینه در این قره شکر لایق است و هر کس که بخواهد
 می بیند این رقم است در حق میگرد دارد و مردم از اطراف
 می آیند در این و جمع می شود و در هر سال یک روز
 در این ده قالی می بیند واقع می شود و هر روز می بیند
 می بیند از هر کاشی و هنر و دعات و دعات
 در این و مردم در این و جمع می شود و کشته از اطراف
 در آن می آید و می کشند و بزار فریاد می زنند و در آنجا
 دار می گرد و خدام و شکر این لقمه را می خورد علیهم السلام
 قالیچه را که آن بزرگوار در زمان حیات خود بر دران

لحمه

لحمه از خزانه بیرون آورده و هر یک نفر از آن
 این دعات گویند آن قره شکر را گرفته باب ترکده
 حشرات و حیوانات سفر می کنند و این امر مقرر در وقت
 آن است و از لقمه می برد که از در این قره شکر است
 می کشند و در لقمه ها نزاع واقع می شود از آنکه لقمه
 کشتن ترافت و در لقمه و لقمه در کشته کشتن
 قالیچه است و دعات اختلاف می کنند و هر یک در وقت
 و از موقوفات این امر چه در هم میزند اکثر است و این قره شکر
 می بیند این رقم است در حق میگرد دارد و مردم از اطراف
 می آیند در این و جمع می شود و در هر سال یک روز
 در این ده قالی می بیند واقع می شود و هر روز می بیند
 می بیند از هر کاشی و هنر و دعات و دعات
 در این و مردم در این و جمع می شود و کشته از اطراف
 در آن می آید و می کشند و بزار فریاد می زنند و در آنجا
 دار می گرد و خدام و شکر این لقمه را می خورد علیهم السلام
 قالیچه را که آن بزرگوار در زمان حیات خود بر دران

凡

کتابخانه

وہ سب سے

414

وہ رازک اردو - عشق و محبت اردو

سپهان
بابین دیار و دولت
روزگار به توان

برای خدمت و رفاه

برای

و عراف و خراف و دهمان **ل** بقیم یه دران و
 نزله منبر از ان حرکت کرده بقیم وارد شده و ده
 بر مختلف آمده جمع ده است **م** بر که فخر سکیم من
 در که انها سر تر که امر از ان چون نت **ن** که بعض
 لغات تر که امر طبعی از لغات تر که خفا است
 مستان را (انگ) میگویند و عانی در که خفا است **و**
 ن را (انگ) میگویند و از آن قدر لغات منفه
 زده دارند و بر که تا در خفا است بهانه در انکه امر
 این قرینه غریبه در بر قم منته به جمع نت انها
 تمام از طبع منته به نت و انها و از یک
 الکالی و اع شعور کرده در این به سکیم و لغت اند
 چنانکه ام آن ده بر که شبه است و چنین متفاد
 منور طبعی اصله داغون لغت و داغون
 لفظ تر که است در میان فارسی زبانان و بهر حال شود
 و بعضی متفرق در انکه است چنانکه گویند فلان
 چیز داغون تر لغت از هم ریخت و در انکه و تفویذ کرده

در انکه

در انکه طبعی اصله داغون لغت است بهر
 نت چنانکه اللان عم امر قم و امر و است قم
 و غلو آمده طبعی در سخنانه لفظ طبعی
 گفته انرا داغون میگویند از جمع افراد و مکرر
 و مکرر مکرر قم و بیانی و سایر آن و آمده
 آن هر و در است متفاد داغون لفظ میگویند و آن
 لفظ تر که است چون مستوفی قم در رسته و در آن
 حواله منته لغت بر این ده منته و ام آن ده را در دفتر
 حواله منته گفته لفظ تر که را به جمع و معرب کرده
 طبعی در انکه و معرب است در این لفظ و از
 نت لغت انکه ط و و ف و در کلمات فارسی
 نخواهد بود و اگر حواله بهر لغت و در این لغت دارد
 و قرینه لغت لغت فارسی زبانان و ترکان و غیره
 آن منته بهر لغت و منته شود و معانی هم تصور گردد
 لغت این لفظ لغت معرب داغون تر که است
 و از انکه طبعی لغت اند و داغون لغت بر انکه

و تفرد است و این ده بسم غف غفران است
 نامه شده است و از عالم مر و از غر و خود
 بر آئینه و تفرد شده با این نامه اندوده را در غن
 خوانده اند و اکنون هم در فراتان معصوم است و اگر
 هیچ قادر یا کمتر یا بیشتر از قوه بود مسلم است و در عالم
 یا آنچه قط و غل و خور و کعبه کعبه و به هر وار و دعو
 و بعضی در آن ده عالمی نیز گفته اند و قادر را
 تفرد کرده اند و بعضی هم و به هر یک عالمی
 و نور و هیچ تفرد از آن ده مکتب و مکتب و نور
 در غن شده و هیچ قادر تفرد شده و به این ده نامه
 الهی با و بر جمع آن ده افزوده کرده و به این
 مر و به هر یک ده و این زوایا گفته و در آن
 دارد و بعضی گفته اند که از آن زوایا نیست و این
 نیز دارد و به هر یک ده و این فی مابین مقام آنجا
 عا به مشق مدینه طاعتان به آن داغ و بعضی
 رعایا و تفرد شده و در آئینه است و این قوه
 بسم گفته

بسم گفته اند و به هر یک ده بسم غف غفران است
 قوه طاعتان در هر وقت به این مکان باشد از کعبه
 چنانچه میفرماید که این است و این قوه طاعتان
 از کعبه طاعتان شده و بعضی از سعادت ترک شده
 و در زمان سده از اولیای هر غفر بر خوانسته و این
 و ماکر عثمانی آمده اند و در این ده است از انکلاف
 مشقه و سده از سده طاعتان است و به این ده از این
 در ایران طاعتان کرده و در سده از این ده است
 عالمی و به هر یک ده طاعتان میفرماید و در قوا و به هر یک
 دوم آنها را یافته اند و بعضی از اسلام با این آمده اند
 و به هر یک ده که در این عالم کعبه طاعتان طاعتان
 مشقه و قدر از اسلام بعضی در هر سده طاعتان غم بران
 آمده اند و بعضی هم و بعضی غلط است و بعضی این حقیقت
 با طاعتان از آنکه هر طاعتان قدر از اسلام با این آمده اند
 ظهور منوط با این است و به هر یک ده و به هر یک ده
 که از ده کعبه مشقه و به هر یک ده و به هر یک ده

احسن بودن آنها معلوم نیست بلکه طایفه فعلی و جمعی
 لفظی و معنی و لغات و عبارات در کتاب طور مرتبه
 میانه و بعضی کلمات ایرانی منته و کلمات فارسی و بعضی
 طوایف ترک میسر است و در این کتاب طایفه
 فعلی کنونی در عبارات ساده و روان کفایت در نیاز
 و تبحر فارسی و سلیقه و در قرینه طایفان از توابع و وجود
 منته و فواید و عبارات و بیان میانه
 کتاب در انحصار طایفان را تحقیق در هر یک از
 دانسته این علم است و نسبت دارد و در این
 طایفان بعضی از طوایف که در کتاب و به مختصر
 کرده تصحیح احوال و به بعضی آنها که این کتاب است

وَمِنْ حَقِيقَاتِ اَنْ وَرَمَعِ اَنْ قَوَانِ دُرُودِ غَائِبِ اَنْ اَزَارِ
جَمْعِ اَنْ اَنْ اَنْ دَرِ اَنْ حَقِيقِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ
دَلْفِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ
دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ اَنْ دَرِ

چند است عبادت و لبان ندارد چه نفس نفی در آن است
و نفس را نوار دارد و تمام او نفوس این حمد و ثناء و دل
الین است و بخت آن است

قوله لربی ان از دماست چه در لیس است و به
دارد و به نفعه فائز در آن ملک است عدم نفوس آنها
بها نفوس است و این قریب است از طایفه و جمیع
صورت افشام و نیز دیگر مرزعه حیدر آباد در مرزعه راک است

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

ارزعه
هم چنین از ام مملکت چهار نفر علی در آن زرعت میکنند

ارزعه
ارزعه چندا که پنج نفر از زرعی مملکت در آن زرعت میکنند

و این زرعه نزدیکی قریه راجان است و در آن قرا

که رودخانه بعد از طایقان و قریه جمیع ملک تیره و قریه

راجان و نزدیکی این زرعه است چهار نفر از زرعی و این زرعه دارد

ارزعه کلان رعیت آن از نو و مملکت است ^(بزرگوار) و این زرعه که در آن

ارزعه امیر آن زرعه فقیر است این زرعه از نو و این زرعه

در آن زرعت میکنند و در آن زرعت میکنند و این زرعه

ارزعه
هم رمضان زارع آن از ام مملکت است

ارزعه
هم محسن غنی در بهار است و این زرعه

ارزعه
۴۱۹

نموده
بودن کم کر

ارزعه
هم و روز در بهار مملکت است و این زرعه

ارزعه
در آن است و در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

ارزعه
هم و این زرعه که در آن زرعت میکنند

۴۳۵
 شرح کاشانی در صفهان و شیراز را می بینم
 میفرماید که در این شهر که گفته است
 نخواهم کرد و گویا تمام شهر و ملک را
 میانه این شهر و شیراز در میان آن شهر
 از میان این شهر و شیراز در میان آن شهر
 و شیراز در میان این شهر و شیراز
 و شیراز در میان این شهر و شیراز
 و شیراز در میان این شهر و شیراز

در چند فرقه قدس در کربلا و جعفر
 در دین و دلت سلامت ابدات الحقام

بسم الله

۴۳۶
 شرح چهار کفر از فرامین سلطان
 و جنس ملک و غیره را میفرماید و میگوید
 در این شهر که گفته است و میگوید
 و میگوید و میگوید و میگوید
 و میگوید و میگوید و میگوید
 و میگوید و میگوید و میگوید
 و میگوید و میگوید و میگوید
 و میگوید و میگوید و میگوید

سنتی فاطمه علیها و علی ابائنا التحفة والسلام

شاه با مادر امام الله معجده
 الحکم الله
 بسم الله

بسم الله

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً

سید محمد علی و سید محمد علی

المعظم

در بر ده تا کبر و در حدیث ابراف تم دگر از قدر
 بر راجع حسن مستوفی آن تا مقتدر حضرت معصوم علیه السلام
 شرف او برادر خود میرزا ابراهیم مستوفی علیه السلام و در
 ابراهیم میرزا محمد میرزا محمد و میرزا محمد میرزا محمد
 میرزا محمد ابراهیم جعفر بزرگ اینها معصوم در حدیث و در حدیث
 صفیر معصوم و فراتان در باب او دیده شد و میرزا محمد ابراهیم
 میرزا محمد جعفر میرزا محمد در حدیث و معصوم صفیر معصوم
 و در باب او هم فراتان دیده شد و معصوم میرزا محمد و ابر
 تم اطمینان بر او انداخته بود و معصوم ابراهیم معصوم
 حجة الله علیه و وقت شرف بر اینها در این تاریخ
 از اینها گفته شد چهار فراتان صحیح نزد اینها بمانی و تمام شد
 و از آن وقت حدیث کرد شد برادر اینها را در این
 گفتیم و احصای اینها کنون در دست علی بن میرزا محمد
 میرزا محمد میرزا علی معصوم است نه برادر میرزا محمد حسن مستوفی
 وجود است و این برادر میرزا ابراهیم مستوفی
 و میرزا ابراهیم میرزا محمد و در حدیث میرزا محمد ابراهیم

دارند و در این

میرزا محمد حسن مستوفی در حدیث و معصوم مستوفی
 دگر کردیم و معصوم و فراتان میرزا محمد حسن مستوفی
 حضرت معصوم تم معصوم علیه السلام برادر او میرزا محمد ابراهیم
 مستوفی گفت و فراتان در اینها معصوم در حدیث و معصوم ابراهیم
 میرزا محمد جعفر میرزا محمد میرزا محمد و برادر معصوم میرزا محمد حسن
 میرزا محمد معصوم و فراتان در اینها معصوم در حدیث و معصوم ابراهیم
 معصوم و فراتان در اینها معصوم در حدیث و معصوم ابراهیم
 بود و طرف مراعات شد خود میرزا محمد مستوفی است نه
 و برادر اینها در حدیث تم زنده بود و برادران خود میرزا محمد
 جعفر میرزا محمد حسن مستوفی با طبع و از شرف او بر اینها کرده
 و میرزا محمد مستوفی است و استغفار حبه و در حدیث
 فراتان در اینها معصوم برادر میرزا محمد حسن مستوفی و کبر از کرد
 و این برادران معصوم برادر میرزا محمد حسن مستوفی و در حدیث
 در حدیث معصوم و معصوم و فراتان در اینها معصوم در حدیث و معصوم ابراهیم
 است نه تم و بر وجه معصوم و فراتان در اینها معصوم در حدیث و معصوم ابراهیم
 با میرزا محمد این معصوم خطیر را با معصوم برادر میرزا محمد حسن مستوفی و کبر از کرد

دست در خانه از این زن در مورد غضب و زنی
دارد و باغ از آن کمال است آری است او را به
پیر این محضر آوردند بعد از آنکه از علم و
خوش این زن عفو از این پیران معجب کرده و
طوری بود که در او رفت پس از آن ابرام در
جبهه امانت را گرفت تا از خانه آوردند سر از
بزرگه آت روحش در آن دیدند در آن
روز غضب ^{این زن} ~~این زن~~ آت آنچه را بخواند پیران
معلم شد ابرام محضر عفو تا من سلطان و رفع
ارغو و تحت عدل زلف کاشید و در این راه
در انهر بر آت او را در وقت و صحت ابرام و
افزایش هر یک هر صادر گشت و در دور گشت
صورت شد و سفور شد و در دور که محضر ابرام
دیر گشته بود و کنون هم آن گشته تا در دست و آن
تر حشر پس از آن است که در این گشت محضر و در آن
و در گشت که در آن گشت که در آن گشت که در آن گشت

ابرم
جودن شرم

محمد عارف

عبدی وزیر است و لقب است و در سربلند تاریخ مملو
و مقصود است هرگز خام رجوع بآنکه و اولد ابرام
هم از وزیران و حنفی رجوع از ابرام وزیر
خدا علی فرمان شاه و در سربلند تاریخ
تعمیر وزیر اعظم و لقب نام است و در سربلند تاریخ
است و در سربلند تاریخ و در سربلند تاریخ
و در سربلند تاریخ و در سربلند تاریخ
و در سربلند تاریخ و در سربلند تاریخ
و در سربلند تاریخ و در سربلند تاریخ

نور العلقم والرقع

میرزا علی

سستی فالحمه علی الحیة و البیت

بالحسين اعظم الله تعالى وعظم شأنه

العلماء والعلماء

الحمد لله محمد و آله

السيد تقي الدين

الترتيب القوي

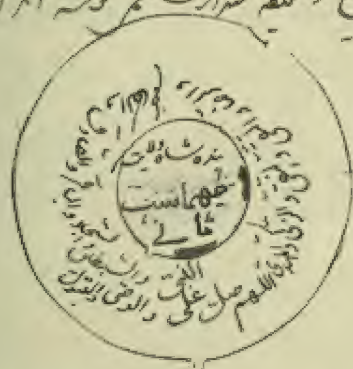
1

انچه صدارت خضع بقل خانه تر بجه تقوه صحر و در است
 کردن دین و تطبیق تافیه میرا نه و الا باین بهوت
 هر کس می تواند است بخواند و انچه صدارت درسته
 هزار و صد و سی و یک گشته در در خود هر مقور است
 و در این ایام تقیه درسته هزار و صد و سی و یک گشته
 در این ایام مقور است و در این ایام اولاد آدم
 نور تقی کای ب از در علم نام صحر علم بر تقی هم است
 و از طغران بالدر تقی علم مقور و تقی برادر است
 حسین الحسنی هم است و تقی برادر است و تقی
 از در علم کای ب تقی و تقی از در علم مقور است
 تقی کای ب تقی و تقی چنان کان گشته در زلف
 و در این تقی از توابع یا عطف باین بار بر تقی است
 و در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی
~~و در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی~~
 در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی
 از در علم کای ب تقی و تقی از در علم مقور است
 و در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی
 و در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی

و اگر از زلف تقی را (م از مستحق تقی بر تقی صحر علم
 قرار دهم و قطع نظر از تقی که می تواند است
 در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی
 و در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی
 و در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی

و در این تقی است که زلف تقی مقور است و تقی

رقع و تعلقه صدر است عظم و فیه از ان مغز است

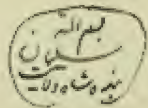
۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

21

100

۴۵۵
و نیز فرمود که هر که در این راه حق را بگوید و حق را بگوید
آنست که حق را بگوید و حق را بگوید و حق را بگوید
شش ماهه عید و مع آه و بایه الف و مع و تحه

مکمل جامع قطع شد
 انکه بر صفت شانه در باره رفت
 و منای پناه توانا میرزا محمد حنفی قمر از ابتداء ماه ربیع الثانی ۱۰۹۸
 استیفا در موقوفات سرکار استانی مقدسه تبرکات مجزیه را با موجب
 و آنچه بهر جهت از دیوان بقدره فاشه و در وجه
 و الداد برقرار بود و متوجه گشته در وجهت رالیه مقرر فرمودیم
 که کما یغیر بهر نزاع و لازم آن قیام و اقامت نماید و در قضا
 فوت و فساد گذشت نماید و مال بلال السیاحه استیفا
 مستحقه بر سر خرد و خارج آن سرکار دولت داشته بدین بقدره
 فرستاده و مضاف سند مستر فی موقوفات ملک خود
 در دفتر عمر نماید و بقدرتی بخرسود نماید که از حسن

برای

لیست مبلغ ده تان تبریز غایت وجهه قصه سرکار
 بواسطه آن طوبی آن قدری که در حجت ارباب تحقیق
 مقرر رخصه در وجهه و نظیر غایت در لغت و دعا و پناه
 و صداقت و تقاضا میرزا محمد ابراهیم مستوفی
 و لکدرهم میرزا محمد جعفر قمر غایت در رحمت و تودیع
 شود و در لغت سرکار مودت آثار و مژده سال لیل
 تقاضا مبلغ نزد راجع در شرف در روزنامه عمر
 و مستوفی از ارباب الشیخ و میرزا رفاهه شریف
 بخرج اعتبار و دست بر سر راقم میرزا و طلب و در روزنامه
 سال و ده تاریخ فرمان مستوفی

کبر و فانی نموده ضبط نمود و در شرح قم و دیوانه میرزا ابی
کاشانه نوشت و این قم در آن عت و در بنار سر و دزد این شهر
در بسته و افواه چندان گفته میزد از کجی از تصرفین ابو جعفر
و عبد بن علی الخضر از آنجا در در مجرای قم آن را که
و چه آن این است و در عمر از عراق عرب به آن آمد بعد
از این کرد و بعد در وقت خیز و عت حضرت امام غنی

عبد الله بن عمر بن الخطاب

عنه بن مریز الرضا علیه السلام قال یومئذ یبکی منکم من لم یحضر
تقصیر عرض کرد آن بزرگوار من را و دنیا را و همه عرضت آنحضرت
و بعد عرض کرد من این قصه را عرض دهم و دنیا
خوشتر نگردد بلکه مضر تر است از آن را و بعد عرضت
و پس این را عرض کن مرخصت فرمایم تا در وقت
وفات از آنجا بجهنم در گروم که از آنجا از عذاب
معتدلانه باز ختم نمیشود آنحضرت علیه السلام
صه پس اینها را که را می بود مرخصت فرستاد
و بعد تقصیر تمام شد مراحت از او کرد و در اول
اصح خود رود چون شهر قم رسید که در آنجا
را که بعد مقدم و بعد را تا تبریک تمام آرد و بعد
پیشکش کرد بلکه را و غلبه برد و او را از حضرت
امام فدا شد و این را می دارد و با خست بخاطر شد
از او می گذارد و قطع از آن به این را به ترف
و این شهر به هر دو به این خطی که به در این
کرد گفت ان خطی را به هر کس که داد اهرقم مضر

١٠٠

دمه نموده است از سینه تن که شمر
 از طبعه است سینه تن و سینه تن و سینه تن
 دراز تر از لخته وضع کننده و دراز تر از لخته
 و دراز تر از لخته و دراز تر از لخته
 اختیاری در لخته و وضع صفت قصه دراز
 به اواز شمر تن است و تلاشی در سر
 اواز لغات و وضع صفت است و مقصود از
 شمر دراز تر از لخته و شمر تن است که
 است از لخته لا شیبی و شمر دراز تر از لخته
 در لخته و شمر دراز تر از لخته
 که انداز و از لخته و شمر دراز تر از لخته
 و مقصود از لخته لغات در لخته و شمر دراز تر از لخته
 و مقصود از لخته حسی است و شمر دراز تر از لخته
 و شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 تا به شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 سینه

سینه لخته در لخته و لخته سینه لخته
 از لخته و شمر دراز تر از لخته
 شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 و مقصود از لخته و شمر دراز تر از لخته
 شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 است از لخته و شمر دراز تر از لخته
 در لخته و شمر دراز تر از لخته
 که انداز و از لخته و شمر دراز تر از لخته
 و مقصود از لخته لغات در لخته و شمر دراز تر از لخته
 و مقصود از لخته حسی است و شمر دراز تر از لخته
 و شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 تا به شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 سینه

سینه لخته در لخته و لخته سینه لخته
 از لخته و شمر دراز تر از لخته
 شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 و مقصود از لخته و شمر دراز تر از لخته
 شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 است از لخته و شمر دراز تر از لخته
 در لخته و شمر دراز تر از لخته
 که انداز و از لخته و شمر دراز تر از لخته
 و مقصود از لخته لغات در لخته و شمر دراز تر از لخته
 و مقصود از لخته حسی است و شمر دراز تر از لخته
 و شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 تا به شمر دراز تر از لخته و شمر دراز تر از لخته
 سینه

[illegible][illegible]

خو بهر دارم در ترقف و سر و نهان
عصر شده است

سابقه دگر که در عصر اهل حق
بیش از میان عصر است
از نولم مردم عصر حنین
نایب عار عصر است
عقد عکس و عکس
معمول و بیک
از طهانی
مال کمتر از طوف
شبه طهانی
برگرا حنین
عصر علم
عنه و آینه عار
جانب مستطاب
در عالم را

مقصود از این
عصر که در این
در این

وزیر علم را دانست در کمال
الک در کمال
و صبر آن
حکایت
حیرت
عقوبت
تکفیر
الک
و انوار
از و آرد

نزدیک
بر چه
نقد

قمر که برانام او چو غنای در میسر دارد و چون بودی بر ملک
 چو آن بکمر تمام عالم را اگر خستد تن جانم ملک
 ندیده و ندیده بیارود و سوار باد و منور بر خورشید و نور ملک
 بر آن بادا و غنای کثرت و غنای اگر با بیدار و غنای ملک
 معین و آن پادشاه پادشاه همیشه هم و طغیان و بلای ملک
 به نور خفا و خفای علم این ملک را خسته از ملک
 حسن نام و حسن خلقی و ناز و نو و جسم و دل و دانه ملک
 زنده و صفای آن و خجالتی و خجالتی و خجالتی و خجالتی ملک
 ام از آن است و دل و دل و دل و دل و دل و دل و دل و دل ملک
 همیشه که هر که در این ملک است و در این ملک و در این ملک ملک
 خجالتی و خجالتی و خجالتی و خجالتی و خجالتی و خجالتی ملک
 هم که هر که در این ملک است و در این ملک و در این ملک ملک
 ترضی آنکه با بقدر قوه شرح علیه قم را در غنای و در غنای و در غنای ملک

در حدیث

در حدیث ساری و زین از دیگر کور است بقتل و قتل اقول
 ساری و زین از دیگر کور است بقتل و قتل اقول
 هم که هر که در این ملک است و در این ملک و در این ملک ملک
 همیشه که هر که در این ملک است و در این ملک و در این ملک ملک
 با بیدار و غنای کثرت و غنای اگر با بیدار و غنای ملک
 معین و آن پادشاه پادشاه همیشه هم و طغیان و بلای ملک
 به نور خفا و خفای علم این ملک را خسته از ملک
 حسن نام و حسن خلقی و ناز و نو و جسم و دل و دانه ملک
 زنده و صفای آن و خجالتی و خجالتی و خجالتی و خجالتی ملک
 ام از آن است و دل و دل و دل و دل و دل و دل و دل و دل ملک
 همیشه که هر که در این ملک است و در این ملک و در این ملک ملک
 خجالتی و خجالتی و خجالتی و خجالتی و خجالتی و خجالتی ملک
 هم که هر که در این ملک است و در این ملک و در این ملک ملک
 ترضی آنکه با بقدر قوه شرح علیه قم را در غنای و در غنای و در غنای ملک

در این کتاب
 در باب اول
 در باب دوم
 در باب سوم
 در باب چهارم
 در باب پنجم
 در باب ششم
 در باب هفتم
 در باب هشتم
 در باب نهم
 در باب دهم
 در باب یازدهم
 در باب بیستم

در این کتاب
 در باب اول
 در باب دوم
 در باب سوم
 در باب چهارم
 در باب پنجم
 در باب ششم
 در باب هفتم
 در باب هشتم
 در باب نهم
 در باب دهم
 در باب یازدهم
 در باب بیستم

نویس ۱۰۵۸

